

Stelian Țurlea

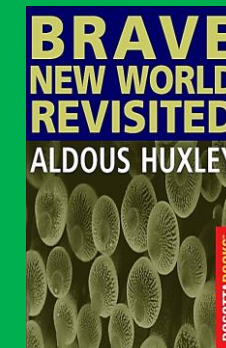
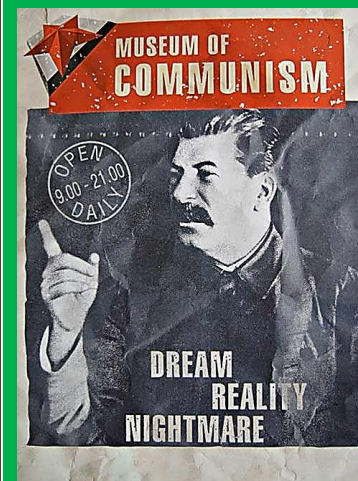
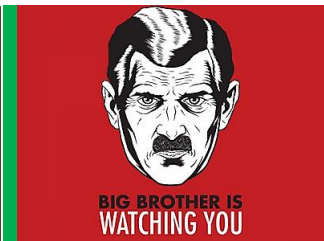
I'm Out of My Mind

Îmi ies din minți !

Bilingual Edition

Edited by
Lidia Vianu

2013

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

Press Release

Stelian Țurlea

I'm Out of My Mind

Bilingual Edition

Edited by **Lidia Vianu**

Stelian Țurlea's novel *I'm Out of My Mind* continues the line of parallel texts published by *Contemporary Literature Press*. It has been translated from Romanian into English by the English poet Ruth O'Callaghan, with students of the MA Programme for the Translation of the Contemporary Literary Text.

The author of this book is well known in Romania as a novelist, editor, author of books for children, journalist. Beginning with the year 1980, he has published a book almost every year.

The alert story of this novel takes the reader into the lives of several highschool and university students, drug addicts all of them, the lives of their parents, divorced in most cases, to which the author adds a cop, a doctor, a journalist, and an actress with a short-lived love

affair that comes back to haunt her. The most intriguing character of them all is the almost unseen boss of the hidden network that sells “ethnobotanical” narcotics to the students.

Why this last character is only present with a few sentences, how the stories of the other characters, told as monologues in the first or the third person, all lead to him — that is for the reader to discover. By the time you reach the last page of the book, you will have figured out for yourselves whether this is a captivating thriller that reads in a few hours, a piece of remarkable journalism, or a political statement that leads to the still hidden issues of Post-communism.

Comunicat de Presă

Stelian Țurlea

Îmi ies din minți !

Ediție bilingvă

Editat de **Lidia Vianu**

Romanul lui Stelian Țurlea *Îmi ies din minți !* face parte din colecția de texte paralele publicate de *Contemporary Literature Press*. El a fost tradus în limba engleză de poeta Ruth O’Callaghan, împreună cu studenți ai Masteratului pentru Traducerea Textului Literar Contemporan.

Autorul romanului este cunoscut cititorului român ca romancier, editor de carte, autor de cărți pentru copii, ziarist. Din anul 1980 până în prezent a publicat cel puțin o carte la doi ani.

Intriga alertă a romanului aduce în prim plan câțiva elevi și studenți dependenți de droguri, pe părinții lor – de cele mai multe ori divorțați, la care se adaugă un polițist, un doctor, un ziarist și o actriță șantajată cu fotografii care au surprins-o în timpul unei aventuri amoroase. Personajul cel mai misterios este șeful unei grupări secrete care se ocupă cu vânzarea de „etnobotanice” tinerilor; acesta este prezent în text doar cu câteva cuvinte pe care le spune, în vreme ce toate celelalte personaje ne vorbesc în monologuri lungi la persoana întâia ori la persoana a treia. Cititorul va descopri singur de ce pare acest erou absent să țină în mână toate firele acțiunii romanului.

Odată încheiată lectura, cititorul va hotărî singur dacă volumul lui Stelian Țurlea este un roman polițist pe care nu-l poți lăsa din mână, un amalgam inteligent de reportaje, ori o abordare politică a postcomunismului, despre care nu știm mare lucru, în ciuda aparențelor.

Lidia Vianu

If you want to have all the information you need about *Finnegans Wake*, including the full text of *Finnegans Wake*, line-numbered, go to the personal site **Sandulescu Online**, at the following internet address:

<http://sandulescu.perso.monaco.mc/>

Stelian Țurlea

I'm Out of My Mind

Îmi ies din minți !

Bilingual Edition

Edited by
Lidia Vianu

2013

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

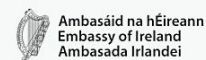

Director:
LIDIA VIANU

Executive Advisor:
GEORGE SANDULESCU

Contemporary Literature Press

Editura pentru Studiul Limbii Engleze prin Literatură

The only online Literature Publishing House of the University of Bucharest

ISBN: 978-606-8366-63-0

© The University of Bucharest

© **Stelian Țurlea**

© Ruth O' Callaghan

© **Cristina Țurlea** (for most of the illustrations)

Translated by
Ruth O'Callaghan

Lidia Vianu
Cosmin Maricari

Literal translations by
Ruxandra Câmpeanu (chapter One)
Adriana Minculescu (chapters Two to Ten).

Cover Design, Illustrations, and overall Layout: **Lidia Vianu**

Proofreading: Lidia Vianu.

Sub-editing: Mioara Mihai.

IT Expertise: Cristina Petrescu.

Publicity: Violeta Baroană.

Logo: Manuela Stancu.

If you want to have all the information you need about *Finnegans Wake*, including the full text of *Finnegans Wake* line-numbered, go to the personal site **Sandulescu Online**, at the following internet address:

<http://sandulescu.perso.monaco.mc/>

Stelian Țurlea

I'm Out of My Mind

Îmi ies din minți !

Edited by
Lidia Vianu

Bilingual Edition

Translated by
Ruth O'Callaghan

2013

Lidia Vianu
Cosmin Maricari
Ruxandra Câmpeanu
Adriana Minculescu

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>

Table of Contents

Lidia Vianu	Nous sommes ici aux portes de l'Orient...	p. 2
Stelian Țurlea	I'm Out of My Mind Îmi ies din minți !	p. 7
	Chapter One Cristina Milena	p. 9
	Chapter Two Victor	p. 37
	Chapter Three Lori	p. 54
	Chapter Four Nicu	p. 71
	Chapter Five Elvira	p. 90
	Chapter Six Sorin	p. 100
	Chapter Seven Jachi	p. 135
	Chapter Eight Lunganu	p. 144
	Chapter Nine Virgil	p. 158
	Chapter Ten Milică	p. 170
	Biographical information about the author and about the illustrator	p. 184

Nous sommes ici aux portes de l'Orient...

I'm Out of My Mind looks very much like a thriller. Several young people — a schoolgirl, a schoolboy and an ex-student — get high on “ethnobotanicals”. What are ethnobotanicals? Advertisements say they are harmless, just plants that put you in a good mood. They are sold in the most unexpected places, under names connected either to flowers or to vitamins. These little shops are almost everywhere, and you hardly know what “dreams” they sell unless you are either initiated or interested.

In Stelian Țurlea’s book, the initiated are highschool and university students. Those interested are their relatives, on the one hand, and individuals that represent social mechanisms on the other. We meet a cop, a journalist and a doctor: the Police, the Press and the Hospital. Behind that scene, there is the “network”, all the insignificant people who sell ethonbotanicals, their big bosses, and the hitmen who obey the bosses

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

3

and keep the network clean and functioning. The novelist introduces us to a small retailer and an implacable go-between, who threatens or kills the weak links when the big boss tells him to.

The characters become known to us by means of their monologues in the first or the third person. They speak to themselves; we piece up the information and try to get the figure in the carpet. The big boss of this particular mob is not seen, does not talk to himself, just utters a short order to his hitman, who ends up by being killed himself when that order is carried out.

It looks like a show of law, order and safety, but *I'm Out of My Mind* is exactly the opposite. The end may seem to be a just punishment, the victory of good over evil: truth is, the death of the killer is in fact the victory of crime. He was the only one who could have exposed the hidden network. By a mistake of the cop, whose aim fails by a few centimeters, the hitman dies, so he once again keeps the mafia safe.

Every story in this book is a story of death: the children are solitary, confused, want to die, and are actually killed by drugs or drug dealers. The doctor knows he has cancer, so he works and drinks himself to death. The cop confesses to have been an informer of the Securitate, even though a small one: his wife leaves him, his acquaintances accuse him of having done what they did themselves, but never acknowledged. He chain-smokes. His hopelessness, however, is not a biological one: the cop agonizes because the Law is dying. He lives in Romania, in the year 2011, and has no hope whatsoever of seeing Justice done. He thinks that Corruption has won.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

4

One question arises in the reader's mind: is the drug mafia a reality of Romanian society after the fall of communism, or is it a metaphor? Are we reading a thriller, or should we look at it as a diagnosis of something larger, called, by a very common word, "Post-communism"? The word may be common. The reality has not been properly understood yet.

Before attempting to answer this question, we must go back in time to popular images of Communism: George Orwell's *1984* (1949) and Aldous Huxley's *Brave New World* (1932). The small envelopes with "dreams" that drug dealers sell in *I'm Out of My Mind* have a famous forerunner: it is Huxley's *Soma* – the substance that makes one sleep and have beautiful dreams.

The Epsilons of Huxley's *Brave New Society*, those who have no idea how their world is run, how and why they have been brainwashed, all those creatures who worship Ford as their god, provoke dangerous riots if they do not get their Soma. Orwell's heroes, on the other hand, are robbed of their minds by the "telescreen" used by Big Brother to watch everyone every minute of every single day. We have here two realities we are familiar with: the sleep of the human brain, or what has survived of it, and the Securitate, or, again, that part of it which is still alive.

The effect of Soma on the brain, Țurlea seems to say, is taken over today by the effect of computers, cell-phones, iPhones, iPods, smart phones, tablets, laptops... The list is long. Huxley and Orwell claimed communism would brainwash everyone by force. At this point in history, when communism has fallen, we buy our daily dose of

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

5

brainwashing willingly and eagerly. Of course, narcotics are also an alternative. While books such as this one warn humans that drugs are lethal, Machinery on the whole enjoys unhindered popularity: it is more than legal, it is a coveted skill.

Stelian Țurlea has chosen a clever narrative manner, which allows him to ask a question in his book and leave it unanswered. He allows every character to tell what they know in a monologue. The device has often been used in fiction after 1960. I just happen to remember a very similar book by Laura Hird, called *Born Free* (1999). These monologues have nothing to do with the interior monologue of the 1920's, obsessed with psychological analysis, with the complexity of the human brain, the subtlety of the word which names without naming. The new monologues — see, for instance, Jonathan Coe, Kazuo Ishiguro, or Jeanette Winterson, among many others — aim at one thing: to keep the story going. Something is happening! We have no time for analysis. Suspense is all that matters. It is a comeback of the fairy-tale, of “What next?”. With the major difference that, on the last page, where the answer should have been — “This is what comes next, this is where I was leading you to” — , we find a blank. Like most of his contemporaries, Stelian Țurlea fills that blank with a question mark.

The merit of this novel, however, is that, unlike the stories of Jeanette Winterson or Jonathan Coe, and very much like Kazuo Ishiguro's *Never Let Me Go*, it is a highly disturbing question mark. Kazuo Ishiguro wrote a story about child-clones. Stelian Țurlea uses a topic only a former communist country can fully understand: Post-communism. If Ishiguro, Winterson, and many western writers can afford to go back to

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind Îmi ies din minți !
Bilingual Edition

6

fictions of love and romance, we must notice that in Țurlea's novel there is little room for it, if at all. Everything is about solitude, mental depression, constant fear, and the utter lack of hope. *I'm Out of My Mind* is not so much a story of "what next?", as a warning that there may be no "next" at a certain point.

With *I'm Out of My Mind*, Romanian literature is discovering Huxley's and Orwell's dystopias. Why does this happen so late, sixty years after those books were published? Maybe because "*Nous sommes ici aux portes de l'Orient, où tout est pris à la légère...*".

11 September 2013
București

Lidia Vianu

These words were first uttered by Raymond Poincaré (French President between 1913 and 1920) upon a visit to Bucharest, in 1900. Mateiu Caragiale used them as epigraph in his novel *Craii de Curtea Veche*, published in 1929.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind Îmi ies din minți !
Bilingual Edition
7

Stelian Țurlea

I'm Out of My Mind

Îmi ies din minți !

Bilingual Edition

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition
8

Personaje sau întâmplări din această carte pot părea cunoscute, dar întregul este o ficțiune, așa că nu încercați să le identificați.

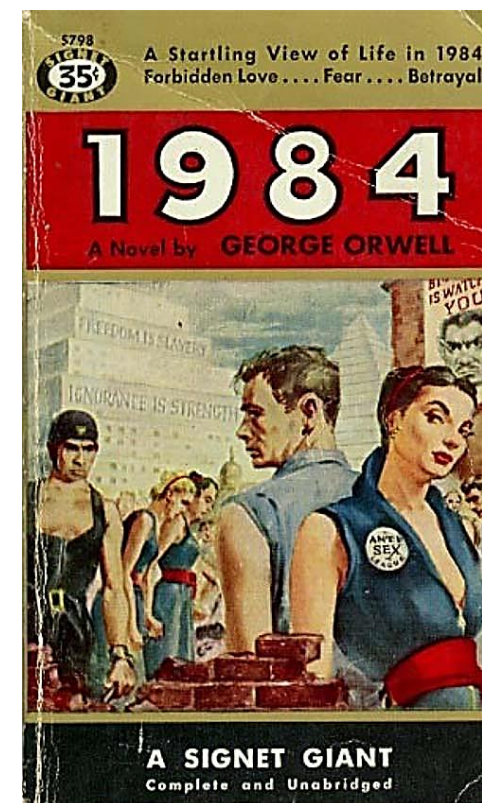

The characters or the events presented in this book may seem familiar, but it is entirely fiction, so do not attempt to identify them.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition
9

Chapter One

Cristina Milena

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

10

Nu era zi de la Dumnezeu să nu stea o groază în fața oglinzii, în dimineața. Se fâțâia schimbându-și de zeci de ori bluzele și fustele, nemulțumită de toate, și până la urmă îmbrăca aceiași blugi strâmți, tociți de purtat, și unul dintre tricourile vechi care plesneau acum pe ea, închise la culoare, aproape negre, pe care scria cu roșu aprins *I'm out of my mind* („Îmi ies din minți!”) sau *I'm still standing* („Încă rezist!”) sau *Fuck you dacă mai vrei să mi-o tragi!* Renunțase la bluza liliachie preferată cu numele lui *Dashboard Confessional* de când se înfuriase constatând că nimeni dintre aiuriții din jurul ei nu mai știa de trupa care deschisese drumuri și insistau să le spună ce naiba cântaseră ei atât de nemaipomenit să merite inscripțiile pe haine. N-avea niciun haz să le tot repete cât sunt de proști!

Mergea, nu mergea, își prindea la brâu o curea cu ținte și cataramă, încălța tenișii de pânză și revenea în dreptul oglinzii, întinzându-și cu peria bretonul lung pe o parte a feței, cealaltă parte avea grijă să fie tunsă cât mai scurt, își mai așeza câte un strat de rimel și de fard de

Not a day went by without her staring endlessly into the mirror, every morning. She would move to and fro, changing her blouses and skirts a million times over, displeased with everything, only to end up putting on the same tight pair of jeans, worn thin with too much use, and one of those old T-shirts she had grown out of, dark, almost black, inscribed with texts in crimson letters, *I freak myself out* or *I'm still standing* or *Fuck you if you still want to fuck me!* She had given up on her favourite lilac blouse with 'Dashboard Confessional' blazed on it since she'd flown into a rage when she discovered none of the oddball she hung out with had heard about the band who'd broken new ground and insisted that she should tell them exactly why their songs were so extraordinary that made them worthy of having their names inscribed on clothes. She had grown weary of explaining to them over and over how stupid they were!

Whether or not it fitted, she'd tie a belt with spikes and buckles around her waist, pull on her canvas tennis shoes and go back to the mirror, brushing her long fringe, sloping down to one side of her face, trimmed short on the other, then layer mascara and make-up over the layers she'd already put on right after she

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

11

pleoape, după cele așternute deja în clipa în care ieșise în baie, nemulțumită că nu e suficient de strident. Era nemulțumită de tunsoarea emo de mântuială, de ochii încercănați, dar nu cât să impresioneze, de sprâncenele pensate și subțiate, dar departe de a arăta ca o lamă, de buzele vineții nu îndeajuns de groase, de unghiile vopsite în negru, dar boante și roase până la carne. Se strâmba la imaginea din oglindă, căutând să descopere vreun rid cât de minuscul, apărut în timpul nopții, care s-o anunțe definitiv și irevocabil că a început să îmbătrânească și nici măcar nu și-a trăit viața și că singura scăpare va fi să se sinucidă într-o zi apropiată. Cam atunci mama bătea în ușă sigur a cincea oară, îi striga că e vremea să plece la școală și iar o să se ducă nemâncată, o s-ajungă un băț pe care flutură niște haine împuțite, îi lasă sandviciurile pe masa din bucătărie, n-are timp s-o mai aștepte, trebuia demult să fie în autobuzul spre serviciu.

– Sper să nu pleci iar nespălată!, îi mai striga înainte să trântască ușa casei, deși n-avea cum să nu țină minte că, în fiecare dimineață, dar în fiecare dimineață, fără smintire, o scotea din baie bodogănind că prea stă cu ceasurile sub duș.

Era momentul în care Cristina își potrivea pe șaua nasului cârn ochelarii cu ramă groasă neagră, își arunca pe

had come out of the bathroom, discontent because it didn't look gaudy enough. She was dissatisfied with her sloppy emo haircut, with the bags under her eyes not being big enough to impress anyone, with her skimpy plucked eyebrows, still not thin enough to look like a blade, with her violet lips which weren't full enough, with her fingernails painted black but blunt and bitten to flesh. She would make faces at her reflection in the mirror, trying to discover a wrinkle, however small, which might have shown during the previous night to tell her once and for all that she was beginning to grow old without even having lived her life and that the only way out was to commit suicide. One day. That's about when her mother would knock at the door for the fifth time for sure, to shout to her that it was time for her to go to school and that she would leave again without eating, that she would become as thin as a stick with some stinking rags flowing on her, that she was going to leave the sandwiches for her on the kitchen table, she couldn't wait for her any more, she should have been on the bus to work by then.

"I hope you're not leaving again without washing yourself!" her mother would shout before slamming the front door, although she couldn't have forgotten that every single morning, without fail, she had to drag her out of the bathroom grumbling about her prolonged showers.

At this point Cristina would balance her thick, black-rimmed glasses on the tip of her nose, slap her

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

12

umăr geanta tip poștaş îngrozitor de grea de cărți fără doar și poate inutile și ieșea în sfârșit din camera ei vopsită în roz puternic. Niciodată nu-și mai ajungea mama din urmă.

Se târa fără chef spre școală, convinsă că va urma încă o zi de rahat. Ce rost avea? Știe deja tot ce spun profii care le zic să citească din manual de la pagina cutare la pagina cutare, nu-nțeleg nimic din ce au ei de gând să facă și habar n-au să-ți răspundă când îi întrebi chestiuni esențiale despre viață, ca de pildă cât de repede te plictisești dacă-ți începi activitatea sexuală la 15 ani sau dacă există vreun alt mod de a te elibera de tensiunea interioară sau cu ce te ajută să-l citești pe Shakespeare și nu pe Kerouak sau cu ce e mai bună decât ei Hanna Montana de-o tot ridică lumea-n slăvi. Asta în cazul fericit în care reușești să deschizi gura să spui ceva coerent printre zbieretele fără noimă ale puștanilor întârziați care n-au de gând să caște ochii asupra vieții. Și mai ales în cazul nefericit în care reușești să rămâi la ore și nu se trezește vreun prof, cum se întâmplă cam des de la o vreme, să le trimită la baie, pe ea și buna ei prietenă, să se spele pe față de prea mult machiaj și să se pieptene ca lumea. Puțin îi pasă că-i trântesc absențe, după o asemenea invitație nu se mai întoarce, a făcut-o o singură dată și niște scârbe de tocilarie cu coșuri pe față îi băteau în pumni pe sub bancă, cum o să suporte un asemenea afront? Dacă mai e invitată, nici nu se mai duce

mailman-style bag on her shoulder, dead heavy with undoubtedly useless books and, finally, step out of her bright pink room. She never managed to catch up with her mother.

Dragging herself to school she was confident that she was heading for yet another crappy day. What was the point of it anyway? She already knew everything that the teachers said. The teachers who'd tell them to read the course book from such-a-page to such-a-page, who didn't understand anything they wanted to do and had no clue when you asked them essential things, like how soon you got bored if you started your sex life at fifteen, or if there was any other way to give vent to your anger or why you should read Shakespeare and not Kerouak or how was Hannah Montana better than them, since everybody raved about her so much. And this only if you were fortunate enough to get to open your mouth and squeeze in a few coherent words among all the meaningless bawls of dim-witted kids who wouldn't wake up and smell the cappuccino. And especially if she was unfortunate enough to get to attend classes without some teacher sending her and her best friend to the loo to wash the make-up off their faces and brush their hair properly (this had been happening rather too often for her taste lately). She couldn't care less about the teachers marking her absent; after an invitation like that she never came back. She only returned once and some nerdy girls, their faces covered in zits, teased her behind the teacher's back. How was she to stand such an insult? If any

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

13

la baie, își ia geanta de poștaș, chipurile cu săpun și prosop, și pleacă cu capul sus din școală. Noroc că la ei n-au angajat un portar, cum a auzit că s-a întâmplat la alte licee.

Astăzi are primele două ore cu profa de mate, sigur o să-și dea peste cap ochii bovini, spunându-le tuturor cât de oripilată se simte în fața exemplarelor de indisciplină școlară cum nu se întâlneau niciodată pe vremea ei, nu le mai zice că asta se-ntâmpla la începutul secolului trecut, și o s-o trimită la baie să-și spele machiajul provocator, așa îi cere insistent de-o lună. În ultima săptămână nici n-a mai fost nevoie să-i ceară, se uită doar lung la ea, silabisindu-i numele și făcând o lungă pauză până când fata se ridică singură în picioare, se înclină cu respect prefăcut, își pune geanta pe umăr și iese. O grasă șleampătă pe care rochiile demodate de stofă cad de parcă ar ascunde un sac cu cartofi, spun ochii fetei, o complexată care nu-i în stare să vorbească decât despre ecuațiile de nu știu care grad. Sigur o s-o lase corijentă, poate o să repete și anul, au trecut atâtea luni și n-are măcar o notă.

E atât de convinsă c-o să-i ceară din nou să părăsească clasa, încât nu vede rostul să mai bată drumul până la școală. Mai bine dă o raită prin magazine, poate nimerește vreun chilipir. Puștii cu care e colegă își pierd

teacher asked her again, she wouldn't go to the cloakroom but take her mailman bag, supposedly containing soap and a towel, and exit the school holding her head up. Good thing they hadn't hired a doorkeeper at their school, like she'd heard they did at other high schools.

The first two classes that day were with the maths teacher, a grubby, fat lady whose old-fashioned velveteen dresses made her look like a bag of potatoes. This was what the girl saw: a frustrated woman who could only speak about equations but who'd roll bovine eyes telling everyone how appalled she was at the sight of these specimens of indiscipline the likes of which didn't exist in her days. She'd forget to mention that her days were somewhere at the beginning of the century. She would send her to the cloakroom to wash off her provocative make-up, she'd been asking her to do this insistently for a whole month. Lately she hadn't even needed to ask but would just glare at her, spelling out her name and making a long pause, until the girl got up, bowed with fake reverence, put her bag on her shoulder and left. The teacher would surely flunk her, she might even have to repeat the year, since she hadn't received any grade at all for so many months.

She was so convinced that the teacher would ask her to leave class again that she just didn't see any point in going to the trouble of getting to school. She'd be better off going shopping; maybe she'd make a lucky find. Her classmates wasted their time

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

14

vremea prin malluri, cască ochii la buticurile cu țeale pe care n-or să le îmbrace câte zile-or avea, se îndoapă la fast-foodurile care put a ulei rânțed, se lălăie pe culoarele gigantice, se hârjonesc pe scările rulante, ronțăie pungi enorme cu floricele la puzderia de filme unde intră doar să se hlizească, să tropăie, să bată din palme, să strige unii la alții, să fluiera copios, spre nemulțumirea pușinelor cotoaroaște nimerite în sală, iar a doua zi povestesc oricui de enșpe mii de ori cum s-au distrat și pe cine-au întâlnit. Ei, Cristinei, nu-i plac mallurile, s-a lăsat târâtă de vreo două ori, lumea bezmetică o călca pe picioare, iar din filmul la care au intrat, unul de dragoste, n-a înțeles mai nimic, trebuia să-i tot dea peste mână unui individ cu buze groase care se așezase alături și încerca s-o pipăie. Nu suportă s-o pipăie toți necunoscuții. Care, pe deasupra, mai și miroasă șoarme.

Îi plac însă magazinele de chilipiruri și vechituri, sunt câteva lângă cartierul vechi. Li se zice vintage, dar asta-i doar o șmecherie de marketing, o etichetă pusă pe-o vechitură pentru a o vinde scump, poate sunt doar ceva mai vechi decât cele vândute prin consignațiile prăfuite. Nu înțelege cum de sunt magazinele astea mai tot timpul goale, iar vânzătoarele, niște fătuci de-abia mai răsărite decât ea, nici n-arată c-ar fi terminat școala, se plictisesc de moarte, își pilesc unghiile în neștire, că te miri că mai au ce pili, și-și

in malls, went window-shopping for duds they'd never get to wear for as long as they lived, stuffed themselves in fast foods stinking of rank oil, wandered around the huge hallways, romped about on the escalators, scrunched king-size bags of popcorn when they went to the tons of films they saw only so they could giggle, pound, clap their hands, shout at each other, boo copiously, to the annoyance of the few old hags who chanced to be in the cinema that day, and the next day they told everyone over and over again what a blast they had had and who they had run into. Cristina didn't do malls. She let herself tag along a couple of times. The crowd trampled her and she couldn't make anything of the romance they went to see. There was a thick-lipped individual next to her who was trying to feel her up and she had to keep hitting his hand. She couldn't stand strangers with wandering hands. Especially when they smelled of shawarma.

She did like antique shops, however; there were a few of them near the old quarter. They called them vintage, but that was just a marketing scam, a label they stuck on a rinky-dink so that they could sell it at a high price, when they were only a bit older than the ones displayed in those dusty consignment shops. She just couldn't understand how come these shops were empty most of the time. The shop assistants, girls just a little older than her, they didn't even seem to be out of school yet, bored to death, filed their nails away as they told each other nonsense, their faces

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

15

povestesc una alteia fleacuri cu mutre încruntate, de parcă ar vorbi despre apropiatul sfârșit al lumii, nu le-a văzut o dată măcar interesate de pușinii care le intră-n prăvălie. Dar asta îi place la culme, se poate uita la țoalele trăsnite câtă vreme are chef, fără s-o bată careva la cap cu întrebări stupide, de pildă dacă are vreodată de gând să cumpere ceva. Iar o dată, de două ori, chiar a cumpărat.

Cel mai mult îi place să umble prin depozitul de haine pe care l-a descoperit în apropiere, deschis doar în anumite zile, în care totul e aranjat pe culori, rochiile albastre într-un șir fără capăt, rochiile roșii într-un șir fără capăt, rochiile galbene în alt șir fără capăt, cele negre, la fel, cele colorate, în șiruri multe ca niște curcubee, parcă nimerise în povestea *Geanta fărâncată*, nu mai știe cui a împrumutat-o și n-a mai căpătat-o înapoi, ar trebui să-și noteze într-un carnețel cui dă cărțile, altfel lumea o să-și facă bibliotecă pe seama ei.

În magazinele vintage și la depozit cască gura de cele mai multe ori cu prietenele ei. Se prefac că sunt cliente pretentioase, presupun cum le-ar sta îmbrăcate în danteluțe, brocarturi sau mătăsuri spălăcite, râd în neștire, negociază la sânge prețuri știind că n-or să cumpere nimic și ele, și fătucele care le răspund, totuși, continuând să-și pilească unghiulele. Când e singură, parcă n-are farmec.

frowning, as if they were talking about the imminent end of the world. Not once had she seen them take any interest in the few customers who came into the shop. But she loved it. She could look at the weird rags for as long as she wanted without anyone nagging her with stupid questions — like did she want to buy anything. She really did buy something once or twice.

What she liked most was to go around the clothes repository she had discovered nearby, which was open only on certain days and where everything was arranged by colour, the blue dresses in one endless row, the red dresses in another endless row, the yellow, the black, the coloured ones, all in rows like rainbows. It was as if she had stepped into that story, *The Fairy Handbag*. She couldn't remember whom she had lent it to and never got it back from. She should write down in a notebook the names of those to whom she lent books, otherwise people would just fill their bookcases at her expense.

Vintage shops and the clothes repository were the places where she usually went to check things out with her friends. They pretended to be highbrow customers, made guesses about how they would look in lace, tinsel or washed-out silks, laughed heartily, drove hard bargains while knowing all this time that they wouldn't buy anything and although the shop girls knew this as well, they still answered their questions, still filing their

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

16

O dată a târât-o într-un magazin vintage pe mama. Nu știa ce-o fi fost în mintea ei, mai ales nu știa la ce să se aștepte. Scormoneau amândouă printre umerase, pipăind materiale și privind croieli care nu se mai poartă și dintr-odată mama a izbucnit în plâns. Plângea pe tăcute, nici nu s-a prins la început, dar a văzut cum îi curgeau lacrimile șiroaie și nu se mai opreau și a întrebat-o ce s-a întâmplat, o doare ceva sau ce e, a dat din cap că nu, dar nu putea scoate o vorbă. N-a insistat, știe cum e când ți se pune un nod în gât și nu reușești să articulezi un biet cuvânt și-ți vine să-l strângi de beregată pe cel care te-ntreabă ce-ai pățit. O să-i spună singură, când o să poată. Și pe urmă, când se aștepta mai puțin, mama a-nceput să vorbească, în vreme ce-i curgeau lacrimile și mai abtîr.

Și-o amintise pe bunica Cristinei, pricepută la tot ce se putea pricepe o femeie pe vremuri, avea în casa ei de la țară un război la care țesea pânze colorate și preșuri, împletea din lână aspră ciorapi și pulovere, broda, umpluse o ladă cu lucruri pe care voia să le lase moștenire nepoatei, cu o bluză de borangic voia neapărat s-o vadă îmbrăcată mireasă, n-o să mă mărit niciodată, mamaie, îi zicea, cum să nu te măriți? ești acum zăpăucă, și eu am fost la fel, dar o

little nails. It was just not the same when she went there by herself.

She once dragged her mother into a vintage store. She had no idea why she had done it and, most of all, she didn't know what to expect. They were both feeling the fabrics and examining outmoded tailoring styles when her mother began crying silently. Cristina hadn't even realized it at first, but she saw how the tears were streaming relentlessly down her mother's face and asked had she hurt herself or what? Her mother shook her head, but couldn't utter a single word. She didn't insist. She knew how it felt when you had a lump in your throat and you couldn't manage to speak a single word and you felt like strangling the person who asked you what was wrong. Her mother would tell her in her own good time. The next minute, when she least expected it, her mother started speaking, tears flooding.

She had had a flashback of Cristina's grandmother, who was skilled in anything a woman could know in the old days. She had a loom in her country house and would use it to weave colourful pieces of cloth and rugs; would knit stockings and sweaters out of harsh wool, make embroideries. She had filled a chest with things she wanted to pass on to her granddaughter, there was a certain raw silk blouse she wanted Cristina to wear on her wedding day.

"I'm never going to get married, grandma."

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

17

să-ți vină mintea la cap, îți spun eu, mamaie, că nu mă mărit,
nu vreau să-mi poruncească mie nimeni ce să fac!

Bluza brodată de borangic, ușoară ca un fulg, a rămas împreună cu lada de zestre în casa tatei, când au plecat pe nepusă masă, mama și ea, după ce tata căzuse în mrejele unei țigănci și mama nu mai voia s-audă de el și zicea că n-avea nevoie de nimic din casa aia în care fusese o sclavă, să-mpărățească peste toate taică-tu cu țiganca lui, dar Cristina a văzut-o o dată, nici măcar nu era țigancă, ci o femeie timidă, părea la locul ei, chiar dacă mama o ținea una și bună, nimic n-au luat din casă și sigur s-a ales praful de bluza de borangic.

Iar la scurtă vreme s-a prăpădit și bunica, la nimeni n-a ținut mai mult în viața ei decât la femeia aceea micuță de stat, cu părul sur strâns mereu în basma legată la ceafă, palme grăsuțe bătătorite și ochii negri ca smoala, sigur i-a moștenit, nu-i vine să creadă cât de negri și strălucitori sunt, în fiecare dimineață când se boiește în fața oglinzii. Ar trebui să scrie o poveste despre bunica grozavă, a găsit și titlul, *Ca nimeni alta*.

Sau ar trebui să scrie o poveste despre cum nu s-au înțeles părinții ei din prima clipă, d-asta are și două nume,

“What do you mean you won't get married? You're just a scatter brain now, I was like that too, but you'll come round.”

“I'm telling you, grandma, I'm not going to get married, I won't have anybody ordering me around!”

The silk embroidered blouse, light as a feather, remained together with the glory chest in her father's house when she and her mother left in a hurry after father had fallen for the charms of a gipsy woman and mother wouldn't even hear of him, saying she didn't need anything from that house in which she had worked like a slave.

“Let your father and his gipsy woman have them all.”

But Cristina had seen her once, she was not a gipsy at all, she was a shy, decent woman, but mother kept harping on the same note. They didn't take one thing from the house and surely nothing came of the silk blouse.

A while later grandma died. She had never loved anybody more than that short woman, her hair always tucked under a kerchief tied around the back of her head, with chubby, battered hands and pitch-dark eyes. She must be taking after her, she can't believe how dark and bright her eyes are every morning when she puts on her make-up in front of the mirror. She should write a story about her outstanding grandmother. She even has a title for it, *One of a Kind*.

Or maybe she should write a story about how from the very first moment her parents failed to get along. This is why she

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

18

mama ținea morțiș să fie Cristina, tata voia Milena, se îndrăgostise când citise corespondența lui Kafka, i-ar fi vorbit ore întregi despre cea care experimentase droguri furate din laboratorul tatălui ei medic și obișnuia să spună că în clipa în care doi oameni se căsătoresc se jefuiesc reciproc și posibilitatea fericirii se exclude.

Mama n-a mai însoțit-o niciodată în vreun magazin de țeale, e prea ocupată, nu mai are nici timp s-o asculte seara când arde de dor să-i spună ce i s-a întâmplat peste zi.

Mamei oricum nu-i arde de nimic, e mereu cu mintea aiurea, Cristina e convinsă că despărțirea de tata a schimbat-o, dar n-ar fi în stare să spună în ce fel. Sărea în ochi că e nesigură și îngrijorată de ceva nedefinit, chiar și după ce-și găsisese de lucru la o firmă unde făcea exact ce-i plăcuse toată viața, să deseneze pe o planșă. Mai rău era că niciodată nu te puteai baza pe promisiunile ei, uita repede cam tot ce-și propunea cu voioșie. Umbla de multe ori încruntată și răspundea în doi peri. Cristina s-a învățat să nu mai întrebe nimic și nici să-i povestească, dar simțea că se sufocă în fiecare seară că n-are cui vărsa toate gândurile de peste zi.

Trebuia să-și țină în frâu lacrimile de dorul tatei, fără să spună nimănui. Îl adorase, discuta cu el orice. Suferise

even ended up having two names, her mother insisted on having her named Cristina, her father wanted Milena — he had fallen in love when he had read Kafka's correspondence. He would have had the chance to tell her all about the one who took drugs stolen from her father's laboratory and who used to say that the instant two people got married they robbed and excluded from each other the possibility of ever achieving happiness.

Her mother had never accompanied her to a clothes shop since. She was too busy. She couldn't even find enough time to listen to her in the evening, when Cristina yearned to tell her what had happened to her over the day.

Mother was never in any mood for anything, she was always absent-minded, Cristina was sure that the break-up with dad had changed her, but she couldn't tell in what way. She was obviously insecure and brooding over some vague concerns, even after she'd found a job with a firm where she was doing exactly what she had always liked doing, which was drawing on a board. What was worse was that you could never count on her promises; she forgot everything she had cheerfully set out to do, often walked about gloomily and gave evasive answers. Cristina had learned not to ask anything and not to tell her anything any more, but she felt she was choking every evening because she didn't have a soul with whom to share all her thoughts.

She had to hold in her tears when she yearned after her father, without telling anyone. She had adored him; she'd talked

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

19

cumplit când el se mutase în alt oraș și nu l-a mai văzut ani la rând, nici nu știa dacă mai era în viață. El o învățase să citească, avea o grămadă de cărți de călătorii pe care ea le devorase de mică. Dar prefera să-l asculte povestind despre călătoriile acelea, cu vocea gravă, absolut nemișcată, încât își putea închide ochii și se putea imagina în miezul povestirii. Atunci hotărâse că trebuia să se fi născut băiat și era obligatoriu să se poarte ca ei. Se vedea ca Bartolomeu Diaz în furtunile de la Cabo dos Tormentas, cu puțin înainte să se abată scorbutul asupra echipajului, faimos ca ducele de Braganza, știut de toată lumea ca Vasco da Gama, erou ca Livingstone, înainte să fie răpus de malarie, neliniștit ca Tican Rumano și răbdător ca Mikluho Maklai. A hotărât definitiv că era o nenorocire că se născuse fată când a dat în jurnalul acestuia peste o însemnare despre oribila pedeapsă pe care o aplicau bărbații din Papua femeilor de care voiau să scape, necredincioase ori nu, cu pielița fină de ou fiert așezată pe penis înainte să se culce cu ele, nu-i era prea clar cum se întâmpla, dar era convinsă că biete de ele mureau mai târziu în chinuri groaznice. Călătoriile despre care îi povestea îi aprinseseră imaginația. Suferea că nu mai aude poveștile, măcar glasul tatei, că nu mai redeschide cărțile care se vor fi rătăcit prin vreun anticariat. N-ar fi spus însă nimănui pentru nimic în lume de dorul ei.

to him about anything. She had suffered terribly when he had moved to another city and she hadn't seen him for years, not knowing if he was even alive. He had taught her how to read. He had tons of travelogues she had feasted on as a little girl, but she preferred to listen to him spinning stories about those expeditions, in his low voice. She never budged: she could shut her eyes and imagine she was in the heat of the events. That's when she decided that she should have been born a boy and that she must act like one. She saw herself as Bartholomew Diaz in the midst of the storms at Cabo das Tormentas, shortly before a scurvy epidemic started playing havoc among the crew, as famous as the Duke of Braganza, commonly known as Vasco da Gama, a hero just like Livingstone, before dying of malaria, restless like Tican Rumano and patient like Mikluho Maklai. She resolved once and for all that having been born a girl was a great affliction when, in Maklai's diary, she came across a note about the dreadful punishment Papua men applied to the women whom they wanted to get rid of, whether they were unfaithful or not, by putting the thin peel of a hard-boiled egg around the penis before going to bed with them. The proceedings weren't too clear to her, but she was sure that those poor women died in terrible pain. The expeditions her father used to tell her about had flared her imagination. She hurt because she could no longer hear his stories, not even the sound of his voice, and because she couldn't open those books again, they must have ended up in some second

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

20

Când au plecat din casa tatei, avea nouă ani. N-a vărsat o lacrimă, cum n-a făcut-o nici la înmormântarea bunicii, un an și ceva mai târziu. Îi apărea uneori în vis, surâzător, îi mângâia părul, se trezea de fiecare dată fericită. Nici motivul fericirii ei matinale nu l-a spus vreodată mamei. Înțelesese că orice avea vreo legătură cu tata era tabu. Nici măcar rudele din partea tatălui nu și le vedea. Se întâlnea uneori pe stradă cu verișori pe care mama i-a interzis să-i viziteze, le zâmbea strâmb, convinsă c-or să spună că-i o înfumurată și-o proastă. Dar niciunul nu scotea o vorbă, după ce îl snopise în bătaie pe unul și i se dusesse vestea că mai e și prost crescută. În puținele vacanțe la țară întâlnea rude prea ocupate s-o asculte și verișoare convinse că știe câte-n lună și-n stele dacă vine de la oraș, dar nu le spune și lor numai pentru că-i afurisită cât încape sau o proastă cu care e bine să n-ai de-a face.

După moartea bunicii, a mai fost o singură vară la țară, în casa ei se instalase un unchi îndepărtat care tușea zi și noapte de nu puteai închide ochii și de-abia mergea sprijinindu-se în baston, îi făceau de mâncare niște nepoate slăbănoage și tăcute care s-ar fi simțit de minune la un schit, n-au întrebat-o în două luni măcar o dată dacă dorește ceva.

hand bookshop somewhere. However, she wouldn't talk about it for the world.

She was nine when they left her father's house. She didn't shed a tear, just as she didn't shed a tear at her grandmother's funeral, until a year later. At times he appeared in her dreams, smiling, stroking her hair, she always woke out of those dreams feeling happy. The reason for her morning bliss was yet another thing she had never disclosed to her mother. She had understood that all things connected to her father were taboo. She never so much as visited her relatives on her father's side. She sometimes ran into cousins her mother had forbidden her to visit and would greet them with a wry smile, expecting them to call her names. But none of them ever said anything after she had beaten the hell out of one of them and thus got the reputation of also being ill-behaved. On the rare occasions when she spent her holidays at the countryside, she met relatives who were too busy to listen to her and cousins who were convinced that she didn't want to bestow her extensive, city girl knowledge upon them just because she was as mean as they get or a fool whom you'd better avoid.

After her grandmother's death she went to the countryside only one more time. In that house now lived a distant uncle who coughed day and night, so that you couldn't sleep a wink. He could barely walk, leaning on a cane and had two skinny nieces cooking for him; those girls would have looked just great in a nunnery. Not once did they ask her if she wanted anything.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

21

Foarte bine! Ea umbla pe dealuri și pe marginea pădurii, se așeza în iarba înaltă care mirosea a miere, privea ore întregi mersul norilor pe cer și citea. Nimeni n-a întrebat-o o dată ce citește, în afara unei verișoare de-o seamă, care de fapt ardea de nerăbdare să-i povestească cum se sărutase cu un băiat și să-i citească poemele scrise în taină cu gândul la el, după care fusese atât de indignată că ea nu se entuziasmase, încât a jurat că n-o să-i mai vorbească niciodată, dar niciodată în viața ei! Și s-a ținut de cuvânt.

Făcuse 15 ani și se simțea o străină.

O să scrie o carte despre cum se simte ea o străină, o să-i zică *Orașul străinilor*, or să și-o smulgă din mâini toți puștani când o să se publice după moartea ei.

Dintr-o dată, în dimineața asta își dădu seama că n-ar simți nicio plăcere să caște gura singură prin magazine, alături de fătucele plictisite de când se născuseră. Unica prietenă în care mai avea o brumă de încredere pierde vremea la școală, fără doar și poate. Nici măcar n-o poate întreba pe unde-i sunt boii sau transmite un sms încurajator, constatase în zori, când obișnuia să-i dea și ei trezirea, cu un ritual nesmintit de-o bucată de vreme, că uitase să-și pună telefonul roz la încărcat și nu mai avea nicio liniuță, așa că-l lăsase acasă. I se pare că-i moartă fără telefon, se tot minunează cum oamenii de dinaintea ei puteau trăi fără el și fără să-și iasă din minți.

So what! She would roam the hills and the outskirts of the forest, she would lie in the tall grass smelling of honey, she would gaze for hours at the clouds passing on the sky and she would read. Nobody ever asked her what she was reading, except for a cousin about her age, who was actually anxious to tell her how she had kissed a boy and to read to her the poems she had written in secret, while thinking about him, after which this cousin of hers was so outraged at her lack of enthusiasm that she swore never to speak to her again in her life! And she kept her word.

She had turned fifteen and she felt like a stranger.

She would write a book about the fact that she felt like a stranger. She would call it *The City of Strangers*. All the kids would fight over it when it was published, after her death.

All of a sudden, that morning, she realized that she would take no pleasure in going through the shops by herself, just her and the shop girls who had never been anything but bored since the day they were born. The only friend she still trusted faintly was doubtlessly wasting her time at school now. She couldn't even ask her what it was she felt now or send her a comforting text message to show her support: she noticed at dawn, the time when she used her pink mobile phone to wake her friend as well (it had become a ritual lately) that she had forgotten to recharge it and that the battery was completely dead, so she'd left it at home. She was dead without her phone. She couldn't even begin

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

22

Umblă fără rost pe străduțele știute, ar putea merge cu ochii închiși, dacă n-ar fi convinsă că la fiecare răscruce, în care de câțiva ani s-a deschis măcar o crâșmă sau o cafenea, n-or să înceapă să hăhăie, să strige și să fluiera golani care trândăvesc din zori la mesele scoase pe trotuare. O dată unul a tras-o de bluză atât de zdravăn că de-abia a reușit să se smulgă și s-o ia la sănătoasa, înjurând. Când îi înjură, toți se blochează, de parcă s-ar fi așteptat să aibă de-a face cu o păpușă gonflabilă.

Și Virgil a avut perioada lui de stupidenie în care o credea o păpușă gonflabilă. De atunci nimeni nu-i mai scoate din cap că băieții sunt duși cu pluta, dacă nu de-a binelea proști. Cu Virgil a crezut că se-nțelege, apoi l-a urât, a fost convinsă că a greșit și se înțelegeau din nou de minune, iar l-a urât, acum se simțea cuprinsă de sentimente mai bune, îi era dor de el, dar parcă nu-i venea să se lase în voia sentimentelor, să n-ajungă să creadă iarăși că e la fel ca toate canaliile. Virgil e cu mult mai mare ca vârstă, are experiență de viață sau așa spune el, mai ales când îi ține prelegeri că femeia trebuie să fie ascultătoare. N-o să fie de acord niciodată cu prostia asta. A terminat de câțiva ani liceul, nu lucrează nimic, sigur are o familie pe undeva, nu

to understand how people before her managed to live without mobiles yet didn't lose their minds.

She was strolling randomly on the narrow streets she was familiar with, streets she could do with her eyes shut if she didn't know for sure that she would be whistled after by the bums who idled their time away at the tables arranged on the sidewalk at every crossroads where one or more taverns or coffee places had sprung up in the past few years. One time a bum pulled her blouse with so much strength that she barely managed to break loose from the grip and make a run for it, swearing at him. When she swore, they were all surprised, as if they expected to be dealing with an inflatable doll.

Virgil too had his days of idiocy when he thought her an inflatable doll. Since then the idea stuck in her head that guys were completely nuts, if not downright stupid. With Virgil she thought she got along, then she hated him, then she was sure she had been wrong and they started getting along again, then hated him again; now her anger was appeased, she missed him, but she didn't feel like letting herself be carried away by her feelings, lest she should go back to believing he was just like all the other jerks. Virgil was much older than she was. He had seen a lot or so he said, especially when he preached to her about feminine subjection. She would never agree with this absurdity. He'd graduated from high school a few years before, didn't have a job but must have had a family somewhere. She didn't know them,

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

23

i-o cunoaște, cum nu știe din ce trăiește, doar că nu-i lipsesc banii. E sigură că se droghează, poate se ocupă și de afaceri necurate, odată dispare cu zilele, nu i-a spus unde, de câte ori îl întreabă, se face că nu-nțelege și-i șoptește vorbe dulci la ureche. Îi spune c-o iubește, dar sigur se culcă cu o groază de femei. Ea nu scoate o vorbă, s-a împotrivit de fiecare dată când a vrut s-o desvirgineze, l-a lăsat doar s-o mângâie și s-o sărute pe tot corpul.

– Ești nebună de-a dreptul, îi striga, ieșind zgomotos din cameră. Cât crezi că rezist?

După fiecare asemenea izbucnire urmau zile de căință. Nu i-a părut niciodată rău de ce face, dar începuse să se teamă c-o să-i spună într-o zi să se ducă dracului. Sigur ar fi fost încă un motiv ca ea să se sinucidă. Parcă le caută cu lumânarea motivele astea. Însă nici nu-i poate spune că-l iubește. Nici măcar nu e sigură că-l iubește, are zile în care simte că se topește pe picioare de dor, în altele îi este indiferent, mai ales când îl vede prăbușit de beție între golani din gașca lui, tatuați ca și el pe umeri cu semne cabalistice, care nu fac altceva decât să spună bancuri porcoase. Nu se scuză când dă peste el. A intrigat-o mereu că nu se ferește de nimeni. Putea să-l descopere umblând gol prin casă, degeaba i-a zis de câteva ori că e nesimțit,

just like she didn't know what he lived on, she only knew that he was never out of money. She knew that he was taking drugs, maybe was also involved in some illegal business. He could disappear for days. Every time she asked him, he pretended he didn't understand and whispered sweet talk into her ear. He told her that he loved her, but he was definitely sleeping around. She didn't say a word about it, so far she had resisted him every time he tried to deflower her, she had only let him caress and kiss her all over her body.

“You are completely insane”, he would yell to her, storming out of the room. “How long do you think I can take it any more?”

Every such outburst was followed by days of repentance. She didn't feel sorry about it but had begun to fear he might tell her one day to go to hell. It would have provided her with yet another reason to kill herself. It was as if she were asking for these reasons. But she couldn't tell him that she loved him either. She wasn't at all sure if she loved him or not. There were days when she was pining for him and days when he meant nothing to her, especially when she found him blind drunk with his gang of bums who wore the same cabalistic tattoos he did and who did nothing but tell dirty jokes. He didn't apologise when she found him like this. The way he didn't feel embarrassed at anyone's presence had always intrigued her. She might as well stumble upon him walking around naked in the house. She told him he

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

24

ridica din umeri. Nu s-ar fi sinchisit nici să-l găsească în pat cu vreo curviștină care înnopta la el, a avut noroc, i-ar fi scos ochii. Râde când îi spune asta.

Se sufocă de dorința de-a spune toate astea cuiva, n-are cui, nici măcar celei mai bune prietene, i-ar răspunde că-i o proastă că nu i-o trage zdravăn lui Virgil ăluia de câte ori vrea el, așa-i ții pe bărbați aproape, zice, uită-te la mine, Paulică nu mișcă-n front, e atât de stors că nici să-și mai facă lecțiile n-are putere, dar să se mai uite după alte picioare până-n gât. Ea, Cristina n-ar face asta-n ruptul capului, așa că mai bine nu-i spune nimic.

O singură dată a apucat să vorbească cu cineva, cu tata. E marele ei secret, mai bine moare decât să-l spună cuiva. Dacă ar spune astea într-o carte, toți ar zice că-s aiureli inventate. L-a întâlnit într-o zi în apropierea casei, nici n-a trecut un an de atunci, sigur o aștepta, s-au îmbrățișat, aveau amândoi ochii în lacrimi. Îl ținea strâns și-l bătea în neștire cu pumnii în spate, șoptind fără pauze: unde-i ai fost, unde-ai fost, unde-ai fost, unde-ai fost?

– Să nu-i spui mamei că m-am întors, a rugat-o. O să te urască, o să creadă că începi să complotezi, n-ai voie să te apropii de mine.

was being rude a few times, but it was to no avail, he just shrugged his shoulders. She might as well find him in bed with some bimbo spending the night at his place and he still wouldn't care. He was lucky. Otherwise she would have plucked his eyes out. When she told him this, he laughed.

She was dying to trust all these feelings to someone but she didn't have anyone to trust them to, not even her best friend. She would just tell her she was an idiot for not fucking that Virgil of hers any time he wanted, that was how you kept men, look at me, she said, Paulică is as quiet as a mouse, he's so worn out that he doesn't even have enough energy left to do his homework, let alone chase other girls. Cristina wouldn't do it for the world, so she resolved not say anything to her friend.

She did manage to talk to someone about it once: her father. It was her big secret, she'd rather die than tell anyone. If she were to put it all in a book, they would all think it was a load of made-up bullshit. One day she met him close to her house, he must have been waiting for her, they threw themselves in each other's arms, eyes flooding with tears. She held him tight and was hitting his back with her fists, whispering an avalanche of where have you been, where have you been, where have you been, where have you been?

"Don't tell your mother I'm back", he asked. "She will hate you, she will think you're devising schemes against her, you are not allowed to come anywhere near me."

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

25

– N-o să-i spun, a îngăimat ea.

Au urcat într-o mașină prăpădită cu număr străin și s-au oprit în parcul de distracții, cine să-i întâlnească acolo? Au rămas toată ziua la o masă pe malul lacului, au vorbit cât pentru toată absența din urmă. A aflat că femeia cu care plecase murise la naștere, are un băiețel de pe urma ei, prin urmare ea are un frate. Plecase în Italia de vreo cinci ani, se stabilise acolo, lucra la o agenție de voiaj și n-avea de gând să se mai recăsătorească. Îi scrisese vreo mie de scrisori, câteva rânduri în fiecare, nu mai mult, dar absolut toate i se întorseseră nedescăpătate, era convins că mama făcuse în așa fel să n-ajungă niciuna la ea. I-a trimis o scrisoare și ei, în care îi propunea să-i ajute, dacă au vreo nevoie, sau măcar s-o lase pe fată să-l viziteze în vacanțe. Și scrisoarea asta s-a întors nedescăpătată. Nu mai știa ce să facă, așa c-a venit s-o vadă, s-o zărească măcar. Era în oraș de zece zile, zece zile la rând o privea de departe, fericit de cât de uimitor de frumoasă se făcuse, până la urmă și-a luat inima-n dinți să-i ațîină calea.

– O, tata, dar nu știi că te iubesc?!

– Nu mai știu nimic.

“I won’t tell her”, she whispered.

They got into a lousy car with a foreign registration number and went to the amusement park where nobody would find them. They spent all day sitting at a table on the shore of the lake and talked enough to make up for all the time he had been away. She learned that the woman he had left with had died in childbirth, she had given him a son; therefore, Cristina had a brother. It was roughly five years since he had gone to Italy, he was working with a travel agency and he wasn’t going to remarry. He had written about a thousand letters to her, no more than a few lines each, but they had all but one come back unopened. He was positive that her mother had made sure none of them reached Cristina. He had mailed a letter to Cristina’s mother as well, offering to help them if they needed anything and asking her at least to let the girl visit him during the holidays. This letter too had come back unopened. Not knowing what to do any more, he had come to see her or at least to catch a glimpse of her. He had been in town for ten days and for ten days on end he had watched her from afar, happy to see she had grown into a beautiful young girl. Eventually he had plucked his courage and had decided to cross her path.

“But dad, don’t you know I love you?”

“I don’t know anything any more.”

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

26

- Niciun semn în atâția ani! Puteam să cred c-ai fugit, c-ai murit, că nu-ți mai pasă de mine, că m-ai uitat!

- Cum să te uit, iubito?

- E atât de aiuristic ce-mi spui, parc-am fi într-o poveste urâtă.

- Păi suntem într-o poveste urâtă!

- Nu vreau asta, tata, nu vreau.

I-a spus tot ce avea pe suflet și se simțea ușurată.

- Scrie-mi despre toate astea, i-a propus.

- N-am să pot. Ce rost are să-ți scriu în van, fără să primesc răspuns?

- Dar o să-ți răspund!

- Și n-o să ajungă la mine nimic, ca până acum!

- Atunci, fă-ți un jurnal, să știi numai tu de el. Mi-l dai când mă întorc. Dacă vrei. O să vin în fiecare concediu să te văd, și mai des, dacă am să pot.

- Cum să nu vreau! Poate-l aduci și pe frate-miu. Îmi seamănă?

- Deloc.

Minunea s-a sfârșit, ca orice minune. S-a făcut seară, au fost nevoiți să-și ia rămas bun, n-a dormit deloc în noaptea aceea, de bucurie. În noaptea următoare n-a dormit de dor.

"All these years and not a single word from you! I might have thought that you had run away, that you had died, that you no longer cared about me, that you had forgotten me!"

"How could I ever forget you, sweetheart?"

"What you are saying now is so weird; it's as if we were in some bad story."

"We really are in a bad story!"

"I don't want this, dad, I don't."

She got everything off her chest and she felt relieved.

"Write to me about all these things", he suggested to her.

"I won't be able to do it. What's the point of writing if I don't get a reply?"

"But I will write back!"

"And I still won't get anything!"

"Then start a diary, make it your secret. You can give it to me when I come back. If you want to. I will come to see you every time I'm on leave, even more often if I can help it."

"Of course I want to! Maybe you'll bring my brother with you. Does he look like me at all?"

"Not one bit."

The miracle finally came to an end, just like all miracles do. The evening set in, they had to say goodbye. She was so happy she didn't sleep a wink all night. The following night she couldn't sleep because she missed him.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

27

Atunci i-a cerut lui Virgil, abia îl cunoscuse, un praf, ceva, să nu-și iasă din minți.

– Am de toate, fetițo, am de toate, îi zicea.

Sertarul în care a umblat era doldora de pliculețe colorate. S-a drogat prima oară. Când și-a revenit, încă amețită și cu o cumplită stare de greață, a fost înspăimântată de ce făcuse, a jurat să nu se mai atingă de fir de etnobotanice. Auzise despre atâtea nenorociri că nu-i venea să-și creadă urechilor, nu era zi să nu afle de la televizor c-a mai ajuns la spital sau la morgă vreunul care se îndopase cu etnobotanice.

– Povești!, o liniștea Virgil. Uită-te la mine, arăt eu ca plecat pe ultimul drum?

Nu arăta.

– Important e să nu iei mult și să știi când să te oprești.

Nu prea era sigură, mai bine să nu încerce. N-a rezistat mult. Aproape de fiecare dată când se simțea singură și lumea se fărâma în jurul ei, priza una dintre substanțe. De fiecare dată se jura că va fi ultima oară. De fiecare dată încerca o nouă dezamăgire. Ierburile alea n-o ajutau la nimic, uita o vreme, apoi toate gândurile negre îi reveneau. Scrisese despre asta în jurnal. Virgil nu-i spusese

That's when she asked Virgil, whose acquaintance she had just made, to give her some stuff or something, so that she wouldn't lose it.

"You name it, I've got it, girl", he said.

The drawer he searched into was packed with coloured packets. She took drugs for the first time. When she came round, still dizzy and very nauseous, she grew frightened with what she had done and swore never to touch narcotics again. She had heard so many dreadful things she couldn't believe her ears, not a day went by without her learning of yet another person being taken to hospital or to the morgue on account of having stuffed himself or herself with ethnobotanicals. [Ethnobotanicals began in Romania as "legal light drugs", "harmless drugs".]

"Nonsense!", Virgil tried to ease her worries. "Look at me, do I look like I'm kicking the bucket any time soon?"

He didn't look like it.

"The important thing is not to take too much and to know when to stop."

She wasn't too sure about that, she said to herself it was better not to try. It didn't last long. Almost every time she felt lonely and the world seemed to crumble around her, she sniffed one of the substances. Every time she swore that it was the last time. Every time she suffered a new disappointment. Those weeds weren't doing her any good at all, they only helped her forget for a while, then all her dark thoughts would bounce right

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

28

nimic, n-o avertizase defel că se droghează degeaba. Lui puțin îi păsa! Ar fi trebuit să-i scuipe vorbele astea în obraz, chiar avea de gând s-o facă!

O cuprinses neliniștea, își dădea seama că vrea să-l vadă, pașii o purtară spre casa lui, s-a trezit în apropiere. Știa că-i place să-l vadă fără să-l fi anunțat, de parcă ar fi leșinat de dorul lui. Era încântat. Pe ea o amuza. O învățase să caute cheia pe pragul de sus al ușii, dacă nu era pitită acolo, sigur era descuiat și el era în casă. Nu se ferea de nimeni. O să intre peste tine unul dintr-ăia pe care îi tragi pe sfoară și-o să te cotonogască, îi zicea. Ridica din umeri. Pot s-o facă oriunde, îi răspundea, n-au de ce să se obosească să vină acasă.

Avu nevoie de câteva clipe să se dezmeticească în lumina neonului slab care nu reușea să risipească hălcile de întuneric ale camerei mari, cu draperiile trase. Îl văzu pe Virgil prăvălit pe canapea, cu ochii pierduți, cu fața galbenă și o țigară în colțul gurii, pe jumătate arsă. Nici măcar n-a clipit când a văzut-o.

- Deșteptarea! i-a zis cât putea de aspru.
- Simți o ușurare când băiatul își îndreptă spatele.
- Tu erai? o întrebă.

back. She had written about it in her diary. Virgil hadn't said anything to her about it, he hadn't warned her at all that she was sniffing drugs for nothing. He couldn't care less! She ought to spit it to his face, and indeed she was going to!

A chill of disquiet had come over her. She could tell that she wanted to see him, her feet had guided her to his house. She knew he liked it when she called on him unannounced, as if she were dying to see him. He was thrilled. She was amused. He had taught her to look for the key on the upper lintel of the front door. If it wasn't hidden there, it meant the door was open and he was inside. He was not at all embarrassed at the prospect of someone walking in on him. One of those people you hoodwink will burst in upon you one day and hack your shins, she'd say. He'd shrug. They can do that anywhere, he'd retort, they don't need to come all the way over here for that.

It took her a few moments to get a grip on herself in the faded neon light which couldn't fight the chunks of darkness lurking in the large room with closed curtains. She found Virgil collapsed on the couch with a blank gaze in his eyes, a yellow face, and a half-burnt cigarette in the corner of his mouth. He didn't so much as blink when he saw her.

- "Rise and shine!" she said to him in her harshest voice.
- She was relieved to finally see the boy straighten his back.
- "Is it you?" he asked.
- "Aha! So you're not dead."

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

29

– Aha! Nu ești mort.

– Iar chiulești?

– Azi e bolnavă profa de la primele ore. N-avea rost să mă duc degeaba. Am trecut pe aici.

– Șezi, o invită lângă el, bățând de câteva ori în canapeaua de piele, până fu și el surprins de zgomotul inutil pe care-l scotea. Lumina neonului bâzâia și-i făcea fața de ceară.

– Ți-am spus că nu suport lumina asta bâzâitoare, zise fata.

N-a apucat să mai spună o vorbă, i-a luat-o înainte:

– Să nu care cumva să tragi draperiile!

– Ți-a luat puterile doza?

– Știi bine că nu mă omoară pe mine o doză, două, cel mult mă face mai potent.

– Iar începi?

– Dacă n-ai apucat tu să ți-o tragi, asta nu-nseamnă că nu sunt milioane de fete care abia așteaptă să mi-o vadă...

– Fuck you! Vrei să plec?

– Șezi, nu mai vorbesc despre asta...

Cristina se așeză. Ar fi vrut să-i povestească tot ce-i trecuse prin cap pe drumul până la el, iar el s-o liniștească, cum face de obicei, cu mângâieri și vorbe șoptite, ar fi vrut să audă vorbe șoptite despre orice, numai s-o scoată din

“Skipping school again?”

“The teacher who was supposed to hold the first classes is sick. There’s no point in going there all for nothing. So I stopped by yours.”

“Take a seat”, he invited her next to him, tapping on the leather couch a few times, until he himself was surprised when he heard the useless noise it made. The neon light was buzzing and made his face look like wax.

“I told you I couldn’t stand this buzzing light”, the girl said.

He replied before she could add anything:

“Don’t even think about pulling the curtains!”

“Has the snort drained all your powers?”

“You know only too well that a snort or two won’t kill me; they can only make me more potent, at most.”

“Don’t start with that again.”

“Just because you haven’t got laid yet doesn’t mean there aren’t millions of girls out there who can hardly wait to see my thing...”

“Fuck you! Do you want me to go?”

“Sit down, I won’t talk about it any more...”

Cristina took a seat. She would have liked to tell him everything that had crossed her mind before she reached him and she wanted him to sooth her the way he usually did, caressing her and whispering tenderly into her ear, to whisper to her just

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

30

starea ei. Nu-nțelegea ce-o apucase, de parcă o pândeau vreo primejdie din orice colț și era nevoită să se apere. Nu știa cum să spună în vorbe ce simțea, el ar fi trebuit să înțeleagă.

Dar băiatul rămase nemișcat, cu capul pe spate și ochii dați peste cap, câteva minute bune, abia respirând, și când fata se sperie, își mută privirea fixată într-un punct depărtat, de parcă ea n-ar fi fost acolo. Dintr-odată, Cristina simți că se înfurie, la fel ca pe stradă. Ce naiba căuta într-o casă neprimitoare? De ce nu era la școală? Cine se crede băiatul ăsta care ignora tot ce simțea ea? Căruia puțin îi păsa?

– Am să mă car, se auzi spunând.

Băiatul reacționează cu întârziere.

– Abia ai venit.

– Abia am venit și nu sunt bine primită și n-am de ce să stau.

– Ai draci din nou. Ai noroc cu carul că m-ai găsit acasă. Ți dau niște iarbă...

– Mă piș pe iarba ta, n-am nevoie!

– Ai nevoie... Nu pot să mă uit la tine când îți ies asemenea vorbe din gură.

– Oricum nu te uiți!

about anything as long as he managed to take her out of her mood. She couldn't understand what had got into her, it was as if something dangerous was looming in every corner and she had to defend herself from it. She didn't know how to put into words what she felt, he should understand without her having to.

But the boy stood still, his head tilted back and his eyes rolling up in his head, for a few good minutes, barely breathing, and when the girl freaked out, he turned his transfixed gaze to a distant point, as if she weren't there. Suddenly, Cristina flew into a fit of rage, just like on the street. What the hell was she doing in an inhospitable house? Why wasn't she at school? Who did this boy think he was, to ignore her feelings like that? To care so little?

"I'll be on my way", she heard herself say.

The boy had a late reaction.

"You've just got here."

"I've just got here and I'm not welcome and I have no reason to stay."

"You're in a bad mood again. You should be grateful you found me at home. Let me give you some weed..."

"Screw your weed, I don't need it!"

"You need it... I can't bear the sight of you when you talk like this."

"You're not looking at me anyway!"

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

31

Da, am nevoie, își spunea Cristina în gând. De-asta am și venit. Ar fi trebuit să recunoască. Întinse doar mâna, fără să-l privească, și el îi puse în palmă o țigaretă aprinsă. Trase fumul adânc în piept. Așteptă. În afară de o ușoară greață, nu simți nimic. Mai trase o dată și mai adânc.

– Cred că nu ești în toate mințile, îl auzi spunând.

Da, nu sunt în toate mințile pentru că vin la ora asta să te văd. Dar rosti cu totul alte vorbe:

– Iar am stat în baie și nu mi-a ieșit nimic din ce voiam.

– Ce voiai?

– Fuck you! Nu meriți să-ți spun.

– Dă-mi țigara înapoi, o s-o dau uneia care știe să aprecieze.

– Bine, meriți. Dar am uitat.

Mai trase un fum.

– De fiecare dată când vin la tine uit de ce-am venit și ce-aveam de gând să-ți spun.

– Oi fi îndrăgostită.

– Aiurea! Mă stresezi, d-asta.

Cristina simți c-o ia cu frig, e prea răcoare în casa asta, parcă-i un frigider. Mai trase un fum și-și prinse cu palmele umerii, masându-i ușor. Ar fi trebuit ca el să-și dea seama și s-o ia în brațe, s-o încălzească. Nu-i pasă. Pe el îl

Yes, I do need it, Cristina thought to herself. That's why I came here in the first place. She should have admitted to it. She reached out her hand without looking at him and he put into her palm a burning cigarette. She inhaled the smoke deeply into her lungs. Then waited. Apart from slight nausea, she didn't feel anything. She inhaled again even deeper.

"I think you're out of your mind", she heard him say.

Yes, I'm out of my mind because I came to see you at this hour. But what she said out loud was completely different:

"I sat in the bathroom again and nothing came out the way I wanted."

"What did you want?"

"Fuck you! You don't deserve to know."

"Give me my cigarette back; I'll give it to a girl who'll show more appreciation."

"Fine, you deserve to know. But I forgot."

She drew on the cigarette again.

"Every time I call on you I forget why I came and what I wanted to say to you."

"Perhaps you're in love."

"Bullshit! You stress me out, that's why."

Cristina felt chilly, it's too cold in this house, it's like a refrigerator. She sucked in more smoke and grabbed her shoulders in her palms, rubbing them gently. He should have realized she was cold and should have taken her in his arms to

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

32

doare-n cur de ce simte ea. Ar trebui să se controleze, să nu-i pese nici ei.

Constatase de prea multă vreme indiferența lui, nu poate să nu se revolte, e strigător la cer. Stă crăcit pe canapea și-și mângâie testiculele și-i e cu siguranță gândul doar la păsărici și n-are pic de compasiune pentru suferința ei, după ce-a primit-o în casă. Putea să n-o primească, să-i spună du-te învărtindu-te, era treaba ei, erau chit, dar a poftit-o pe canapea și acum ar trebui să fie răspunzător.

Când inviți pe cineva pe canapeaua ta devii răspunzător.

E un nesimțit ca toți băieții, niciunul nu e răspunzător, nu se gândesc decât cum să-și apere pielea. Vii la ei, ți-o trag, eventual, și după ce pleci, uită totul.

Lumea asta nu-i făcută cum trebuie sau, dacă e făcută cum trebuie, unii uită și calcă-n străchini.

Ai priceput?

Nu răspunde, de asta nu merită să-i mai zică nimic, nici măcar nu ascultă ce-i spune. Cum să nu asculte *măcar* ce spune?

warm her. He didn't care. He didn't give a damn about what she felt. She should check herself, she should become indifferent as well.

She had witnessed his indifference for too long now, she couldn't help rebelling against it, it was an outrage. There he was, just lying on the couch; his legs spread apart, feeling his balls and undoubtedly thinking about pussies. He had no sympathy for her misery, although he welcomed her into his house. He could have refused to let her in, he could have said go fly a kite, her problems were her own damn business, they would have been even, but instead he invited her to sit on the couch and now he should feel responsible for her.

When you invite someone to sit down on your couch you become responsible for them.

He was a jerk like all the other boys, none of them took on any responsibility at all; all they thought about was how to save their own skin. You dropped by, they might fuck you, and after you were gone, they'd forget anything ever happened.

"This world isn't built right, and if it is, then some people forget it is so and mess things up."

"See what I mean?"

No reply. That was why there was no point in telling him anything else, he wasn't even listening to what she was saying. How could he *not even* so much as listen to what she was saying?

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

33

O apucă furia. De fiecare dată când o apucă furia îi vin cele mai negre gânduri, așa crede, ar distruge tot ce-i în jur. Nici măcar n-are ce distruge în jur, o canapea răpciugoasă de hol de spital, din vinilin jegos, niște draperii scămoșate și pline de pete, o măsuță scorojită și-un preș zdrențuit cum nu mai vezi nici în casele de la țară. Să se spele pe cap cu ele! Comoara lui e-n sertarele comodei, pliculețe peste pliculețe colorate pe care le vinde proștilor ca ea. Dacă le-ar lua, ar ajunge la mâna ei, i le dă înapoi numai dacă se gudură, grozav ar fi să-l vadă gudurându-se ca un cațeluș.

– Stai liniștită! Lasă sertarul, îl aude spunând.

Cum adică să stea liniștită? Cine-i el să-i spună ce să facă? Nici măcar mama nu-i spune, sau când îi spune, o face degeaba.

Îi place să se dea grozav, întotdeauna a luat-o peste picior, ea a fost cantitatea neglijabilă, și-a bătut joc de ea, nu i-a fost prieten, ar fi o proastă, o proastă, o proastă să-l iubească vreodată.

Nu-și vede decât interesul propriu. Și-a bătut joc de ea dându-i droguri. Cine era el să-i dea droguri? Se crede puternic? Nu-i pasă!

She grew infuriated. Whenever she got infuriated she brooded over the darkest thoughts, she felt she could smash to pieces everything around her. But now she didn't have anything to destroy; just a shabby, dirty, vinyl couch like those you find in hospital corridors, a pair of curtains covered in fluff and smudges, a parched coffee table and a ragged door mat, the likes of which you wouldn't find even in old country houses. Well, that was his problem, for all she cared. His treasure was stashed inside the drawers of the cabinet, dozens and dozens of coloured packets, which he sold to dimwits like her. If she were to take them away, he would come to depend on her; she would only give them back if he grovelled. She would love to see him grovel like a puppy.

“Stay put! Leave the drawer alone”, she heard him say.

What did he mean, ‘stay put’? Who did he think he was, to tell her what to do? Not even her mother told her what to do, and when she did, she did it in vain.

He was such a show-off, he was always poking fun at her, always neglecting her, making her his fool, he had never been her friend, she would be an idiot, an idiot, an idiot to ever love him.

He only looked after number one. He mocked her by giving her drugs. Who was he to give her drugs anyway? He thought he was strong? Well, she didn't give a damn about that!

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

34

Se repezi la el bătând cu pumnii, găsi o foarfecă pe măsuță și începu să lovească în aer, îl vedea cum se ferește, o distra teribil, Doamne, cum se mai ferește!

Pe urmă simțea cum se înfurie din nou, cum adică să se ferească, nici atâta os de bărbat n-are, să se lupte cu ea?

– Lasă foarfeca! auzi Cristina glasul lui, ca prin pâslă. Lasă foarfeca, te rănești!

Nu mă rănesc defel, am grijă. Habar n-ai câtă grijă am. Mai degrabă am să-ți scot ție ochii.

O fi având ea doar cincisprezece ani, dar știe cât toate fetele de douăzeci sau mai bătrâne, se descurcă singură, nu stă la mila nimănui. Știe că n-a vrut decât să profite de ea, nu i-a mers și-i tot dă înainte, poate o să-i meargă într-o zi. N-o să-ți meargă, băiete! Te disprețuiesc! Te urăsc! Uite în ce hal am ajuns din cauza ta!

– Lasă foarfeca, îți mai spun!

Dar toate se precipită, i se învâlmășesc în minte, camera cu hălci mari de întuneric se învârte în fața ochilor ei, simte că picioarele n-o mai țin, se agață de el, îl zgârie, îl lovește cu foarfeca, simte cum o pălmuiește, cum își permite? Vrea să-l facă să urle de durere, o pălmuiește din nou, nu-i poate smulge foarfeca din mâna care lovește în neștire, în gol, îl urăște, îl urăște, îl urăște!, se luptă cu el

She started throwing punches at him, found a pair of scissors on the coffee table and began to swing them in the air. She could see him dodging. It amused her. God, that boy could dodge!

The next moment she was steaming with anger again, why is he dodging, isn't he man enough to fight her?

"Put the scissors down!" Cristina could hear his muffled voice. "Put the scissors down, or you'll hurt yourself!"

No I won't, I'm careful. You have no idea how careful I am. It's more likely that I should poke your eyes out.

Though she was only fifteen, she knew just as much as any girl of twenty or older, she could take care of herself, she was not at anyone's mercy. She knew that all he wanted was to take advantage of her, it hadn't worked for him and now he kept on trying, hoping that some day he would pull it off. You won't get away with it, boy! I despise you! I hate you! Look at the state you brought me into!

"Put the scissors down, I am asking you again!"

But everything goes haywire and jumbles in her head, the room with its huge chunks of darkness starts spinning in front of her eyes. She goes weak at the knees, clings on to him, scratches him, hits him with the scissors, she can feel him slapping her, how dare he? She would like to make him howl with pain, he slaps her again, he can't snatch the scissors out of her hand to stop her random blows, she hates him, she hates him, she hates him! She

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

35

cum știe că se luptă leoaicele cu vânătorii de trofee, care pe care, primește un pumn în plex care-i taie răsuflarea, dar continuă să lovească cu foarfeca, sigur l-a nimerit, o dată, de două ori, de multe ori, o să moară sub loviturile ei, așa-i trebuie, chiar dacă ea n-o s-apuce să-l vadă murind, mai înainte simte cum se prăbușește, definitiv, într-un hău.

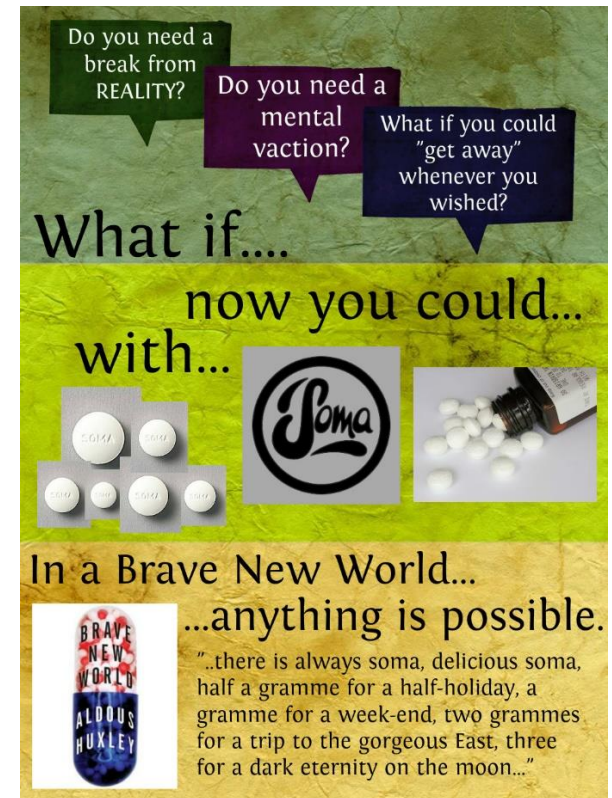
is fighting him just like she knows lionesses fight trophy hunters, a fight to the death. The punch she gets in her solar plexus leaves her breathless, but she won't stop hitting him with the scissors. She must have hit him, once, twice, several times. He will die by her blows. It serves him right, although she won't get to see him die. She gets a feeling she is collapsing in an abyss, never to return.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition
36

Chapter Two

Victor

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

38

Turna cu găleata, în rafale învârtite de vântul foarte rece. Se lăsase o ceață deasă, abia de se zăreau casele de pe partea opusă a străzii. Victor Stamate sorbea din cafeaua amară, fără strop de zahăr, și pufăia din țigara fără filtru. Înainte să și-o aprindă își promisesese, a suta oară în ultimul an, că la începutul săptămânii viitoare se lasă definitiv de fumat, îi făcea prea mult rău. Începutul săptămânii venea peste două zile, își putea termina până atunci pachetul de țigări și n-avea să mai cumpere altul. Niciodată. Acum fuma pentru că trebuia să se trezească și cafeaua tare nu-i era destul.

Se întorsese acasă seara târziu, când începuse furtuna, băuse un pahar de tărie, poate două, să adoarmă mai repede, dar oricât se străduise să pună geană peste geană, somnul nu se lipea de el, ține minte că ornicul moștenit de la bunică-su bătuse ora două și el se tot întorcea, treaz, enervat, pe-o parte și pe cealaltă. Ploaia răpăia cu furie în ferestre, din când în când cerul răsuna de tunete asurzitoare. Apoi avusese coșmaruri, nu mai ține minte nimic, dar știe precis că avusese coșmaruri, se trezise

It was pouring with rain as gusts of cold wind whirled. A dense fog fell, making the houses opposite the street barely visible. Victor Stamate sipped his bitter, sugarless coffee, and then inhaled deeply from his full strength cigarette. Before lighting his cigarette, he had promised himself, a hundred times over the last year, that he would, once and for all, quit smoking at the beginning of the following week; he was feeling far too ill from it. The beginning of the following week was in two days so he still had time to finish his pack. He decided never to buy another. But right now he was smoking because he needed to wake up and strong coffee on its own wasn't enough.

He got home late at night, when the storm had just begun; he had a drink, maybe two, wishing to fall asleep faster but, no matter how hard he tried, he could not sleep a wink. He remembered how the old pendulum clock, inherited from his grandfather, had struck two while he tossed and turned in bed, awake and angry. The rain rattled the windows furiously; the sky resounded with deafening thunder. Afterwards he had nightmares; he couldn't remember anything but he woke up sweaty and very frightened, as if some kind of disaster was

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

39

leoarcă și înspăimântat, de parcă urma să i se întâmple o nenorocire. Urăște diminețile tot mai dese în care se trezește cu senzația asta apăsătoare. Pe deasupra are și o ușoară durere de cap și își simte gura năclăită, i-e silă de trupu-i nevolnic.

Golește repede cana cu cafea, o umple din nou. Abia acum începe să soarbă pe îndelete, legănându-se înainte și înapoi cu scaunul de lemn și privind pe fereastra bucătăriei cum izbește ploaia cu furie. O vreme să nu scoți un câine afară. Îi place să vadă cum copacul înalt de peste drum își leagănă crengile înfrunzite, acum de-abia-l zărește prin perdeaua de apă, doar o formă întunecată.

În mai puțin de-o oră va trebui să iasă din casă, poate se mai domolește ploaia până atunci. Bine că mai are mașina, era cât pe ce s-o vândă când s-a certat cu nevastă-sa și femeia a plecat la muncă în Italia. Hârb-hârb, dar măcar nu așteaptă zgribulit în stația de autobuz, pe-o furtună ca asta nici nu știi dacă mai vin mașinile. Iar condica e condică, în meseria lui nu merge să întârzie.

De fapt, în orice meserie ar trebui să fie la fel, nu se întâmplă, că prea le fușeresc toți de la o vreme. Nimic nu se mai face cum știe el că ar trebui și cum învățase de la taică-su, toți aleargă după ciupeli, vor bani mulți fără să pună osul la treabă, de parcă paralele ar cădea din cer și e nevoie

about to happen. He hated the mornings when he would wake up with this overwhelming feeling. Moreover, he had a slight headache and felt his mouth to be dry; he hated his helpless body.

He quickly emptied his coffee mug, refilled it and started sipping slowly, rocking to and fro in his wooden chair and watching the heavy rain out the kitchen window. You couldn't walk a dog in that weather. He liked how the tall tree on the other side of the road swayed its green leaves, hardly perceivable through the rainfall, resembling a mere dark shape.

In less than an hour he would have to leave the house, but maybe the rain would calm down by then. It was a blessing that he still had the car; he almost sold it when he had an argument with his wife and the woman left to work in Italy. Yes, it was an old jalopy but at least he wasn't forced to wait in the bus station, shivering. In a storm like that one couldn't be certain the buses would arrive. But a logbook is a logbook; one cannot be late when holding a position such as his.

In fact, it should be the same in any profession but it isn't because everyone has been pretending to work lately. Nothing is done as it should be and as he'd learnt from his father. Everyone is in it for easy money. Everyone wants a lot of dough without working hard; as if money grows on trees and you only

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

40

doar să întinzi pălăria să le culegi. Nu mai există autoritate, asta-i cauza. Omul s-a-nvățat să capete de toate pe daiboji, aici a greșit statul ăsta, trage tare doar dacă are un șef care se pricepe să-l biciuie când e nevoie. Nu mai știe nimeni de frică, toți și-au luat-o cap. Dacă au văzut că le merge unora, ce și-au zis: sunt eu mai prost decât cutare sau cutare, de ce să trag numai eu? Și uite-așa se lasă pe tânjeală.

Bani și iar bani, numai la asta le e gândul. Că au nevoi, rate la bănci, și-au cumparat ba mașină, ba casă, ba și-au umplut casa de fierăraie, că tot face reclamă toată ziua la televizor și de ce să n-aibă și ei? Da, nenicule, dar minte n-ai avut să te gândești că nu te poți întinde mai mult decât ți-e plapuma și dacă iei banul de la bancă sau de unde-l iei mai trebuie să-l și dai înapoi? Cine face acte de caritate în lumea asta? Te-am pus eu să vrei de toate, te-a pus Băsescu, care cică-i de vină pentru orice, cum latră cât e ziulica de lungă ăia de la Antena 3? Bine le-a zis nu știu ce critic literar pe care nu-l înghit analiștii lui pește. El, Stamate, știe că lucrurile au o ordine și dacă vrei să meargă bine, trebuie să ții la ordinea asta.

have to hold your hand out and wait for it to drop. There's no authority — that's the trouble. Folks got used to having everything easy; that's where this state gets it wrong. People only really work if they have a boss who knows how to whip them every now and again. No one knows healthy fear any more; everyone is playing the peacock. Seeing others taking it easy; they say to themselves: Am I dumber than this or the other one? Why is it that only I should work? And in this way they idle away their time.

Money and more money, that's the only thing on their mind. Of course, they have needs, bank loans; they have bought either a car, a house, or crammed their houses with sports equipment. Isn't it advertised on TV? Why shouldn't they have it? Man, this is true, but didn't you think you were stretching your arm further than your sleeve could reach? Didn't you think that, if you get bank money, you have to give it back sometime? Who commits acts of charity nowadays? Was it I who made you want everything? Was it President Băsescu who dragged you into this, the man who supposedly is to blame for everything, as the ones from Antena 3 have been barking all day long? I'm glad they were told off by some literary critic whom the fake analysts can't stand. But he, Stamate, knew that things followed a certain order and if you wanted them to work well, you must obey this order.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

41

Nici lui nu i-a convenit că i-au tăiat un sfert din leafă, dar dacă au tăiat la toată lumea înseamnă că așa trebuia făcut, cum dracu să ieși din criză dacă nu strângi cureaua? De unde să am mai mult, dacă nicăieri nu merg treburile cum trebuie? Or fi furând destui, cum se spune, s-or fi căpătuit destui, dar asta a fost de când lumea, în toate regimurile, cine crede că dacă vin alții la putere n-or să facă la fel, sau chiar mai rău, că sunt flămânzi, după atâta stat la poartă, salivând?

A discutat asta de enșpe mii de ori cu nevastă-sa, ea nu și nu, că ăștia trebuie dați jos, că mai bine moare decât să-i mai voteze, nu te pune nimeni să-i votezi, femeie, dar așteaptă să vezi cum merge treaba până la sfârșit, ce să mai aștept, bărbate? să mă usuc pe băț? N-a fost chip s-o lămurească, și-a strâns catrafusele și s-a cărat în Italia la muncă, zice că-i mai bine acolo, n-ar recunoaște pentru nimic în lume că trage ca proasta doar pentru doi lei în plus, și încă printre străini.

Dacă pleci, plecată rămâi, a vrut el să-i aducă ultimul argument. Femeia, încăpățânată, a dat din cap, plecată rămân, nu mă mai întorc, n-o să mai auzi de mine. Asta după opt ani de căsătorie! El se mințise că-i perfectă, aiurea,

He didn't like it either that they cut his wages by twenty-five percent; but if they did it for all, it meant it had to be done; how the hell are we going to get out of this economic crisis if we don't tighten our belts? How could I have more money when things aren't going well anywhere? Lots may be stealing, lots may be getting rich, but this has been going on forever, in all regimes; does anyone believe that, if others get into the saddle, they won't do the same or even worse? They will, because they're hungry enough after waiting at the door for so long, salivating.

He talked about it endlessly with his wife, but she kept arguing that they had to be deposed, that she had rather die than vote for them again.

"No one forces you to vote for them, woman, but wait to see how things end up."

"Why wait any longer? To die of hunger?"

He could not convince her and so she packed her luggage and went to work in Italy. She said it was better there; she would not admit for the world that she was working her ass off for only a few pennies more, not to mention that she was living among strangers.

"If you leave, don't come back!" he uttered his last argument. The woman stubbornly nodded:

"If I leave, you won't hear from me!" After eight years of marriage! He had tried to convince himself that she was perfect

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

42

afară-i vopsit gardu, înăuntru-i leopardu, asta fusese. Uite că acum și ăia sunt pe buza prăpastiei și-o s-ajungă nevastă-sa să tragă mâța de coadă și-acolo. Ar face bine să se-ntoarcă acasă, dar e convins că n-o s-o facă, e prea încăpățânată și n-ar recunoaște nici arșă cu fierul roșu că nu-i cum spera ea.

Ce-i rău e c-a luat cu ea și fetița, cică s-o dea la școală acolo, și asta l-a dat peste cap, moare de dorul ei, dar n-are ce face, legea zice că merge după mamă copilul, oriunde s-ar duce ea. Unde-i lege, nu-i tocmeală, măcar el trebuie să știe asta, dacă tot e pus să apere legea.

Numai că de aproape un an de când a rămas singur, casa i se pare pustie, dă peste jucăriile copilei când nu se așteaptă și înțepenește cu ele în mână și-un nod în gât care nu se duce nici de-al dracului. Îi vine să-și ia câmpii. Nu-l alină cu nimic că știe că sunt mulți ca el, nici că nu-l împiedică nimeni să-și ia un bilet la maxitaxi și să se ducă s-o vadă când o să se topească de dor. Măcar are adresa orașelului în care s-au stabilit, dac-or mai fi pe-acolo.

Iar pân-atunci, face norme lungi și e primul voluntar la orice, îi trece altfel timpul. Ține cu dinții la slujba lui, nu vrea s-o piardă, aude că vor fi dați afară o droaie, că prea-s

— nonsense! Appearances can be deceiving, that's it. And now Italy was on the brink of the same crisis and his wife might not be able to make ends meet there. She ought to return home but he was convinced she wouldn't do it; she was too stubborn and couldn't admit for the world that life in Italy wasn't as she had hoped.

The worst thing was that she had taken the little girl with her, supposedly to enrol her in school there. This messed him up. He had been pining for her but could not do anything about it; the law stated the child had to go after the mother, wherever she went. There were no two ways about it; he should have known that pretty well — he was one of those who defended the law.

And still, for nearly a year since he had been left alone, the house seemed deserted to him; he would run into his girl's toys when he least expected and would remain still with them in his hands. The lump in his throat would not fucking go. He felt he was going mad. Knowing that there were lots like him didn't comfort him. Neither did knowing that nothing could deter him from getting a maxi-taxi ticket and going to see her, if he missed her that badly. At least he had their address in the small town they lived in, if they were still living there.

But until then, he took long shifts and offered to be the first volunteer if anything occurred; time went by faster that way. He held on to his job by his teeth; he didn't want to lose it;

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**

Bilingual Edition

43

mulți. Îi place slujba. De când se știe n-a vrut să fie altceva decât polițist, să apere legea, să alerge după hoți și să-i trimită la zdup, nu reușește mereu, dar când se întâmplă să-i prindă și nu-i eliberează după o zi ori două vreun judecător aiurit se simte mândru. Nu-i învinuiește pe judecătorii ăia că ar fi corupți, n-are dovezi, or fi având ei motivele lor, dar se întristează și-și înghite tot mai greu frustrarea. Parcă prea muncește degeaba. Cui să spună?

Aproape c-ar zice că muncește degeaba, mai ales după tăierea din leafă, dar a-nvățat de mic că te faci bine doar după ce-ți este mai rău. Însă de-aici până să ieși în stradă, în uniformă, să-ți arunci cascheta și să-ncepi să strigi „Ieși afară, javră odinară!” e drumul prea lung, oricât de nemulțumit ai fi! Cât ești în uniformă, te supui regulilor, altfel semeni cu orice civil care-i de capul lui și-l doare-n cot de ordine și se duce de râpă totul. Asta o spune mereu celor din jur, unii-l aprobă, dar mai mulți se uită chiorâș la el. Doar că nu-l întreabă: măi, nene, tu n-ai probleme, cum nu te revolți că nu ni se dă ce ni s-a promis? Dacă stai la ce ți se promite, mai bine pui capăt și gata, asta-i părerea lui. Omul trebuie să-și facă singur soarta, cu sudoarea frunții, nu cu mâna-ntinsă, el așa știe, așa o să moară.

he heard that many of his colleagues were likely to be fired — there were too many of them. He loved his job. He had never wanted to be anything else but a cop, to defend the law, to run after thieves and send them to the cooler. He didn't always succeed, but, when he caught them, he felt proud — if they weren't released by some nut judge after a day or two. He didn't accuse those judges of being corrupt; he had no proof of that, maybe they had their own reasons. He only got sad and more and more frustrated. He felt he was working in vain. And he had no one to talk to.

He felt he was almost working for nothing, especially after his salary had been cut. But when he was little he learned: before you feel any better, you first feel worse. Yet going out into the street in your uniform, throwing down your helmet and shouting “Get out, you bastard!” seemed too much to him, no matter how dissatisfied you were! As long as you wear a uniform, you must obey the rules; otherwise you're exactly like any other civilian under no authority, who does not give a damn about order. That's why everything was going to the dogs. He kept saying this to everyone around him; some approved him, but others were looking askance at him. They were almost asking:

“Hey, man, don't you have the same problems, why don't you rebel like the others for not getting what was promised to us?”

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

44

Și telefonul ăsta, nu se mai oprește din sunat! Nici să-și bea liniștit cafeaua cu gândurile lui nu se mai poate-n ziua de azi, trebuie să sune telefonul când ți-e lumea mai dragă, du-te colo, vino dincoace, de parcă fără el nu se poate! Poate chiar nu se poate fără el? Cine știe unde mai trebuie să meargă pe vremea asta de câine...

Victor Stamate își spune că n-are de ce să se plângă, nu poate fi atât de ipocrit, să ceară altora să facă ce nu-i place lui. A avut el momente și mai grele. E chemat de urgență, cic-au găsit un trup la marginea parcului de distracții, lângă pădure, sau chiar în pădure. O fată. E singurul criminalist disponibil. Oricum e de serviciu.

Cine n-a avut de lucru să descopere trupuri la marginea pădurii, când abia se crapă de ziuă, sâmbătă dimineața, pe o ploaie rece care nu contenește de douăzeci și patru de ore? Întrebarea lui cade în gol, parcă-l vede pe cel de la capătul firului ridicând din umeri, cu gura întredeschisă. El, Stamate, ar ști să spună?

But waiting for their promises to be fulfilled is as useless as a screen door on a submarine, he thought. Man is the master of his own destiny; he must forge his own fate, toiling with his own sweat, not waiting for hand-outs. That was what he knew and the philosophy he'd cling to until he died.

Damn, this phone won't stop ringing! One can't even finish a cup of coffee in peace these days; the phone must ring in your happiest moment; go here, go there – as if they can't manage without him! Maybe they really couldn't manage without him? Who knows where else they were going to send him in this awful weather... Victor Stamate told himself that he couldn't complain; he couldn't be such a hypocrite as to ask others to do what he didn't like. He had gone through even tougher times.

They called him with an emergency: they supposedly had found a body at the edge of the amusement park, on the outskirts of the forest, or possibly in the forest. It was a girl's body. He was the only available criminologist. He was on duty anyway.

Who the hell didn't have anything better to do than find bodies on the outskirts of a forest on a Saturday morning, at daybreak, in a cold rain that had been pouring continuously for the last twenty-four hours? He had no answer to his question but he could picture the policeman on the other line shrugging, with his mouth half open. Would he, Stamate, know what to say?

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

45

Trage un hanorac cu glugă pe el, iese din casă, încuie, ambalează motorul hârbului de Dacie pe care speră să-l transforme într-un Logan. Când s-o sfârși criza. Parcul de distracții nu-i departe, dar pe furtună toate sunt foarte departe.

E cum se putea mai rău. Nimeni nu știe nimic din ce vrea el să afle. Cineva a dat un telefon, nu și-a spus numele, a zis că a văzut pe altcineva cărând ceva greu, părea un trup, îl arunca la marginea pădurii. Pe o vreme ca asta, trebuie să nu fii în toate mințile să cari un trup la marginea pădurii. Doar dacă nu vrei să scapi de el. Cel care a primit informația n-a apucat să-și exprime dubiile, nici măcar o întrebare n-a apucat să pună, i s-a-nchis în nas. Nu s-a-ntors la partida de table, cum ar fi făcut de obicei, sau să moțâie enervat c-a fost trezit din somn, a transmis informația mai departe, poate al de la telefon nu s-a ținut de farse în zori de ziuă, cum se întâmplase de atâtea ori.

Stamate ar trebui să le ceară celor care au primit informația, în zori, să-ncerce să afle de unde s-a sunat, poate dă de-un capăt. N-o să fie ușor. Dacă omul voia să nu fie găsit, putea suna de la un telefon public sau de pe un telefon

He put on a hooded sweater, left the house, locked the door and started the engine of his old Dacia. He hoped to trade it in for a newer model, the Logan, when the crisis was over. The amusement park wasn't too far away but in a storm like that every place seemed very far.

It was as bad as it could possibly be. No one could give him any of the details he wanted to know. Someone had called, wouldn't give his name, and said he had seen someone carrying something heavy which resembled a body; the caller then mentioned he had seen the person abandoning the body on the outskirts of the forest. In weather like that, you had to be out of your mind to carry a body to the outskirts of a forest — unless you wanted to get rid of it. The policeman that got the information didn't even have time to express his doubts or ask a single question because the caller hung up on him. The policeman didn't go back to his backgammon game as he used to do, or angrily doze on and grumble about being woken up; instead, he forwarded the information. Maybe the caller's intention wasn't to play a joke so early in the morning, as had happened so many times before.

Stamate should ask those who got the information to try to find where the call was made from, maybe they found a clue. It wasn't going to be easy. If the man didn't want to be found, he could have called from a public phone or from a mobile phone with a prepaid card, which he then threw away. Bolting the

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

46

mobil cu cartelă preplătită, pe care a aruncat-o. Prinde orbul, scoate-i ochii. Asta-i treabă pentru mai încolo.

Polițistul trimis să constate a băjbăit o bucată de vreme, vecinătatea pădurii cu parcul de distracții se întinde pe mai bine de-un kilometru și noaptea încă se-ngâna cu ziua. Fata nu respira. Ploaia ștersese orice urmă de pneuri sau de pași, dacă fuseseră. N-avea cum să nu fi fost. De unde-l văzuse cel care telefonase pe cel care cărase trupul nu putea înțelege nimeni, în apropiere nu era nicio casă, iar gardul parcului de distracții abia se zărea prin perdeaua ploii. Probabil și într-o zi senină i-ar fi fost greu să distingă ceva. Și mai probabil cel care sunase știa mai multe, poate chiar voia ca fata să fie găsită până nu e prea târziu.

Pe urmă venise Smurdul și chiar se șterseseră toate urmele, dacă fuseseră, de la salvare și de la bocancii doctorului și-ai șoferului care manevra targa. Fata abia avea un firicel de puls, nu era moartă, dar era inconștientă. Probabil în comă. Sigur în comă. Avea o rană urâtă la cap, căzuse, se lovise mai înainte, fusese aruncată în cap pe rădăcinile groase unde-o descoperiseră, nu puteau spune. Era mai mult dezbrăcată pentru o vreme ca asta: un tricou închis la culoare pe care era scris *I'm still standing*, o pereche de blugi tociți de purtat, adidași din pânză neagră în picioare.

stable door after the horse had been stolen! But that was something he had to do later on.

The policeman who was sent to take note of the case blundered about for a while before finding the body, as the forest bordering with the amusement park stretched for more than a kilometre, and daylight hadn't broken yet. The girl wasn't breathing. The rain had erased any trace of tyres or footsteps, if they had ever existed. There must have been traces. No one could understand where the caller was when he saw the person carrying the body; there was no house nearby and the fence of the amusement park could hardly be seen through the heavy rainfall. It would have been difficult to see something even on a fine day. Probably the person who had called knew more, maybe had even wanted the girl to be found until it was too late.

Then the emergency rescue service came and all the traces were erased, if they ever existed, by the ambulance, the doctor's boots and the driver who handled the stretcher. The girl had barely any pulse at all; she wasn't dead but she was unconscious, probably in a coma. She surely was in a coma. She had an ugly wound on her head; she had fallen and hurt herself before, and then she had been thrown on her head onto the thick branches where they found her; they couldn't tell more. She was almost undressed for weather like this: she was wearing a dark-coloured T-shirt, inscribed with the text *I'm still standing*, a worn-out pair of jeans and sneakers made of black canvas.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

47

Dacă mai ședea un sfert de oră întinsă pe pământ sub ploaie sigur dădea colțul, intrase în șoc hipotermic, a opinat doctorul, un bărbat aproape de pensie pe care polițistul îl întâlnise de zeci de ori în ultimii ani la cazurile la care fusese chemat, de parcă ei doi ar fi fost meniți să ajungă mereu primii la locul faptei. Se înțelegea cu el din priviri, învățase că dacă doctorul nu prea avea chef de vorbă era grav, foarte grav. Acum de-abia rupea două vorbe.

Fata nu părea să aibă altă rană decât cea de la cap, dar abia la spital puteau spune. N-avea niciun act la ea, o geantă, un portofel, nimic, Victor Stamate era sigur că nu căutaseră cum trebuie, cu gândul că trebuie să-i salveze mai întâi viața. Nu era să-l supere în plus pe doctor cu întrebările care i se învâlmășeau în cap.

De când zăcea acolo? Cine-o adusese? De ce pe-o vreme ca asta, dacă nu voiau să scape de ea? Cine a vrut să scape de ea? Au căutat în toate buzunarele vreun indiciu cât de mic?

Era atât de tânără, că polițistul simți o înțepătură în piept. Văzuse zeci de cadavre și zeci de răniți, dar rareori o copilă și de fiecare dată se gândea cum ar reacționa dacă ar fi fata lui. Numai la gândul ăsta, simțea că se sufocă. I-ar fi

If she had laid there for another quarter of an hour, she would surely have kicked the bucket; the doctor said she had gone into hypothermic shock. He was a man close to his retirement age, whom the policeman had met several other times over the last years at the cases he had been called to; it was as if the two of them were always destined to get to the crime scene first. They would exchange knowing looks and Stamate knew that, if the doctor wasn't exactly in the mood to talk, it was a serious, a very serious case. Now he barely uttered a few words.

The girl didn't seem to have wounds other than the one on her head but only at the hospital could they tell for sure. She didn't have any document on her, a bag or a purse, anything. Victor Stamate was sure they didn't search her properly. They wanted to save her life first. There was no way he was going to upset the doctor with all the questions that swirled through his brain.

How long had she been lying there? Who had brought her? Why had she been brought in weather like that, if they didn't want to get rid of her? Who wanted to get rid of her? Did they search all her pockets to find the smallest clue?

She was so young that the cop felt a stinging sensation in his chest. He had seen dozens of corpses and dozens of wounded persons, but he had rarely seen a teen girl; each time he thought how he would react if the girl was his daughter. The thought of

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

48

strâns de gât cu mâna lui pe cei care făcuseră răul, dar în clipa următoare își zicea că e omul legii și nu poate acționa decât potrivit legii. Trebuia să-i descopere și să-i dea pe mâna unui judecător care să nu fie aiurit, asta nu mai depindea de el. Simți și acum un nod în gât și-și scoase o țigară pe care încercă să și-o aprindă cu un chibrit care se tot stingea.

– Ai zis că n-o să mai fumezi, îi spuse polițistul care ajunsese primul la marginea pădurii.

– N-o să mai fumez. Dar acum dă-mi un foc.

Ambulanța Smurdului plecă în grabă spre spital, înainte ca Victor Stamate să mai pună vreo întrebare. Nu știe în cât timp ajung acolo, el, cu tărașoara lui, are nevoie de mai bine de trei sferturi de oră să străbată orașul. La spital, dă peste același doctor, care n-are vești prea bune.

– Fata e-n comă, îi spune. Nu pare să-și revină.

– Dar măcar o salvați?

– Să sperăm.

Nu știe cine e fata, nici ce i s-a întâmplat, dar e un copil și nu trebuie să moară.

– Nu bănuiești nimic? Îl tutuiește pe doctor, cum începuse s-o facă de la o vreme. Îl simțea ca pe mai mult decât un coleg.

it made him choke. He would have strangled with his own hands those who had done this; yet the next moment he told himself he was a man of the law and he could only act according to the law. That wasn't up to him. He had to find them and hand them to a judge who wasn't a nutcase. Again, he felt the old lump in his throat and took out a cigarette. He tried to light it with a match but it kept going out.

"You said you'd quit smoking", said the policeman who got to the crime scene first.

"I will quit. But now give me a fire."

The emergency ambulance left for the hospital in a hurry, before Victor Stamate had had the chance to ask any more questions. He had no idea how long it would take them to get there but he, with his jalopy, needed more than three quarters of an hour to cross the city. At the hospital he ran into the same doctor but he didn't have good news for him.

"The girl's in a coma", he told him. "She's not coming round".

"Can you at least save her?"

"Let's hope so."

He had no idea who the girl was and what had happened to her but she was a child and she didn't deserve to die.

"Do you have any suspicions?" he asked, addressing the doctor on familiar terms, as he had been doing for a while. He felt him to be someone closer than a mere colleague.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

49

– E posibil să fi fost drogată, o să mă lămuresc după analize. Dar asta nu explică rănilile.

Măcar e un capăt, o presupunere de la care să pornească. Cere îngăduința să o vadă. Doctorul ridică din umeri, se grăbește să-i facă analizele, n-are timp să stea. Nimeni altcineva nu-l bagă-n seamă pe polițist. Undeva în apropierea orașului a fost un accident urât, ambulanțele cară de-acolo morți și răniți, umblă vorba de șase, șapte, e agitație, gemete, țipete, or să vină curând și aparținătorii care să se intereseze de soarta alor lor, să vezi atunci chirăieli, o să fie nebunie. N-are nimeni timp să dea explicații unui polițist care are un biet caz, dacă l-au preluat înseamnă că e pe mâini bune, altul la rând!

Fata zace nemișcată la reanimare pe un pat acoperit cu o mușama, e conectată la niște aparate. În jur, gemetele bolnavilor mai vechi, operați, și ale răniților abia aduși, asistentele aleargă cu perfuzii, dau ordine scurte pe care le înțeleg doar ele. Victor Stamate trage draperia de plastic de lângă patul fetei, măcar să nu mai vadă agitația. Se așează pe marginea patului. O privește.

“It’s possible she took drugs; I’ll know more after I see the lab results. But that doesn’t explain the wounds.”

At least that was a hint, a starting point. He asked for the doctor’s permission to see her. The doctor shrugged his shoulders as he hurried to the lab for x-rays; he didn’t have time to wait. No one else paid attention to the policeman. Somewhere outside the city there’d been a fatal accident, ambulances kept bringing dead and injured persons; rumour had it that there were six or seven people involved. People were bustling, moaning or screaming; soon, their relatives would show up to ask about their condition. At that time there certainly would be screaming – total madness! No one had time to give explanations to a policeman charged with an insignificant case. If the girl had been transferred then she was in good hands so... who was next?

The girl was lying motionless in the intensive care unit on a bed covered with a sheet made of oilcloth, connected to the medical devices. The moans of the injured persons who had been operated on, and brought there before the girl, could be heard all over the place – along with the groans of the newly arrived patients. The nurses were running around with perfusions, giving short orders only they could understand. Victor Stamate pulled the plastic curtains beside the girl’s bed, at least to avoid seeing the agitation around him. Then he sat down on the girl’s bed, looking at her.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

50

Cum te cheamă, copilă? ar întreba-o. N-are nicio gentuță, cât de mică, tricoul n-are buzunare, pe cele ale blugilor ploaia le-a lipit de pulpe, se vede de la o poștă că sunt goale. Niciun act. Cum să n-aibă nimic prin buzunare? Până și puștii cei mai recalcitranți s-au obișnuit să poarte la ei un act, o legitimație de elev, iar după ce fac paisprezece ani, o carte de identitate cu care se mândresc c-au intrat în rândul adulților și-s gata s-o arate oricui. Fata asta sigur are mai mult de paisprezece ani, ar trebui să aibă și ea un buletin. Probabil nu-l avea la ea nici când ajunsese la marginea pădurii. Cineva i l-a luat. De ce?

Abia respiră. Dacă o atinge, nu reacționează în niciun fel. Habar n-are dacă simte ceva. Au bandajat-o la cap, să nu mai sângereze, dar puțin sânge a ieșit prin fașă. Înseamnă că rana de la cap e relativ proaspătă sau poate a întreținut-o ploaia. Înseamnă că n-au adus-o acolo moartă. Pare că doarme, dar nu tresare cum i se întâmplă oricărui om în somn, nici pleoapele nu-i tremură. E tunsă tare ciudat, părul e lung pe o parte a capului, foarte scurt pe cealaltă. Așa o fi moda acum, el chiar nu știe. Probabil a fost puternic machiată, are urme de rimel pe toată fața, sigur i l-a întins ploaia. E atât de tânără că urmele de rimel nu reușesc s-o

“What’s your name, child?” he felt like asking. She had no bag, no matter how small, her T-shirt had no pockets, and the pockets of her jeans were soaking wet. Glued to her hips, they made it obvious that they were empty, anyway. No identification. How come she didn’t carry anything in her pockets? Even the most rebellious kids have papers on them, a high school student identification card or something. After they turn fourteen, they carry their identification card like a badge of honour, eager to use it as proof that they have become adults, and always ready to show it to almost everyone. This girl had to be more than fourteen, so she must have had an identification card herself. She probably didn’t have it on her when she got abandoned on the outskirts of the forest. Somebody must have taken it from her. But why?

She could hardly breathe. If touched, she didn’t show any sign of reacting. He had no idea if she could feel anything. They had bandaged her head to stop the bleeding but a small spot of blood could be seen coming out of the bandage. That meant the wound on her head was relatively recent or maybe the rainfall kept it open. That also meant she wasn’t dead when they dumped her. She looked like she was sleeping but she didn’t startle, as people usually do when they are sleeping. Her eyelids didn’t even move. Her haircut was really weird; hair long on one side of her head and very short on the other. That haircut was probably in fashion — he really didn’t know. She had probably

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

51

îmbătrânească. Nu-i frumoasă, dar e atât de tânără că poate fi și frumoasă. Proaspătă mai degreabă. Se cutremură de gândul care-i trece prin cap: moartă și proaspătă. Nu, nu e moartă. Dar s-ar putea să moară. Iar, dacă scapă, cine știe când o să fie în stare să-i spună ce-a pățit.

Îi face o poză cu telefonul mobil. O să dea poza colegilor să caute o tânără dispărută. Poate a anunțat cineva că nu i s-a întors fata acasă, ieri, azi. Dacă n-a anunțat nimeni nimic, o să insiste mai departe. Sigur e elevă, o s-o caute prin școli. O să ia ceva timp până să se prindă lumea că le-a dispărut o elevă, abia luni se întorc la școală, abia marți se pot lămuri dacă lipsește. O veșnicie până atunci. S-ar putea să nu mai fie în viață.

O să încerce să dea și poza la ziar, se practică în ultima vreme, i-a ajutat nu o dată. E cam ciudat așa cum arată, cu bandajul pe cap și ochii-nchiși, pare moartă, nu știe dacă-i permis să publice o asemenea fotografie. Sigur or să fie probleme, trebuie să insiste că-i singura cale dacă vor să afle ceva.

put her make up on too thick; she had traces of mascara all over her face, which the rain had caused to drip. She was so young that the traces of mascara couldn't make her look old. She wasn't beautiful but she was so young that she could have been considered beautiful. However, it was more likely that she looked fresh. He shuddered at the thought that she was... freshly dead. No, she wasn't dead. But she could die. And, if she came around, would she be able to tell him what had happened?

He took her picture with his mobile phone. He would give it to his colleagues in charge of finding missing persons. Somebody might have called the police to inform them that their girl didn't come home last night or today. If no one reported anything, he would keep searching. She was surely a student somewhere; he will go and ask in schools. It might take a while before her classmates realized one of their classmates was missing — they wouldn't be back in school until Monday, so it might not be until Tuesday that they would realize she was missing. It seemed like an eternity until then. She might not make it.

He would try to publish the picture in the newspapers, it was a very common practice of late and it helped them more than once. She seemed a little weird in her stance, with the bandage on her head. With her eyes closed the way they were, she looked dead; maybe he shouldn't publish such a picture.

O să caute în listele cu drogați care au trecut în ultimele luni pe la poliție. Sunt din ce în ce mai mulți, a ajuns o modă printre puști să se-ndemne la etnobotanice, se-atrag unii pe alții, au probleme, sunt speriați, Stamate nu-ntelege de ce se-ntâmplă. Anii trecuți nu era așa. Dar e convins de pe-acum că e apă de ploaie, o fată ca ea sigur n-a trecut în viața ei pe la poliție.

Mai rămâne lista de informatori, nu strică să-i ia la întrebări pe toți, fără excepție, cine știe de vreo fată care se droga și-a dispărut, poate cunosc pe vreunul care li s-a plâns de vreo iubită de-a lui sau și-a vărsat oful. Dealerii lăsați liberi ca să-i cânte pe ai de nu se lasă de trafic și pe noii veniți ar putea ști și ei ceva. Uneori i-au fost de folos, de-asta îi lasă liberi.

Doctorul se întoarce și spune că fata e sigur drogată cu etnobotanice, nu știe cu ce anume, analizele durează, sunt atâtea substanțe mai nou că nici el măcar nu cunoaște efectul tuturor. Dacă a fost un amestec, e și mai al naibii, n-au cum să afle. Iar mai nou asta fumează sau își injectează în vene proștii ăștia, amestecuri, mortal de-a dreptul.

There'd surely be problems so he would have to insist that it was the only way to find out something.

He'd look on the list of drug addicts who had been brought to the police over the last few months. Their number continued to grow; it was the latest fashion among kids to persuade one another to get into narcotics. They corrupted one another, got into trouble, became scared. Stamate couldn't understand why it was happening. It wasn't like this in the past years. But he grew more and more convinced that she wasn't a regular addict; a girl like her had never been to the police section once in her life.

One more chance was to check the list of informers; it could be useful to ask everyone, without any exception, if they knew a girl who had been taking drugs and went missing. Maybe they even knew somebody who complained about his girlfriend or confessed something to others. The dealers who had been released to rat on the ones that didn't quit the job and on the newcomers might know something. They sometimes proved useful, that's why he'd let them go free.

The doctor returned and said the girl was surely on drugs; he didn't know exactly what substance as the lab tests might take a while. There were so many substances of late that he didn't even know the effect of everyone of them. If it was a mix, it would be even more complicated, they'd not even be able to find out the substance. That was what they had been smoking

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

53

- Dar o să scape? insistă polițistul.
- Dumnezeu știe.

or injecting of late, mixes of those substances, downright fatal for them.

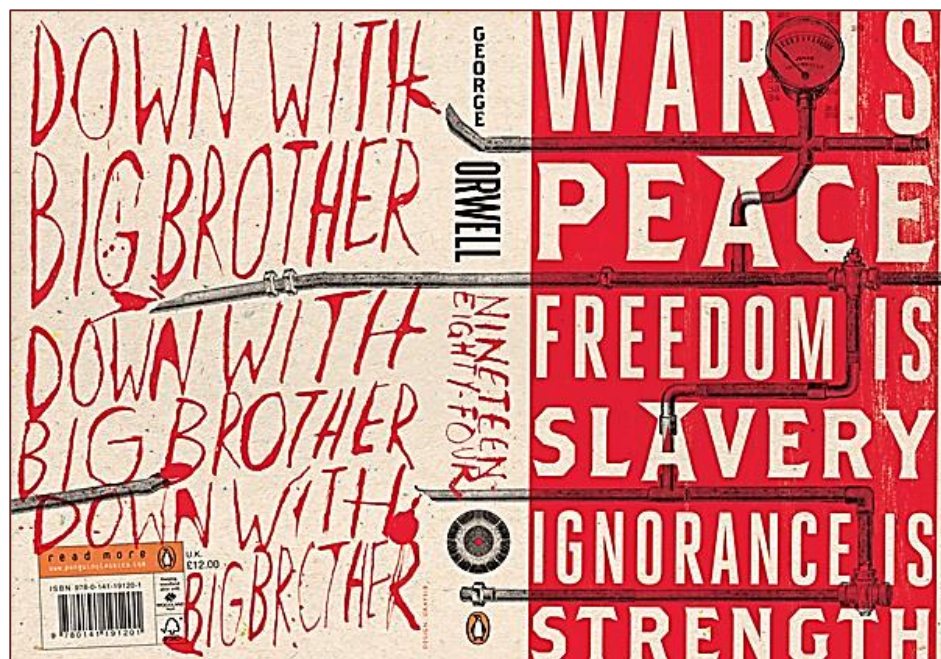
"But will they save her?" insisted the policeman.

"God only knows."

Chapter Three

Lori

Unde te-ai ascuns, fato?

Nesmintit, asta spunem amândouă. Nesmintit, Cristina mă sună dimineața, când se trezește. Scoală, fată, treci la muncă! Are vreuna dintre noi chef să ne sculăm cum m-aș duce eu acum să pasc oile, dar cică trebuie să-nvățăm să ne purtăm ca adulții, că mâine-poimâine intrăm în câmpul muncii. Vrei, nu vrei, păzești turma Grivei!

De obicei sună ea, o trezește maică-sa, care pleacă la lucru cum se crapă de ziuă, la ora aia a mea doarme ne-ntoarsă, o aud cum mormăie când mă spăl sau umblu-n bucătărie, ce-ți veni să te scoli cu noaptea-n cap, mamă?, îmi zice, plec la școală, și-nveți ceva la școala aia? o aud după o vreme, de astă dată din pragul ușii, cu capotul pe ea și ochii peticiți de somn, nu-i mai răspund, parcă ea nu știe!

“Where have you hidden yourself, girl?”

No matter what, Cristina usually called in the morning, when she woke up. Time for school, girl – time to get to work! None of us was in any more of a mood to get up than I am now to take sheep out to graze! But they say we must learn to behave like adults because we'll start working sooner than later!

Usually Cristina calls me because her mother wakes her up when she gets up at daybreak to go to work; at that hour my own mother sleeps like a log, I hear her mumbling when I wash myself or walk through the kitchen:

“What's up with you, why did you wake up so early?” she asks.

“I'm going to school!” I say.

“Do you actually learn something at that school?” I hear her after a while, this time from the doorway; she's tucked in her robe and looks sleepy as a croc. I don't bother answering. She already knows the answer!

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

56

– Vezi să n-ajungi și tu ca ăia care și-au făcut de râs părinții și-au luat 1 și 2 la bacaluareat!

Nici la-mpunsătura asta nu răspund. Întâi, că mai e mult până la bac. În al doilea, că nu vreau să mă iau în bețe cu ea.

Uneori doarme buștean, nu se trezește nici când ies din casă, habar n-am când o face după ce plec eu. Sigur e o boală pe capul ei, d-asta a și ieșit la pensie înainte de vreme, mi-e milă de ea, nu suportă lumina, în camera ei sunt jaluzele pe care nu le ridică decât noaptea, când e soarele puternic, vara, nici nu iese din casă. Nu suportă nici zgomotele, zice despre muzica pe care-o ascult că-i numai urlet, noroc că mi-a cumpărat tata un iPhone la care ascult și nu mai deranjez pe nimeni. Dacă vreau, văd și filme — și iar habar n-are nimeni din jur. Mai înainte aveam un smartphone Samsung galaxy, care poate la fel de multe, dar tata a zis că ăsta de-acum e mai bun.

Tata mi-ar face toate poftele, dar am învățat să nu-i cer prea multe, și așa plătește o pensie alimentară de-i iese pe nas, noroc că are de unde, cu meseria lui. N-a spus-o vreodată, dar sunt convinsă că-n sinea lui se crede vinovat de boala mamei, a pățit-o îndată ce-au divorțat ei, eu știu că nu-i nicio legătură, dar nu discut subiectul, mai bine să nu

“Make sure you don't end up like those who disgraced their parents with grades like the shameful 1 and 2 at the baccalaureate!”

I don't bother replying to this sarcasm either. First, the bacc. is still far away. Second, I don't want to fight with her.

She sometimes sleeps like a log; she doesn't even wake up when I leave the house; I have no idea at what time she gets up. She must be ill; that's why she retired before time. I feel sorry for her; she can't stand the light, her room is darkened by the blinds that she only opens at night. During the summer, when the sun is burning, she doesn't even leave the house. She can't stand noises either and says the music I listen to is nothing but screaming. Thank goodness my dad bought me an iPhone so I can listen to my music without disturbing anyone. I can watch movies, too, and no one can tell. I used to have a Samsung galaxy smartphone. It can do just as many things as this one but dad said the iPhone was better.

Dad would do anything for me but I learnt not to ask too much from him, as he already pays a substantial alimony; the good thing is that he gets enough dough through his job. He has never told me but I'm sure that, in his heart, he feels he's to blame for mum's condition. She got it right after their divorce but I know there's no connection between these facts. But I don't want to discuss it with them — why open old wounds? Who

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

57

zgândăr mușuroiul, cine știe ce-o fi fost între ei, amândoi mi-au dat peste nas când am pus întrebări.

Când fac vocalize, măcar o dată la două zile, o rog pe mama să-și pună dopurile în urechi. Am convins-o cu greu, bombăne și acum că nu crede în ruptul capul c-am s-ajung cântăreața. Am fost atât de furioasă când am auzit-o prima oară, c-am dat de pământ cu ceașca pe care-o avem în mână, țândări s-a făcut, ne uitam amândouă cum sar cioburile în toate părțile, ne-a pufnit râsul și ne-am liniștit pe loc.

Dacă se-ntâmplă, o dată la cine știe câte săptămâni, să nu mă trezească Cristina, sigur mă scol singură, a devenit reflex și primul lucru pe care-l fac e să pun mâna pe telefon și s-o iau la întrebări:

– Ce-ai pățit, fată, nu trebuia, nesmintit, să mă scoli?

Are mereu răspuns. Ba c-a citit până spre ziuă nu știu ce carte despre care îi vorbise pe vremuri taică-su și-a descoperit-o habar n-am unde, ba că s-a încăpățânat s-asculte toate CD-urile cu Selena Gomez pe care i le dădusem eu și pentru alea ai nevoie de mai bine de două ore, ba cine mai știe ce. Dar nesmintit ea se scoală acum, dac-am sunat-o eu.

Ieri nu mi-a dat niciun semn. Nici alaltăieri. Am așteptat, m-am dat jos din pat, am sunat, nimic. M-am boit,

knows what happened between them; they both snubbed me when I dared to ask questions.

When I vocalise, at least every other day, I ask my mom to cover her ears. It was hard to talk her into it, and even now she keeps grumbling that she doesn't believe I can be a singer someday. I was so furious when she told me that for the first time that I smashed my cup to the floor. It shattered and we stood there watching the pieces spreading all over the place. We suddenly broke out laughing and calmed down immediately.

If Cristina doesn't wake me up, which happens usually only once every so many weeks, I wake up alone. It's become a reflex and the first thing I do is grab the phone and bombard her with questions:

"What's up with you girl, weren't you supposed to wake me up without fail?"

She always has an answer. Either that she has read until morning some kind of book her father told her about once and which she discovered some place, or that she has set her mind to listen to all the Selena Gomez CDs I'd given her – you need more than two hours to listen to all of them. God knows what other answer she might give me. But she must wake up now if I call her.

Yesterday she gave me no sign. The day before yesterday – still nothing. I waited and waited, got out of bed, called her,

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

58

cum ne place, am băut un suc, ba am discutat și cu maică-mea și am sunat din nou. Nu răspundea. O fi uitat ca proasta să-și încarce telefonul, mi-am zis, i se-ntâmplă tot mai des, s-a ramolit. M-am cărat la școală, pregătită s-o iau la rost. N-a apărut.

Profa de matematică a-ntrebat de ea, cred c-ardea de nerăbdare s-o mai trimită o dată la baie să se spele de prea multul rimel și să-i trântască niște absențe cât roata carului când vede că nu se-ntoarce după cinci minute. Nu știu cum se face că ei anume îi notează niște absențe atât de mari, că n-o să mai aibă curând pic de loc în rubrică, la numele ei. Parcă vrea să sară-n ochi oricui deschide întâmplător nenorocitul ăla de catalog.

În calitatea mea de cea mai bună prietenă a Cristinei m-am ridicat și-am spus că în seara dinainte aflasem că bunica ei era grav bolnavă și aproape sigur se dusesse s-o vadă, s-o mai apuce în viață. Nu puteam da chestia ca certă, dacă apărea nebuna exact în timp ce vorbeam eu și mă făceam de rahat?

– Dar bunica ei n-a murit acum câțiva ani? întrebare ochii bovini cu atâta uimire, că abia m-am abținut să izbucnesc în râs.

still nothing. I put my make-up on, as we like to do. I had a glass of juice, I talked to my mum then I buzzed her again. Still no answer. How stupid of her! She might have forgotten to recharge her phone battery, I told myself. It happened quite often with her – she's getting old. I dragged myself to school, prepared to have some words with her. She didn't show up.

The math teacher asked about her, she was probably dying to send her to the loo again to wash off the mascara and mark her absent, always with huge letters if she sees that she does not return after five minutes. She gets mad seeing that Cristina doesn't return in five minutes. I don't know how it happens that she always writes her absences with such big letters that pretty soon she is not going to have any space left next to her name. It is as if she wants her absences to jump out at anyone who happens to open that damn roll book.

As Cristina's best friend, I stood up and said that Cristina's grandmother was seriously ill and Cristina probably went to see her, eager to catch her alive. I couldn't say it was a certain fact; what if that lunatic showed up exactly when I was speaking and made me look like a fool?

"I thought her grandmother died several years ago, didn't she?" asked the teacher with her bovine eyes, looking so amazed that I could hardly stop myself from breaking out laughing.

– Aceea era bunica dinspre partea mamei. Acum e bunica dinspre partea tatălui.

– N-am auzit că are și așa ceva.

– Toți avem, m-am obrăznicit eu și ca să nu-mi dea peste bot, cum are obiceiul, am adăugat repede: Ce știi eu e că-i o femeie retrasă, nici nu locuiește în București, habar n-am unde locuiește.

– Asta înseamnă că domnișoara Cristina are încă o absență, de data asta una mai mică, poate o motivează.

Nu era să mă iau în clonț cu profa.

I-am dat pe sub bancă un sms stufos în care-i povesteam tot. Nu mi-a răspuns și m-a cam enervat, nu sunt plătită să-i rezolv problemele! N-a apărut nici în pauze, nici mai târziu. Sunam degeaba.

În restul zilei m-am luat cu treburi.

Întâi am alergat la profesoara mea de canto. Nu-i chiar profesoară, dar pe vremuri a cântat la radio, a apărut în câteva spectacole cu public și pe urmă a venit revoluția, nu mai avea nimeni chef de cântărețe ca ea și când s-au mai redresat lucrurile, o uitaseră și n-a mai fost chip să pătrundă într-o lume care i se-nchisese definitiv în nas. Câștigă un

“That was the grandmother on her mother’s side who died. I’m now talking about the grandmother on her father’s side.”

“Oh, I didn’t know she had one.”

“We all have”, I said cheekily. Then I added quickly, so as not to allow her time to rebuke me, as was her habit:

“All I know is that she lives somewhere, isolated; she doesn’t even live in Bucharest but I have no idea where she lives.

“That means Miss Cristina has another absence but this time a small one, maybe she can even explain it to the headmaster.”

It didn’t make sense to argue with the teacher.

From under my desk I wrote a long text message to Cristina, catching her up with everything. She didn’t answer and it made me mad; I wasn’t being paid to get her out of trouble! She didn’t show up during the breaks either, nor later during the day. I was calling her in vain.

Then, for the rest of the day, I got busy with other problems.

First, I ran off to my canto teacher. She isn’t really a canto *teacher* but she used to sing on the radio once and made some public appearances at a few shows. Then the revolution came and no one was interested in singers like her. When things got better, she was already forgotten and there was no way she could come back to a world that shut the door in her face. She

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

60

ban descoperind talente, zice ea, dă lecții fetelor ca mine. E minunată! Nici măcar n-a trebuit s-o caut, m-a auzit într-o zi fredonând în parc și nu s-a lăsat până nu m-a convins că trebuie să mă nvețe niște trucuri. N-aveam ce pierde, mai ales că nu mă costă mult și tata plătește fără să crâcnească.

Mă nimerise în perioada în care-mi intrase-n cap să apar pe-o scenă, dar nu știam cum s-o fac, învățasem cântece în prostie. Mă plictisise de Hanna Montana, eram sigură că mi se potrivește un stil mai vulcanic, oscilam între Rihanna și Kelly Rowland, până am descoperit-o pe Selena Gomez și-am fost șocată cât de mult semănăm, mai ales ochii și fața. La o adică, suntem aproape de-o vârstă. Profesoara e de aceeași părere. Am făcut rost de toate albumele ei, fluier oricând *Naturally* sau *Who Says*, mă îmbrac cam la fel, cu rochii scurte, coliere bogate, cercei cât roata carului, la fel îmi tund părul negru până la umeri, am strâns toate știrile despre ea și iubitul ei Justin Bieber, chiar și fotografii cu ei sculptați nud la muzeul porno din Dallas. Mă port exact ca o provincială îndrăgostită de-o vedetă, dar nu-mi pasă! Lui Paulică îi spun mereu să nu cumva să ajungă ca Justin, să-și petreacă timpul cu foști hoți și agresori. Nu știe ce să creadă. Mai rămâne să mă descopere careva, cum au făcut cu Selena în 2004 cei de la Disney Channel. Poate am noroc cu *Vocea României*, concursul de la

makes a few bucks discovering talents, she says, and gives lessons to girls like me. She's amazing! I didn't even look for her; she heard me humming one day in the park and she didn't give up until she convinced me that she had to teach me some things. I had nothing to lose, especially since she wasn't that expensive and dad pays without grumbling.

When we met, I was obsessed with appearing on stage though I didn't know how to do it. I'd learnt plenty of songs. I'd gotten bored of Hanna Montana; I was convinced a more volcanic style would suit me, I oscillated between Rihanna and Kelly Rowland until I found Selena Gomez and was shocked about how much we resembled each other, especially the eyes and face. Actually, we're almost the same age. The canto teacher thinks the same. I got all her albums; I can whistle *Naturally* or *Who Says* any time. I dress almost the same, short dresses, big necklaces, big earrings and I keep my hair the same, up to my shoulders. I got all the information about her and her boyfriend, Justin Bieber; I've got pictures with their nude sculptures from Dallas porn museum. I know I act exactly like a country girl who's in love with a star but I don't care! I keep warning Paulică not to end up like Justin did, wasting his time with ex-thieves and aggressors. He looks puzzled. All I need is to be discovered by someone, as it happened to Selena in 2004 when she was discovered by the Disney Channel. Maybe I will get lucky with *The Voice of Romania*, the music contest on ProTV. I didn't get to

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

61

Protv, la *Românii au talent* n-am apucat să ajung. Dacă-ncap pe mâna Loredanei, om m-am făcut!

N-am rămas decât vreo oră la profesoară, mă furnica să mă văd mai repede cu Paulică-al meu și nu era s-o sun pe Cristina în timp ce făceam dragoste cu el. Ba chiar uitasem de ea cu totul. Începuse de câteva ore o furtună cum nu mai văzusem, fulgera și tuna de mama focului, răpăia pe acoperiș și-n ferestre, abia îl auzeam pe Paulică cum gâfăie, e grozav să ți-o tragi pe ploaie. Ploua atât de năpraznic, că nu-mi venea să mă duc acasă, dar nu se putea să lipsesc, intra la ideea maică-mea care-i sigură că-s cea mai cuminte fată din lume. În fond, sunt cea mai cuminte. Am luat un taxi.

Când am ajuns acasă, am sunat-o din nou pe Cristina. Cine știe pe unde umbla și uitase cu totul de mine. M-am enervat iarăși, doar nu sunt o cantitate neglijabilă, cum crede ea! Dacă așa socotește că trebuie să se poarte cu cea mai bună prietenă, să fie sănătoasă, n-aveam de gând s-o mai caut! Nu-mi aminteam să fi fost vreo zi de mai bine de-un an în care să nu ne fi spus noi două măcar câteva vorbe, era o premieră. Norocul ei că-i singura care crede că am talent și-o s-ajung curând ca Selena, altfel nici n-aș mai căuta-o. Dar acum, dacă vrea să s-audă de mine sau ce s-a întâmplat în timpul zilei, să mă sune, eu îmi pun telefonul în cui! Toată seara am ascultat Selena Gomez și m-am învățat

participate in *Romania's Got Talent*. But if I'm accepted by Loredana I hit the jack-pot!

I only stayed for an hour with the teacher; it pricked me to see my Paulică faster and I couldn't have called Cristina while I was making love to him. I even forgot all about her. A powerful storm began several hours ago, lightning was striking and thunder was crashing like hell; rain was rattling on the roof and windows. I could hardly hear Paulică gasping for air; it's so cool to get nailed when it rains! It was raining so hard I didn't feel like going home but I had to, my mom would have suspected something. And she's so sure I'm a good girl. I am, actually. I took a taxi.

When I got home, I called Cristina again. Who knows where she was hanging around and forgot all about me. I got mad again: I was not some kind of negligible quantity as she thought! If that was how she wanted to treat her best friend, all right, I wasn't going to look for her any more! There hadn't been a day we hadn't talked to each other for the past year or so, even though very briefly. This was unusual. But she was the only one who believed I'd got talent and I was going to be like Selena soon, so lucky her. Otherwise I wouldn't have looked for her any more. But now, if she wanted to hear from me or know what had happened during the day, she should call me. I was not calling her any more! I listened to Selena Gomez all night and danced

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

62

în cameră în pași de dans, apoi m-am culcat devreme, frântă după partida de amor cu Paulică. Furtuna părea să se fi întetit.

Nu se oprișe nici când m-am trezit, târziu de tot.

Sâmbăta e mereu zi de răsfăț, căscăm gura prin magazinele de țoale, ne facem planuri, mergem la vreun bairam. Pe o vreme ca aia nu puteai nici să scoți nasul din casă. Nu l-am scos până seara târziu, când iar am luat un taxi și m-am dus la Fănuța, e mare chef de ziua ei, face în sfârșit cincisprezece ani. Nasol de tot să faci cincisprezece ani, mi-e milă de ea, cel puțin pentru mine așa a fost, în ziua aia am fost convinsă că-ncep să îmbătrânesc și nici n-am apucat să mi-o trag și eu și chiar atunci am și făcut-o cu primul care se înfierbântase, un bou care s-a chinuit și m-a făcut să mă doară. Nici nu vreau să-mi amintesc.

Nasol de tot că n-am putut sta în curte, casa Fănuței are curte mare, dar camerele sunt atât de mici că te lovești la tot pasul de mobile, nicio plăcere să ȝopăi ca lumea, doar dacă ai vreun iubit care te ține strâns, dar dacă se-ntâmplă să te invite la dans vreun mitocan gata să te pipăie, ai sfeclit-o, n-ai cum să scapi. Noroc cu ploaia, dintre câți invitate s-au dat mulți împiedicați de furtună, de parcă nu-i putea aduce cineva cu vreo mașină, era un pretext, n-o înghit pe Fana că prea e înfumurată și se crede buricul pământului. Dacă-ți pleci urechea la ce spune, afli c-o s-ajungă mâine,

around in my room; then I went to bed early, tired after having sex with Paulică. The storm seemed to have grown even more powerful.

It hadn't stopped when I woke up late the next morning.

Saturdays are always leisure days; we usually stare at the clothes in the shops, make plans or go to some party. Only in such weather you couldn't really go out of the house. I didn't go out until late in the evening, when I took a taxi and went to Fănuța; she threw a big party for her fifteenth — finally. Fifteen is such a lousy age, I feel sorry for her; at least it was a lousy day for me — I was convinced I was starting to get old and I hadn't even had the chance to get nailed. So that very day I did it with the first guy who got hot, an asshole who had such a hard time getting it going that it hurt. I don't even want to remember.

Rain made it impossible for us to stay in the courtyard. Fănuța's house has a huge courtyard but the rooms are so small that you bump into pieces of furniture all the time. You can't even dance for real, except if you have a boyfriend who holds you tight. But if you happen to be invited to dance by a jerk that wants to feel you up, then you're in deep shit, there's no way out for you. We got lucky with the rain; of those invited, few came. As if they couldn't get a ride or something. That was only an excuse. They just can't stand Fana for being too arrogant. She suffers from a swollen head. If you take her word for it, you learn

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

63

poimăine miss nu știu de care și p-ormă ministru sau șefă la deputați, ca Roberta. Fata nu e-n toate mințile, se bate pe burtă cu șefa deputaților? Dar dacă stau să mă gândesc, îi cam seamănă, păr bogat, picioare până-n gât, frumușică. Să ajungă, treaba ei!

N-aveam cu cine să bârfesc toate astea. Cristina nu apăruse. I-am dat un bip, pe urmă chiar am sunat, dar n-a răspuns.

Petrecherile astea-s de multe ori o plictiseală fără seamăn. Le mai salvează Alin, fiul profei de fizică, vine întotdeauna cu chitara la gât, să ne cânte ultimele lui cântece, la cum arată băiatul te-ai aștepta să fie niște lălăieli sinistre, dar e plăcut să-l auzi, mai ales dacă-nchizi ochii și te lași purtat. Uiți că-i un tocilar ocheralist și nu te mai întrebi cum de-l lasă la noi în școală, cu maică-sa profesoară tot acolo, chiar dacă nu la clasa lui. Firește, el mă-ndeamnă să cânt ceva, o fac mai mult să nu mă creadă cu nasul pe sus, e greu ca o chitară să-nlocuiască o orchestră. Dar merge și atmosfera sigur se destinde, mai ales când îi dedic neapărat un cântec sârbătoritei. Le-am cântat melodia care mă obsedează de câteva zile, *I Love You Like a Love Story*, n-aveau cum să nu leșine de plăcere.

she might become some kind of Miss in a day or two and then she will become a minister or speaker in the house of deputies, like Roberta. The girl is out of her mind, can she be in that tight with the House of deputies' speaker? If I sit down and think about it, she resembles Roberta — rich hair, long legs, pretty. If she actually makes it, lucky her!

I had no one to gossip with about all this as Cristina still didn't show up. I beeped her and then I even called her but she didn't answer.

These parties are so boring sometimes. Alin, the son of the Physics teacher saves the day every once in a while; he always comes with his guitar hanging on his neck to play his latest songs for us. You'd expect them to be examples of sinister bellowing, judging by the way the boy looks, but it's nice listening to him, especially if you close your eyes and start dreaming. You forget that he is a four-eyed geek and you no longer ask yourself how come they allow him to be in the same school with us, even though his mother is a teacher in the same school, not for his form but still... Of course, he asked me to sing something and I did, mostly so that he did not think I was high and mighty. It's hard for a guitar to substitute an orchestra. But it worked well and everyone got to feel relaxed, especially when I dedicated one song to the person who was hosting. I sang a song I had been obsessed with for a few days, *I Love You Like a Love Story*; they simply fainted with pleasure.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

64

Restul invitaților sunt niște fițoase și niște încuiați, iar băieții, necopți de-a binelea, beau ca porcii, dându-se grozavi, degeaba le spui să nu-nceapă să borască. Mai fac și pe nebunii:

- Vorbește și tu delicat, zi c-o să dăm la rațe...
- Tot aia e!
- Se hlizesc, dar nu știi ce-i în mintea lor.

Uneori fac bancuri fumate de când aveam doispe ani. Suntem colegi de trei ani, pe unii-i știu de când eram puști-puști.

Am stat în banca mea, cum nu mi se prea întâmplă, nu voiam să ies în față în vreun fel, nu era petrecerea mea și nu eu împlineam o vârstă. Trebuia s-o las pe Fănuța s-adune laurii, chiar dacă e-atât de sclifosită că merită palme. Dar știu că dacă nu obține ce crede că-i al ei, devine imposibilă. Iar în ziua aia trebuia ca toate să i se-nvârtă-n jur. Era de-a dreptul încântată că se-ntâmplă asta. Când e încântată, devine rezonabilă și chiar fată de comitet, e gata să ne cheme la ea de oricâte ori dorim. Curtea ei mare, cu pomi și piscină, e grozavă!

Am avut grijă să nu calc un pas în teritoriul ei și s-a simțit măgulită, d-asta mi-a și zis la plecare c-ar trebui să ne vedem mai des, nu doar la ocazii festive.

The rest of the guests were stuck-up, tight-assed girls. The half-baked boys drank like fish, thinking they were great but then they started puking. They had the gall to get uppity with me:

- "Speak delicately, please; say we're blowing chunks..."
- "That's pretty much the same!"

They grinned like hyenas but you don't really know what they're thinking.

Sometimes they say the old gags I've been hearing since I was twelve.

We've been colleagues for three years and I've known some of them since childhood.

This time I stayed out of trouble, which is unusual for me, but I didn't want to draw attention to myself in any way. It wasn't my party and I wasn't the one who was turning an age. I had to let Fănuța gather the goods, even though she's so arrogant she deserves a good slap. But I know that if she doesn't get what she thinks she deserves, she becomes impossible. So I let her be the queen of the day and she was really pleased. When she's pleased, she becomes reasonable, even nice. She's ready to invite us to her place whenever we want. Her courtyard is large and it's got trees and a swimming pool. It is cool!

I took care not to step into her territory and she felt flattered; that's why she told me upon leaving that we should

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

65

S-aștepte ea! N-o să fie prea curând.

După dans, ne-am așezat și-am vorbit, unul a venit cu ideea să jucăm niște jocuri, am dat din cap că nu, cel puțin pe mine nu mă prind la chestii d-astea, parcă văd că voiau tot prostiile alea cu adevăr sau provocare, dacă ești ușor amețită te trag în piept la pedepse și trebuie să-l pupi pe unul, se nimerește mereu tocmai ăla cu buze unsuroase care nu-ți place nici să te plătească, sau te pun să te dezbraci, n-am să mă las nici moartă. Data trecută, a căzut în plasă Angela, nu s-au lăsat până n-au văzut-o în chiloți, nu voia, au tras de ea că nu-i fată de comitet și i-au dat pace doar când a-nceput să plângă.

– Dacă te dai atât de sensibilă, de ce mai intri-n joc? a-ntrebat-o unul.

N-a avut ce face, le-a îndeplinit porunca și la sfârșit nu știa pe unde-i ajunseseră hainele.

Mă cherchelisem binișor, dar încă nu mă luaseră apele, n-am vrut să intru-n joc și, cum nu le ieșea la număr, au zis că sunt nasoală, că sparg gașca și nu se face, dar le-am întors-o frumuseț, n-o să mă vedeți vreodată despuindu-mă.

see each other more often, not only when there was a party going on.

No way! That won't happen too soon.

After the dance, we sat and talked. Someone came up with the idea of playing some games but I shook my head. Personally, I'm not so crazy about those kinds of things; I know they wanted to play that stupid game *truth or dare* and if you're a little dizzy, they sucker you into accepting punishments. That's how you get to kiss some nimrod with greasy lips; I wouldn't kiss one of those if I was paid. Or they ask you to undress, which is something I'll never be fooled into. Last time Angela was caught in their snare, they didn't give up until they saw her panties. She didn't want to do it but they dragged her into it; they told her she wasn't cool and they left her alone only when she started crying.

"If you pretend you're so special, why are you in the game?" one of them asked her.

She felt she had no choice but to go along with what they said and in the end she couldn't even find her clothes.

I was slightly drunk but still in my senses. I didn't want to play the game and, frustrated about that, they said I was not cool and that I wasn't playing as one of the team, something that shouldn't be done. But I shut them down telling them they would never see me taking off my clothes.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

66

– Ba am vrea, a zis Nicu, îmi cam trage clopotele, dar n-are nicio șansă, e un mucos, mie îmi trebuie unul care știe ce să facă c-o fată.

– Ce ai tu, mă rog, și n-are alta să poți arăta? a vrut un altul să se dea isteț.

Mi-a stat pe limbă să-i spun, dar mi-am dat seama c-o să-mi răspundă că d-aia au toate fetele și intru mai rău în gura lor și m-am prefăcut îmbufnată. Dacă ești îmbufnată, sigur te lasă-n pace.

Pe urmă cred că mi s-a rupt o vreme firul, habar n-am ce-au discutat. M-am trezit din amorțeală în miros de iarbă. Iar pufăiau etnobotanice, mă tot îndemnau să trag și eu un fum, că nu-i moarte. Nici nu mă gândesc! Sunt prea speriată de ce văd la televizor.

Mi-am amintit că d-astea fumează Cristina. I-am dat un bip. Degeaba. Acum chiar mă îngrijorasem. N-avea rost să sun acasă s-o întreb pe maică-sa dacă știe pe unde umblă, dacă făcuse vreun pocinog, o vâram și mai mult în găleată. O să trec mâine pe-acolo, ca și cum urma să ne întâlnim.

Nu prea știam cum să dau de ea. Îmi vorbise de un tip cu care se vedea din când în când, unul Virgil, un bărbat de douăzeci și ceva de ani, bătrân de-a dreptul, dar habar n-

“But we’d like to see you naked!” said Nicu. This guy has been chasing me lately but he’s got no chance; he’s still wet behind the ears. I need one who knows what he’s doing with a girl.

“What have you got to show that other girls don’t have?” said one who wanted to play it smart.

I was about to tell him what I had but I realized he would say all the girls had *that*. That would have set them against me even more so I pretended to be upset. If you look upset, they always leave you alone.

Then I must have blacked out for a while, because I don’t even remember what they talked about. I woke up from my sleep in the smell of pot. They were smoking again and kept inviting me to have some, telling me I wouldn’t die if I tried once. But I wouldn’t even consider it! I’m too scared by what I see on TV.

I remembered that these were the kind of drugs Cristina used to smoke. I beeped her once but got no sign from her. Now I was beginning to worry. It made no sense to call at home to ask her mother where she was, maybe she was in some kind of trouble and I would be dragging her down even more. I’d go there tomorrow, pretending we were supposed to meet.

I didn’t know how to reach her. She had talked to me about seeing a guy every once in a while. His name was Virgil and he was in his twenties — really old — but I didn’t know

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

67

aveam de unde să-l iau. Nu știam ce învârte, pe unde stă, nici măcar numele de familie.

Cum să-l întreb dacă știe ceva de Cristina?

Pe cine să-ntreb de Virgil ăsta?

Îmi spusese doar că vinde etnobotanice, la parterul unui bloc, pe o stradă din apropierea ei, e destul să bați în geam, îți deschide numai el, dacă-i acasă, în câteva secunde dai banul, primești marfa, te-ai dus, dacă te-a văzut careva de departe e ca și cum ai fi întrebat de-o adresă, ceva. Bine gândit. De la o vreme, toată poliția e cu ochii pe-ăștia care vând etnobotanice.

N-am înțeles dacă și locuia acolo.

Sper să fi reținut bine adresa, să nu băjbâi până s-o prinde omul și-mi trânteste geamu-n nas.

Azi m-am trezit iar cu noaptea-n cap. Aș avea de făcut mâncare, mama e iar într-o stare imposibilă, apoi am niște lecții, apoi vocalize. Dar n-am stare. M-am gândit toată dimineața la Cristina, să nu fi pățit ceva, și înainte de lecții îmi trece prin cap să dau o fugă până la blocul ăla unde stă Virgil. Noroc că s-a oprit ploaia, asfaltul s-a și zvântat, nici nu-ți vine să crezi că a plouat două zile ca la potop. Mă duc și mă-ntorc repede, n-o să pierd vremea.

where to find him. I didn't know what his business was or where he lived, not even his last name.

How am I supposed to ask him if he knows anything about Cristina?

Who should I ask about this Virgil?

She just told me that he sells drugs from an apartment located on the ground floor of a block, on a street close to hers. You only have to knock on his window and he will open if he is home; in a few seconds you hand over the money, you get the stuff, you go. If you're seen by someone from afar, it looks as if you asked about an address or something. Good trick. The police have been keeping an eye on those who deal for some time.

What I didn't understand was if he also lived there.

I hope I remember the address well and that I won't take forever finding it, or he'll guess what I am at and slam the door in my face.

This morning I rose with the sun again. I have to do some cooking; mum is in a terrible mood again. Then I've got some homework to do and afterwards, vocalising. But I simply can't get anything done. I thought of Cristina the whole morning. Something might have happened to her. So before the homework I decide to go to Virgil's place. It's good the rain stopped, the pavement is already dry. You can't even believe it rained continuously for two days. I decided to go there and return fast without wasting any time.

Puteam să mă uit mult și bine la ferestrele blocurilor
ăloră. Întâi, că pe strada aia erau patru blocuri la rând, toate
de câte patru etaje, la fel de cenușii, cu intrări identice cu
grilaje vechi, la fel de mâzgălite de grafitti neinteligibile. În
al doilea, nu aveau nici măcar număr, dacă nu știai de unde
începe strada, habar n-aveai că primul nu e ultimul și
invers. Mi-am amintit că-mi spusese Cristina, ceva de niște
frunze și mi-a căzut fisa. Ca să nu bată mușteriii la toate
ferestrele de la parter și să alerteze locatarii, istețul de Virgil
își lipise pe geam două frunze mari de nu știu ce. Nu era
decât o fereastră cu frunze lipite pe geam, dar abia le
descopereai, pentru că mai toate celelalte aveau flori și
frunze pe bune, mușcate mai ales. Așa că nici asta nu sărea
în ochi.

Mi-am luat inima-n dinți și-am ciocănit ușor în geam.
După un timp a deschis un bărbat, frumușel, cu un tricou
mulat pe pieptul muschiulos.

– Zi repede de care vrei, mi-a spus.

Nu credeam să fie Virgil, părea mult mai mare ca noi,
bătrân de-a binelea și din ce-mi povestise Cristina ar fi
trebuit să fie un tânăr de douăzeci și ceva de ani, bătrân,
firește, dar nu matusalemic! Dar i-am văzut tatuajele
cabalistice pe un umăr și-am fost sigură că-i el, îmi spusese
Cristina că nu-nțelege nimic din semnele alea.

– Tu ești Virgil? l-am întrebat, totuși.

I could have stared at the windows of those blocks for
ever; first, there were four blocks on that street, all with four
floors, identically grey, with similar entrance doors and old
fences – all smeared by unintelligible graffiti. Secondly, they
didn't even have a number; if you didn't know where the street
began, you would have no idea that the first is not the last and
the other way around. I remembered that Cristina had told me
about some leaves and I caught on. In order to avoid having the
customers knocking on all the windows on the ground floor and
alerting the neighbours, Virgil, wily as he was, had stuck on his
windows two big leaves of some plant or other. There was only
one window with leaves stuck on the window, but you could
barely notice them because nearly all the others had flower pots,
especially geraniums. As a result, his window didn't stand out.

I got up the nerve to knock on his window. After a while,
a handsome man opened up. He was wearing a T-shirt that
clung to his beefy body.

“What sort do you want? Tell me fast!” he said.

I didn't believe that was Virgil, he seemed a lot older than
us, really old. From what Cristina had told me, he should have
been a young man in his twenties. Old, of course, but not that
old! Then I saw the cabalistic tattoos on his shoulder and I was
sure it was him. Cristina told me she didn't understand a thing
from those tattoos.

“Are you Virgil?” I asked, shyly.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

69

S-a blocat, cu mâna întinsă în care avea niște pliculețe.

- Cine ești? a zis. Ce vrei?

- Tu ești Virgil? am întrebat din nou. O caut pe Cristina.

- Nu știu nicio Cristina, mi-a spus repede. Vrei sau nu ceva?

- Păi, ce poți să-mi dai? am îngăimat eu.

- Ascultă, fato, dacă nu știi ce vrei, vezi-ți în pula mea de drum, se uită lumea la noi și nu-i bine!

- O caut pe Cristina. Nu știi unde este?

- Ți-am zis că nu știu nicio Cristina. Dacă nu cumperi nimic, valea!

- Sigur o știi! am insistat eu.

- Hai, valea-n pula mea! N-am timp de prostii!

Când aud pe vreunul înjurând în felul ăsta, mă blochez și nu mai știu ce să răspund. Până să mă desmeticesc, mi-a trântit geamu-n nas. Am mai ciocănit degeaba, n-a deschis.

He made a barrier for himself, with his hand stretched out, holding a few packets.

"Who are you?" asked he. "What do you want?"

"Are you Virgil?" I asked again. "I'm looking for Cristina."

"I don't know any Cristina" he answered fast. "Do you want that stuff or not?"

"Well, what can you give me?" I babbled.

"Listen, girl, if you don't know what you want, get the hell away from here. Everyone's looking at us and that's not good!

"I'm looking for Cristina. Do you know where she is?"

"I told you I don't know any Cristina. If you're not buying anything, beat it!"

"You must know her!" I insisted.

"Get the hell out of here! I don't have time for this crap!

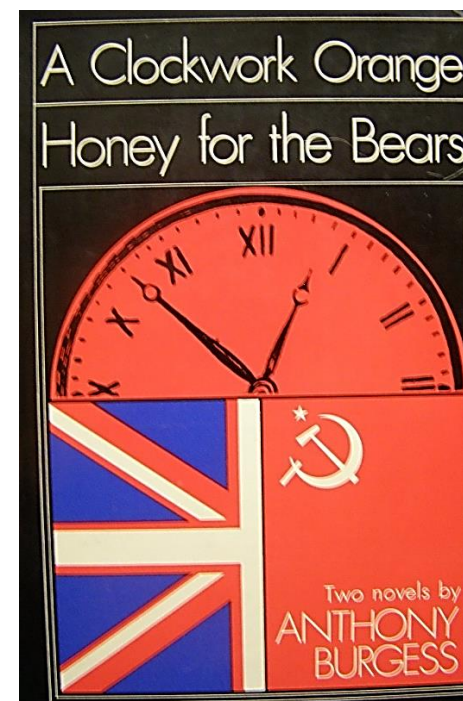
When I hear someone cursing like that I'm shocked and don't know what to answer. Before I realized it, he had already slammed the window in my face. I knocked in vain afterwards; he wouldn't open.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition
70

Chapter Four.

Nicu

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

72

De mic m-am învățat să fac zgomot să atrag atenția. Nu-i păsa nimănui și nu mă opream. Ore-n șir. Mama se obișnuise să nu mă bage-n seamă, tata era mereu plecat. Uneori, în camera mea, mă rugam să vină să vadă ce fac sau măcar să-mi arunce o privire și să stea cu mine o jumătate de oră. Nu țin minte când am încetat. De fapt, n-am încetat niciodată, doar zgomotele au devenit altfel, mi se spune peste tot, nu mai trânti, măi, băiete, nu mai face atâta gălăgie. Nu răspund.

De când am primit computerul, nu mă mai dezlipesc de el. Îmi fac lecțiile repede, asta a fost condiția să nu-mi fie luat, după care mă arunc în jocuri pe calculator. Și astea sunt foarte zgomotoase. Sunt incredibil de multe. Sunt incredibil de priceput, sigur cel mai priceput din bloc, de pe stradă, din școală, poate și din oraș. La cele mai complicate ajung ușor la nivelele maxime. O iau de la început și tot așa. Păcat că nu se face un campionat de jocuri pe calculator, aș câștiga sigur, mama ar fi mândră. Sau s-o fi făcând și nu știu eu.

Ever since I was little, I used to make noises in order to be heard. No one cared so I wouldn't stop for hours. My mum got used to it and didn't pay any attention to me; dad was never home. Sometimes, in my room, I prayed for them to come and see what I was doing, or at least look in on me, to spend half an hour with me. I don't remember exactly when I stopped making noise. Actually, I never stopped; it is only the noises that have changed. They keep telling me to stop throwing things around, to stop making so much noise. I don't answer.

Ever since I got my computer, it's like I'm glued to it. I do my homework fast — that was the condition imposed in order for me to keep it — and I start playing computer games. These can be very noisy. And there are so many of them. I'm incredibly good at them; I'm probably the best in my apartment building, the best on my block, the best on my street, the best in my school and even in my town. I get to the maximum level of even the most difficult games very fast. Then I start all over again and so on. Too bad there isn't a championship of computer games; I would've won it so easily. My mum would've been so proud. Or maybe there is one and I don't know about it.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

73

Cele mai grozave sunt cele cu lupte și cu extraterestri, complicate și foarte zgomotoase. Dau sonorul la maximum și sunt încântat. Habar n-am ce se întâmplă atunci în jurul meu, dacă sună cineva, dacă mama a pregătit masa și mă cheamă. Sigur nu vine nimeni în vizită, chiar dacă ar vrea ea, ultimii care au fost au plecat spunând că nu suportă zgomotul jocurilor mele, e prea stresant. Dar mama a ridicat din umeri și nu mi-a spus să încetez, ceea ce e bine. O iubesc pentru asta.

Mama e încântată că nu bat străzile cu derbedeii, zice ea, dacă stau la calculator, orice aș face, mă aleg cu ceva. Important e să m-aleg cu ceva, nu să intru-ntr-o gașcă sau să umblu după fete.

Când tata se întoarce târziu de la lucru, mă opresc din jocuri, mă întreabă cum merge treaba, îi dau raportul, se bucură, merit să-mi aducă alte jocuri, zice. Mi le aduce, mereu se ține de cuvânt. Mă-ntreabă dacă nu sunt prea grele, se bucură când află că mă descurc, mă bate pe umăr cum aș vrea s-o facă mai des. Îl iubesc și pe el.

Am numai note excelente, prind ușor totul, mă uit în fugă pe carte și rețin lecția, nu m-a descoperit niciodată vreun prof când am tras mâța de coadă, deși am făcut-o de

The coolest games are those with battles and aliens – very complicated and very loud. I turn the sound to the maximum and it's so exciting. I have no idea what happens around me when I do that; I don't know if someone calls, if mum has set the table and is calling me. Nobody comes to visit, that's for sure, however much my mother would want them to. The ones who did last time left very soon, confessing they couldn't stand the noise of my games; it was too annoying. But my mum shrugged her shoulders and didn't tell me to stop, which is good. I love her for that.

Mum is pleased that I don't run around the streets with hooligans – that's what she says. If I spend my time at the computer, no matter what, I still have some gain. The important thing is to learn something from whatever I do, rather than join a gang or chase girls.

When dad comes home from work late at night, I stop playing. He asks how things are going, I give him the rundown and he's happy to hear the news; I deserve to have more games brought to me, he says. And he brings me more games; he always keeps his promise. He asks if they're too difficult for me and he's glad to hear I can handle them; he taps me on my shoulder and I wish he did that more often. I love him as well.

I've got the best grades ever. I'm quick to understand, I read over the lesson quickly and remember it; no teacher has ever discovered me trying to get by without studying, though I

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

74

multe ori. Mă dau mereu de exemplu, treaba asta mă enervează, vreau să fiu ca ceilalți, să nu se uite vreunul chiorâș, că mă tot bag în față. Noroc că-s fete și băieți deștepți și văd că nu mă bag în față. Nici măcar n-am vrut să fiu șeful clasei, l-am lăsat în locul ăsta pe cel care își dorea atât de mult că tremura de plăcere când a fost numit. Eu nu vreau să fiu nimic, vreau să fiu lăsat în pace.

M-au trimis la niște olimpiade, vreo două, trei, am trecut de școală, de oraș, de județ, pe țară au uitat să-mi spună să mă duc la timp. Mare brânză! Au făcut criză degeaba. Poate doar directorul avea dreptate, se putea mândri la șefii lui.

Mi s-a părut atât de simplu, c-am refuzat să mai merg anul ăsta, ce să fac acolo, să ies pe primul loc și pe urmă? Nu-nvăț nimic în plus, dac-aș învăța, m-aș înghesui să merg, altfel n-are rost. Profii nu-nțeleg, sunt convingiți că fac doar pe nebunul, au vrut să discute cu mama, le-am spus răspicat că pierd vremea dac-o cheamă la școală, mama nu m-a obligat în viața ei la nimic, am făcut mereu ce-am vrut, așa că n-au mai chemat-o. Sau or fi făcut-o fără să știu eu, dar fără rezultat.

have done it many times. My teachers always hold me up as an example and it annoys me. I want to be like the others, I don't want them to look at me weird because I am always first. Luckily, they are quick girls and boys and they see that I'm not trying to stand out. I didn't even want to be class captain; I let someone else be the captain, someone who wanted it so much that was he was shaking all over with joy when he was appointed. I don't want to be anything. I want to be left alone.

They sent me to two or three Olympic contests for high school students and I passed the school level and the town level and then they forgot to tell me when I should to go to the national contest but that's no big deal. Too much fuss for nothing. Maybe the principal was right — he would have had something to boast about to his superiors.

I thought the contest was a piece of cake, so I didn't want to participate this year; what was I supposed to do there, be the best and then what? I don't learn anything from these contests; if I did, I would've gone but otherwise it makes no sense. Teachers don't get it; they're convinced I was just acting out. They wanted to talk to my mum but I made it clear that they were wasting their time calling her to school; mum never made me do anything I didn't want to. I always got my own way, so they didn't call her after all. Or maybe they did it without me knowing and it was no good.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

75

Nu le pot spune de ce nu vreau să merg, nici mie nu-mi este limpede. E ceva ce nu-nțeleg nici eu de la o vreme, zi de zi, lună de lună. Sunt același, dar nu mă recunosc. Cei din jurul meu sunt aceiași doar în aparență, în fiecare zi îmi apar altfel și de fapt toate se schimbă în jurul meu. Iar eu aș vrea să nu se schimbe nimic! Nu-nțeleg cum ceilalți nu văd asta. E ca și cum aș dispărea în fiecare clipă și aș reapare în următoarea și trebuie să iau totul de la capăt și nu știu cum. În fiecare dimineață mă uit în oglindă să mă recunosc, să mă învăț. Parcă tot ce-am făcut cu o zi înainte trebuie refăcut, de parcă ar fi fost inutil. Nu țin minte când mă jucam cu cuburi și le trânteam de perete, nu sunt sigur că sunt același, deși știu că sunt același. Nu sunt sigur că mama, pe chipul căreia au apărut riduri, este aceeași, deși știu că e aceeași, dovada e că e la fel de tăcută. Nici măcar celor care nu mai sunt în apropierea mea nu le simt lipsa, ei sunt în continuare în apropierea mea, doar că nu-i văd. Mai mult nu pot spune. Cui să spun astea?

Peste un an termin liceul, ar trebui să merg mai departe. Nu știu ce să fac, n-am cu cine să vorbesc. Nimeni dintre colegi nu știe ce-o să facă după bac, merg la facultate, dar la care? Și pe urmă? Sunt convins că mama mi-ar spune că-s prea deștept să nu aleg calea cea bună, mă descurc eu.

I can't tell them why I don't want to participate; I don't know it myself. It's something I haven't been able to grasp for a while; I've got this feeling, day after day, month after month. I'm the same and still I don't recognize myself. People around me are the same, apparently, but they seem different to me every day. Actually, everything seems to be changing around. And I don't want anything to change! I don't get why the others don't see it. It's like I disappear every moment and reappear the next. And then I have to start all over again, I don't know... Every morning I look into the mirror to recognise myself, to learn myself. It's like everything I've done a day before needs to be done again, as if it was useless. I can't remember when I was playing with cubes, smashing them to the walls. I'm not sure I'm the same person; I know I'm the same person, though. I'm not sure mum is the same. She's got new wrinkles on her face and yet I know she's still the same. The best proof is this: she's just as quiet as ever. I don't even miss those who are with me no more. They're always close to me, I just don't see them. This is all I can say. Who would understand all this?

I'll graduate from high school next year; I'm supposed to continue my studies but I don't know what to do; I've got no one to talk to. Nobody in my class knows what they'll do after the bacc.. They'll go to a university but which one? And afterwards? I'm sure mum would tell me I'm too smart not to choose the right path and that I can manage by myself.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

76

Doar Lori știe ce vrea, să cânte. N-o să se lase. Ne înnebunește cu Selena Gomez, vrea s-ajungă ca ea. Mie Selena Gomez nu-mi place de fel, dar nu pot spune că n-are priză. Mie îmi place Lori care seamănă cu Selena Gomez. Dar Lori n-are ochi pentru mine, Lori e ca mama, pentru ea nu exist. Am auzit că are un prieten, un hândrălău care a terminat liceul de câțiva ani și trage mâța de coadă. Nu știu ce-o fi văzând la el.

Nici măcar nu vreau să-l știu pe hândrălăul ăla, nu rezolv nimic.

De fapt, nu știu ce-o fi văzând orice fată-ntr-un băiat.

Eu măcar știu ce vreau de la ea: s-o văd mereu, tot timpul dacă se poate. Nu m-aș sătura. Să stau să mă uit ce face, să-i aud respirația, să-i simt căldura, să aud cum toarce când îi place ceva, s-o aud cântând. Nu mă omor după cum cântă, dar sigur fiindcă nu mă pricep, sunt afon. Nu vreau să mă culc cu ea, nu vreau nici s-o sărut măcar, aș lăsa astea pentru mai târziu. Sigur pentru mai târziu. Știu că fetele de azi mor să te culci cu ele, așa spun toți băieții din jurul meu, dar nu-mi pasă. Noroc că mă știu de-al lor din alte motive, altfel nu e unul care să nu se laude c-a regulat-o pe una sau pe alta. Mare brânză! Sau o fi?

Only Lori knows what she wants — she wants to sing. She won't give up so easily. She drives us mad with Selena Gomez; she wants to be just like her. I don't like Selena Gomez at all but I can't say she doesn't have a grip on the industry. I fancy Lori — she really looks like Selena Gomez. But Lori doesn't have eyes for me. She's just like my mother, I don't exist for her. I've heard that she's got a boyfriend, one of those good-for-nothing bums who graduated from high school several years ago and who lives from hand to mouth. I have no idea what she sees in that guy.

I don't even want to know that bum; it wouldn't do any good.

Actually, I don't know what a girl can see in a boy whatsoever.

At least I know what I want from her: I want to see her a lot, all the time. I can't get enough of her. I want to watch what she's doing, hear her breathe, feel her warmth, hear her purr when she likes something... I want to listen to her sing. I'm not crazy about her singing but I know it's because I am tone deaf myself; I don't have an ear for music. I don't want to sleep with her, I don't even want to kiss her; I would save all this for later. Yes, for later. I know that today's girls are dying to sleep with you; at least all the boys around me say that, but I don't care. Fortunately, they have good reason to think I'm just like them,

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

77

Simt cum tremur când îmi trece prin minte c-aș săruta-o. Mă cuprinde o căldură, o moleșală care mă înnebunește și în clipa aia trebuie să fac ceva să mi-o scot din minte. Altfel explodez. Dar îmi pare rău dacă mi-o scot din minte, așa că mă gândesc din nou la ea. Îmi închipui cum stau s-o privesc. Cum făceam când eram mic cu mama, fără să știe, niciodată nu știa c-o privesc ascuns după mobile, cum se schimbă de haine, rămâne goală pușcă și pe urmă apare iar îmbrăcată, cum citește, pierdută în altă lume, respirând egal, cum doarme, îi tremură ușor, din când în când, pleoapele.

După o vreme mă apucă din nou tremurul. Mi-o scot din minte. Am învățat să mi-o scot repede din minte. Dacă deschid un joc pe calculator, dintre cele mai complicate, sigur mi-o scot din minte. Atunci nu mă gândesc decât cum să ajung mai repede la nivelul maxim. Jocurile mele pe calculator sunt cele mai complicate, niciunul dintre colegii mei n-ar face față, sunt niște pământuri.

Nu i-am spus niciodată lui Lori nimic. N-am curaj. Nu cred c-o interesează. Nu vreau să râdă. Mi-aș lua lumea-n cap.

and they boast about nailing one girl or another. Big deal! Or is it?

I start to shiver when I imagine myself kissing her. I get hot and I feel I'm getting weak. At that moment I have to do something to get her out of my mind. Otherwise I'm going to explode. But then I feel sorry that I got her out of my head so I think of her again. I imagine myself staring at her, just as I used to do with my mum when I was little. She wasn't even aware of that, I would hide behind the furniture and watch her change her clothes, completely naked, then dressed again, then reading, lost in another world. Or I would watch her sleeping, breathing regularly, with her eyelids slowly trembling.

After a while, I start trembling again. I get her out of my mind again. I've learnt to take her out of my mind quickly. If I start a computer game, one of the most difficult, she's immediately out of my head. All I think about is how I can reach the highest level faster. My computer games are the most difficult, no classmate of mine could handle them; they're all a bunch of suckers!

I've never told Lori anything. I don't have the guts. I don't even think she'd care to know. I don't want her to laugh; that would make me go crazy!

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

78

Dar vorbesc cu ea din când în când, am observat că-i atrag atenția dacă discutăm despre muzică. Am intrat pe fel și fel de site-uri și-am aflat tot ce se poate despre Selena ei. Cred că nici ea nu știe câte știu eu. Când vine vorba, arunc un cuvânt, două, din ce știu. Habar n-are nimeni din jur, poate nici ea. De pildă, am impresia că habar n-avea că și iubitul ei Justin Bieber cântă. I-am spus asta și se uita la mine ca prin sită, dar n-a zis nici că știe, nici că nu știe. A rămas cu gura căscată, s-a uitat lung la mine, n-a comentat, nu m-a întrebat nici măcar de unde-am aflat. N-a vrut să treacă drept depășită, că n-ar fi la curent cu tot ce-i face diva.

Știe că nu mă omor după Selena ei. Înseamnă c-ar trebui să înțeleagă cum de-am aflat. Dar preferă să nu știe, așa că mă prefac și eu inocent.

Când am început să le spun despre *Tokyo Hotel*, o trupă foarte populară ale cărei insigne se vindeau anul trecut cu kilogramul, de rockiștii de la *Evanescence*, de rockiștii de la *Paramore*, care au fost pe coloana sonoră de la *Twilight*, saga *Amurg*, ba cântăreți abia lansați, ba formații abia apărute, ba Djei, ca francezul *David Guetta*, regele topurilor, au zis că-s bun, tare rău, nenicule! strigau, am crescut în ochii lor cum nu crescusem vreodată când măntorceam de la olimpiade sau le spuneam de nu știu ce joc

But I talk to her every now and then; I've noticed I can draw her attention if we talk about music. I've accessed all sorts of websites to find out all I could about her Selena. I guess she herself doesn't know as much as I do. At the right moment, I throw in a word or two. No one has all that information; she probably doesn't know it either. For example, I had the feeling that she didn't know that Selena's lover, Justin Bieber, was a singer, too. I told her that and she looked at me as through a glass; she didn't say if she knew about it or not. She looked appalled; she stared at me without making any comment and she didn't even ask me where I got it from. She didn't want to seem like she was out of the loop, not informed about everything her diva was doing.

She knows I'm not crazy about her Selena. That means she should understand why I found everything. But she prefers not to know and I pretend I don't know it myself.

Then I started telling them about *Tokyo Hotel*, a very popular band whose brands mega-sold last year, about the rockers from *Evanescence*, the rockers from *Paramore* who were on the *Twilight Saga* sound track, or about singers or bands recently launched, or about DJs like the Frenchman *David Guetta*, the king of radio hits. They exclaimed I was incredible, really cool! They looked up to me like never before. They hadn't looked up to me like that when I'd returned from the Olympic contests or when I told them about some famous, newly released game

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

79

faimos, abia apărut și de care nici nu auziseră. Mă tot îmboldeau să le povestesc și despre alții.

Au strâmbat din nas când le-am zis să asculte *Inna*, o româncă, dom'le?, fugi d-aici! P-ormă, când a ajuns în topuri în Occident, mă-ntrebau de unde știam. Am ridicat misterios din umeri. La fel le-am zis de *Guess Who*, dar nu știu dacăăștia or s-ajungă atât de sus cu hip-hopul lor. Le-am mai zis de cei trei băieți din Alba Iulia care au format *Play and Win*, cu un succes aproape la fel de mare ca al Innei. Sau despre *Alexandra Stan*, prima româncă din Top 20 Shazam Tag Chart, al celor mai căutate piese pe smartphone și Ipad, au strâmbat iar din nas, dar au căscat urechile când le-am zis că unii spun că și-ar fi arătat păsărica la un concert la Milano, când cânta *Mr. Saxobeat* și pantalonașii ei scurți erau prea scurți. Au alergat să deschidă clipul pe Youtube, să se chiorască dacă se vede ceva. De ce ne tragi în piept, dom'le, nu se vede nimic! Adică ar fi vrut să fie chiar explicit? Despre *Lady Gaga*, extravagantă până la kitsch, au mai auzit și ei, doar apare toată ziua la televizoarele noastre când face prostie după prostie, nu le mai spune nimic. Însă habar n-aveau de *Pitbull*, un latino lover rău, ras în cap, cu multe conotații sexuale în piesele lui, o atitudine de bad boy și doar de vreo 25 de ani. Concluzia era doar una:

they had never heard of. They kept needling me to tell them more about other singers.

They looked down on me when I told them to listen to *Inna*, a Romanian singer. "A Romanian girl, man? Get out of here!" After a while, when she made it on the Western hit lists, they asked me how I had known about her. I shrugged my shoulders mysteriously. I also told them about *Guess Who*, but I'm not sure they're going to get as far with their hip-hop. I also told them about the three boys from Alba Iulia who started the *Play and Win* band, and were almost as successful as Inna. Or about *Alexandra Stan*, the first Romanian girl who got on the Top 20 Shazam Tag Chart, with the most searched songs on the smartphone and Ipad. They cocked their noses again. But they opened their ears when I told them that some said *Alexandra Stan* had shown her pussy at a concert in Milan. She was singing *Mr. Saxobeat* and her shorts were a little too short. They couldn't wait to play the Youtube video to check if something could be seen.

"Why'd you sucker us, man, there's nothing to see!"

Did they really want it to be so explicit? Lady Gaga, extravagant and kitschy, is not new to them since she's on TV so often because of the foolish things she does; she's become almost boring to them. They knew nothing about *Pitbull*, a badass Latino lover with shaved head and many sexual connotations in

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

80

– Ești tare, dom'le! Tare!

Nu era discuție despre concerte sau albume la care să lipsesc.

Lori e mereu încântată când le vorbesc despre cântăreții pe care-i știe ea, îi strălucesc ochii. Grozavi ochi. Dar dincolo de cântăreții ăștia, nu exist. Știu că e așa, orice-aș face.

Discuțiile astea ajung mereu la ce-ar trebui să facem, cât de pisălogi și plictisitori sunt adulții, cum nimic din ce ne spun că-i bine nu-i bine, din moment ce ei înșiși sunt nemulțumiți. Când îi auzi pe adulți, nu vorbesc decât de bani și de criză. Eu cred că e criză de când se știu ei, dar erau pe vremuri cu mintea mai limpede, ca a noastră, și-acuma li s-a tulburat și nu văd decât răul. Ce e nașpa e că nu-ți dă unul un sfat ca lumea, mai bine nu-ntrebi, faci cum te duce capul, sau cum vezi că fac alții.

Discutăm ce discutăm, ș-odată-i văd c-o iau toți care-ncotro, sau măcar grupul ăsta de cinci, șase, băieți și fete, cu care până mai adineaori mă simțeam excelent. Am înțeles târziu ce făceau, trăgeau pe nas sau fumau iarbă și n-aveau nevoie de intruși. Adică de unul ca mine. M-am întors la

his songs, with a bad boy attitude at only 25 years of age. Their conclusion came natural:

“Man, you’re cool! Super cool!”

There wasn’t any discussion about concerts or albums in which I didn’t participate.

Lori is always thrilled to hear me talk about the singers she knows — her eyes sparkle. Awesome eyes! But beyond these singers, I don’t exist for her. This is the truth and nothing I can do will ever change that.

These talks always lead to what we should do and what boring nuisances adults are and how nothing they say is good for us is any good at all, which explains why they are never satisfied. All the time they talk about nothing other than money and the economic crisis. I think there’s been an economic crisis ever since they’ve been around. Only back then they used to have clearer minds, like us now, and now they’ve lost that so and they only see the bad things. What’s lousy is they can never offer useful advice. It’s better not to ask for any: you should do things your own way or the way you see others doing them.

After we have been talking for a while, suddenly they just turn round and leave. So did the five or six boys and girls with whom I was feeling great until just now. I understood only later what was going on. They were sniffing or smoking pot and they didn’t need intruders. I mean they didn’t need anyone like me. I

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

81

jocurile mele pe computer, imbatabile, n-am rival acolo. Dar nimeni nu știe asta.

N-am răbdat. I-am zis lui Sorin „Pisică”, dă-mi și mie să văd cum e. S-a uitat lung la mine, n-a răspuns, se făcea că n-a-nțeles, l-am lăsat să creadă că nu m-am prins. Dar după o vreme, i-am zis din nou.

– Nu cred că vrei, mi-a spus.

– Dacă-ți spun!

– Și p-ormă-o să umpli lumea cu ce-ai făcut! Sau să mă bagi pe mine la apă, că ți-am dat.

– Nu crezi asta!

– Îți dau doar o dată. P-ormă, dacă mai vrei, îți spun de unde să-ți iei singur...

– Deal!

Pe pliculeț scria „Pământ de flori”. M-a pufnit râsul. N-am simțit nimic deosebit, doar parcă-mi bătea inima mai tare. Sunt convins că mă-nroșisem, dar mă țineam tare, râdeam ca prostul, mai ales că Pisică se uita atent, naiba știe de ce, să n-o mierlesc sau alte alea. P-ormă m-a bătut pe spate, doar că nu zicea ești de-al nostru. Ce-a spus, a fost altceva:

– Fă-o rar și-n doze mici, dacă vrei să n-o iei razna.

turned to my unbeatable computer games. I had no rival there. But no one knew that.

One day, I couldn't take it any more. I told Sorin “the Tomcat”:

“Give me some of that stuff; I want to see what it's like!”

He gazed at me without answering, pretending not to understand. I let him believe I didn't get it. After a while, I approached him again.

“I don't think you want it”, he said.

“I mean it!”

“And then you'll spread the news! Or you'll get me into trouble and make me regret I ever gave you any.”

“That's not true!”

“All right, just this once. If you want more afterwards, I'll tell you where to get it...”

“Deal!”

The inscription on the packet said: “Flower soil”. I burst out laughing. I didn't feel anything special, except for the fact that my heart beat faster. I must have gotten red but I was holding on, laughing foolishly, especially since Tomcat kept staring at me, damned if I know why; he feared I might kick the bucket or something. Then he patted me on my back, as if to say: *You're one of us now*. He said something else, though:

“Do it slowly and in small doses, unless you want to go off the rails!”

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**

Bilingual Edition

82

După aceea nu mai fugea niciunul de mine, trăgeau pe nas sau fumau în fața mea, mă-ndemnau și pe mine, dacă le spuneam că nu vreau, nu ziceau nimic. Uneori însă voiam.

Eram vreo cinci, patru băieți și-o fată, m-au învățat ce învățaseră și ei de la alții. Țigara o cumpărau gata făcută sau o făceau singuri. Cele cumpărate sunt mai slabe, când vroiau ceva mai bun, le făceau singuri. Mai bun înseamnă mai tare. Cumpărau foițe standard, un plic de etnobotanice, filtrul îl făceau din cartonul unui pachet de țigări. Dintr-un plic puteau face trei țigări. Dacă le fumezi singur te țin o zi întreagă, dacă trăgeam fiecare, țineau o oră sau două. Uneori amestecau mai multe plante sau un singur plic cu tutun normal. Îmi spuneau că tuturor li se făcuse rău cel puțin o dată, să nu mă sperii sau să nu mă sperii prea tare.

– E unic, ziceau.

Chiar a fost. M-au trimis odată să cumpăr de la Virgil. Are un magazin într-un bloc din cartierul nou, de fapt e-un cartier vechi, de pe vremea regimului ăluilalt, atunci i-au spus Cartierul nou și-așa i-a rămas numele, cu adevărat nou e altul. Dacă te plimbi prin ăsta, care-i de fapt

After that no one avoided me again. They sniffed or smoked when I could see them and they pushed me to do it, too; if I told them I didn't want to, they kept silent. I sometimes said yes.

There were five of us, four boys and one girl. They taught me everything they had themselves learnt from others. They would buy ready-made cigarettes or they would make some themselves. The ones they bought were milder. When they wanted something better, they would roll the cigarettes themselves. Better meant stronger. They would buy standard cigarette paper and a packet of weed. They would make the filter from the cardboard of a pack of cigarettes. One packet of weed meant three cigarettes. If you smoked them all alone, they were enough for the whole day but if all of us had a puff in turn, they lasted for an hour or two. Sometimes they would mix more plants or they would mix one packet with normal tobacco. They all admitted they felt sick at least once, so I should not get scared, or, at least, not too scared.

“It's unique”, they said.

And so it was. They once sent me to buy stuff from Virgil. He's got a shop of his own in a block of flats in the new district; actually it was an old district, built by the communists. They called it The New District then and its name is still the same, but the really new district is somewhere else. When you walk about this one, I mean the old one, all you can see is gloomy decrepit

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

83

vechi, nu vezi decât blocuri cenușii, în paragină, cade tencuiala, nimeni nu le repară.

Pe Virgil l-am găsit la parterul unui bloc, la o fereastră fără gratii și fără mușcate, cu niște frunze alungite lipite pe geam. Cică să nimerești mai ușor. Aveam o parolă, ne-am înțeles imediat. M-am dus după aia de jdemii ori la el, pentru „Pământ de flori” sau „Îngrășământ de plante” sau altele, pentru mine și ceilalți.

Nu m-am lăsat să nu aflu ce bag în mine, am intrat pe net. Am aflat nume — *black hash, bonzai, afghan, spice diamond, spice gold, genie, mojo, shunk, smoke, hummer, chocolate, diesel, M1, M3, maraciuca, new formula, magic kristal* — mai erau o mulțime, nici nu știu unde și cine le folosește pe toate, mai degrabă nu le folosește nimeni; *M1* și *M3* sunt cele mai tari, *diesel* e ușor, îți dă o stare de euforie; doar câteva fumuri te trimit în altă lume: ești liniștit sau prea euforic, stăpân pe tine, dar în același timp făcând gesturi parcă dictate de altcineva. Adică „te ia bine sau te ia rău” sau „îți sparg creierii”.

Prima dată mi-a plăcut, eram vesel, am uitat de probleme. A doua oară a fost nasol. Nasol rău! Am zis că dacă am dat numai eu bani de data aia, să fumez mai mult, am tras șapte fumuri și cinci întoarse. Am început să tremur, m-am speriat. M-am întins pe pat și-am început s-o iau razna de tot, râdeam din ce în ce mai tare, împreună

blocks: their plastering comes off everywhere, and there's no question of renovating them.

I found Virgil on the ground floor of a block, at a window without bars or geraniums, with only some long leaves glued to the window. The idea was to make the place easier to find, supposedly. I gave the password, it worked smoothly. After that, I went to him several times for “Flower soil” or “Plant compost” or some other stuff, for myself and the others.

I wanted to know what I was smoking so I went online to find out. I discovered many names: *black hash, bonzai, afghan, spice diamond, spice gold, genie, mojo, shunk, smoke, hummer, chocolate, diesel, M1, M3, maraciuca, new formula, magic kristal* — there were many of them. I don't even know who uses them or where. It's possible that no one uses them. *M1* and *M3* are the strongest; *diesel* is light, it makes you euphoric; only a few pulls can send you into another world: you are either calm or downright euphoric — self-possessed yet making gestures that seem to be dictated by somebody else. They can make you “feel high or low” or they can “blow your brains out”.

I liked it the first time, I was beaming; I forgot all my problems. The second time was bad. Really bad! I told myself that, since I had paid for all of it that time, I should smoke more. I inhaled seven times and five of those times I inhaled the smoke a second time. I started shivering — I freaked out. I lay down on my bed and started hallucinating, laughing louder and louder

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**

Bilingual Edition

84

cu ceilalți, și parcă nu mai puteam respira. Aveam impresia că toate se învârteau în jurul meu, din ce în ce mai repede, nu mai puteam ieși dintre ei și aveam niște dureri insuportabile. Până la urmă am ajuns la baie, mi-am dat cu apă pe față. Am căzut și simțeam că pereții se strâng peste mine, mă apasă, nu pot ieși, era o senzație îngrozitoare. Cred că urlam, nu știu sigur. Niciodată nu-mi fusese atât de frică. Nu știu nici cât am rămas pe jos, zbatându-mă să scap dintre pereții care veneau peste mine, or fi fost vreo două minute, poate mai mult, dar mi se părea pe jos că stau de zece zile!

Am jurat să mă las.

Nu m-am ținut.

După ce-am plecat de la bairamul Fănuței, n-am dormit toată noaptea. Chiar nu știu ce-a fost cu mine. Se mai uitase Lori la mine în doi peri și altădată, ba de cele mai multe ori, dar niciodată nu mă dăduse peste cap privirea ei. Cred că mai mult mi-era greață că mă făcusem de rahat, mă băgasem ca prostu-n discuția cu jocurile și-i zisesem că mi-ar plăcea s-o văd dezbrăcată. Parcă voia să mă spintece, așa s-a uitat la mine. Și pe urmă iar n-am mai existat pentru ea.

Eram atât de furios pe mine însumi, că n-am mai stat până la sfârșit, am găsit un pretext și m-am cărat. Am aflat c-au mai rămas până-aproape de ziuă. Mă mir c-au rezistat atâta. Sigur după ce-am plecat s-a lăsat plictiseala!

along with the others, and then I felt I couldn't breathe. I had the impression the world was spinning around me, faster and faster; I couldn't get away from the others and I was in unbearable pain. I finally made it to the bathroom and washed my face. Then I collapsed and felt that the walls were closing in around me, pressing me down and I couldn't get out. It was a horrible sensation. I must have screamed at the top of my lungs, I can't remember. I had never been so scared. I don't know how long I stayed down, striving to get out from between the walls that were squeezing me; maybe it took two or three minutes, or maybe more. It felt like I had been lying there for ten days!

I swore I would quit.

I couldn't do it.

After I left Fănuța's party, I couldn't sleep all night. I really don't know what happened to me. Lori had looked at me indifferently before, actually that is what she did most of the time, but her gaze had never made me feel so miserable. I think I couldn't take the fact that I had made a fool of myself: imbecile that I was, I had joined their conversation about games and I had told her that I'd like to see her naked. She looked at me as if she wanted to tear me open. And she never even looked at me again after that.

I was so angry with myself that I didn't stay until the end of the party, I just found an excuse and left. I found out later that

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

85

N-aveam niciun chef de jocuri pe calculator, chiar dacă mă calmează. Am desfăcut un pliculeț, l-am tras pe nas. Am observat că rezerva mi se evaporase, mai aveam un singur plic. Nu era bine deloc! Făcusem excese. De ceva vreme mă uit des în sertar și, dacă n-am o rezervă suficientă de pliculețe, mă apucă panica. Alerg de fiecare dată la Virgil să cumpăr altele. De două ori n-am dat de el, am fost nevoit să revin o dată și-ncă o dată, noroc că știam că n-are cum să dispară din oraș. Sigur din asta trăiește, n-am de ce să mă tem că dispăre. Dar ceva palpitații tot mă-ncearcă. Iar că mi-a dispărut rezerva fără să-mi dau seama, e semn că m-a luat valul. Exact ce nu voiam.

Când s-a făcut miezul zilei, am plecat să-i fac o vizită lui Virgil. Niciodată nu trebuie s-ajung la el înainte de miezul zilei, până-atunci doarme și face urât dacă-l scoți la geam direct din pat. Asta-n cazul în care aude bătăile în geam.

Era acasă. Ba era chiar pornit, înainte să dea ochii cu mine îl auzeam cum zbiera, apropiindu-se de geam, ce dracu' mai vrei, nu ți-am spus să te cari în pula mea?

– A, tu erai? a zis când m-a văzut.

the party had continued till morning. I am amazed they could stay so late. Anyway, I am sure it was boring after I left!

I didn't feel like playing computer games, even if they calmed me down. I took a dose and I sniffed it. I noticed that my reserve of weed had melted into thin air – I only had one dose left. That wasn't good at all! I'd abused the amount I had. I'd been looking through that drawer quite often lately and if I didn't have enough packets, I started to panic. I would run to Virgil to buy more. I couldn't find him once and then I had to go twice until I found him; fortunately, I knew he couldn't get away from this town. He lived on that business; I had no reason to fear he would get away. But it still worried me. And if my stock finished without my even realizing it, that meant I had got carried away. That was exactly what I hadn't wanted to happen.

Around noon, I called on Virgil. I knew I must never go there before noon; he was used to sleeping late and got pissed off if you got him out of bed knocking on his window too early. If he hears you knock, of course.

I found him home but he was already pissed off; he was drawing near the window and I heard him screaming before he even saw me:

“What the fuck do you want? Didn't I tell you to get the hell away from here?”

When he saw me, he was surprised:

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

86

– S-a-ntâmpilat ceva? am bâiguit. Știam că nu pe mine mă-njura, dar nu strica să fiu sigur.

– Nimic. A fost una care-o căuta pe alta și i-am spus să se duc-n pula mea că nu-i nicio ștoarfă p-aici. Vezi tu vreuna?

– Aha.

– Câte vrei? mi-a tăiat-o el. Nu era deloc în apele lui, îl știam mai blând.

– Ca de obicei.

– Să știi că nu mai am d-alea. Am unul nou, *pure by magic*. Io zic să-l încerci, e dat naibii. Dar e dublu.

– Dă-mi, am spus, fără să stau pe gânduri.

Mă prinsesem mai demult că-i nu place să stai pe gânduri, înseamnă că ești client beton.

Abia le băgasem în buzunar și închisese geamul. Știe meserie! Sau avea vreo treabă.

Ard de nerăbdare să-ncerc *pure by magic*.

Nu trece mult timp și-și face efectul. Sau asta cred. Pe neașteptate, parcă primesc un bici pe spinare. Inima îmi bate mai repede, respir sacadat. M-aștept să mă cuprindă o stare de bucurie. Nu-i asta, e altceva.

Nu m-am simțit niciodată ca acum.

“Oh, it’s you...”

“What happened?” I mumbled. I knew it wasn’t me he was cursing but I wanted to make sure.

“Nothing. A girl came looking for another girl and I told her to get the hell out of here; there’s no whore around here. Do you see any whore in here?”

“Nope.”

“How many do you want?” he cut to the chase. He was not himself; he used to be a calm person.

“The usual.”

“I ran out of that sort. I’ve got a new one, *pure by magic*. I’d say you try it, it’s helluva good. Double quantity.”

“Give me some of that”, I said, without even thinking.

I knew by now that he didn’t like to see you were undecided; playing sure of yourself meant you were a reliable customer.

No sooner had I stuck the packets in my pocket than he shut the window.

I can’t wait to try *pure by magic*.

After a while, it starts working or I think it does. All of a sudden, I feel as if my back is being flogged. My heart beats faster, I breathe irregularly. I expect to feel joy but it’s not like that. It’s quite different.

I’ve never felt like this before.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

87

A dispărut orice oboseală, sunt sigur c-aș putea face orice-mi trece prin minte.

Sunt cel mai tare om din lume. Nu-i poveste că se pot muta munții din loc.

N-am stare, n-am stare deloc, nu pot rămâne întins pe pat, mă-nvârt ca un leu în cușcă, camera mi-e mică, prea mică, trebuie neapărat să ies.

Mă plimb în jurul blocului, e soare, incredibil de mult soare după ploile din ultimele zile, o lumină fermecată, culori fermecate, păcat că nu sunt și oameni pe stradă să le spun ce minunat este, păcat că nu-i Lori să-i spun... Ce să-i spun? Nu, aș merge doar alături, fără să-i spun ceva. Asta m-ar face fericit. Sunt fericit!

Mă-nvârt de vreo jumătate de oră, am alergat pe străzile astea cum nu-mi amintesc s-o mai fi făcut.

Trebuie să mă opresc. De ce alerg? Ce-i cu mine? Mă fugărește cineva? Nu văd pe nimeni. Dar sigur e cineva, dacă am fugit de el, înseamnă că s-a ascuns, acum e sigur prin preajmă, doar că nu-l văd. De ce mă urmărește? Ce vrea de la mine? Unde să mă ascund?

Aleg înapoi spre casă.

Mai repede! Am ajuns... Nu pot intra, n-are rost să intru, sigur știe unde stau... o să vină după mine... or să se prăbușească iar pereții peste mine... nu mai vreau!... mai

All fatigue vanished, I feel sure I can do anything I want to.

I'm the toughest man on the planet. Whoever said that mountains can be moved was right.

I just can't stay in one place, I can't lie on my bed; I run to and fro like a lion in a cage; my room seems smaller, too small. I have to get out.

I'm walking around the block; it's sunny, incredibly sunny after the heavy rains of the last few days. The light and the colours seem magic, it's a pity there are no people in the street, I'd tell them how wonderful it is. It's a pity Lori isn't here, I'd tell her... tell her what? No, I would just walk beside her, without telling her anything. That would make me happy. I'm happy!

I've been moving around for about half an hour, I have been running around these streets like never before.

I must stop. Why am I running? What's wrong with me? Is anyone chasing me? I don't see anyone. But I know there's someone and I ran away from him, he must be hiding now; he must be around, I just don't see him. But why is he chasing me? What does he want from me? Where shall I hide?

I'm running back home.

Faster! I'm home now... I can't get in, he surely knows where I live... he'll come after me... the walls will collapse on me again... no more! Better climb the stairs... I'm going to hide

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**

Bilingual Edition

88

bine urc scările... mă ascund în altă parte... treaptă după treaptă, câte două odată, așa... iau viteză, să măresc distanța de el... să nu știe unde m-am dus... unde mă duc? ajung la etajul al patrulea... mai rămâne să ies pe terasă... n-o să-și dea seama... e deschis chepengul, ce bine!... îl închid la loc în urma mea... n-o să mă afle unde sunt, n-o să afle niciodată unde sunt... ba nu, m-a descoperit... ce să fac? mi-e frică, mi-e frică, mi-e frică! nu trebuie să pună mâna pe mine... unde să mă duc? mi-e frică!

Mă urc pe marginea terasei, ce mișto se vede de sus, case și pomi... o să zbor, dacă se mai apropie de mine, o să-mi iau zborul...

Doamne, chiar zbor, nu credeam să fie așa...

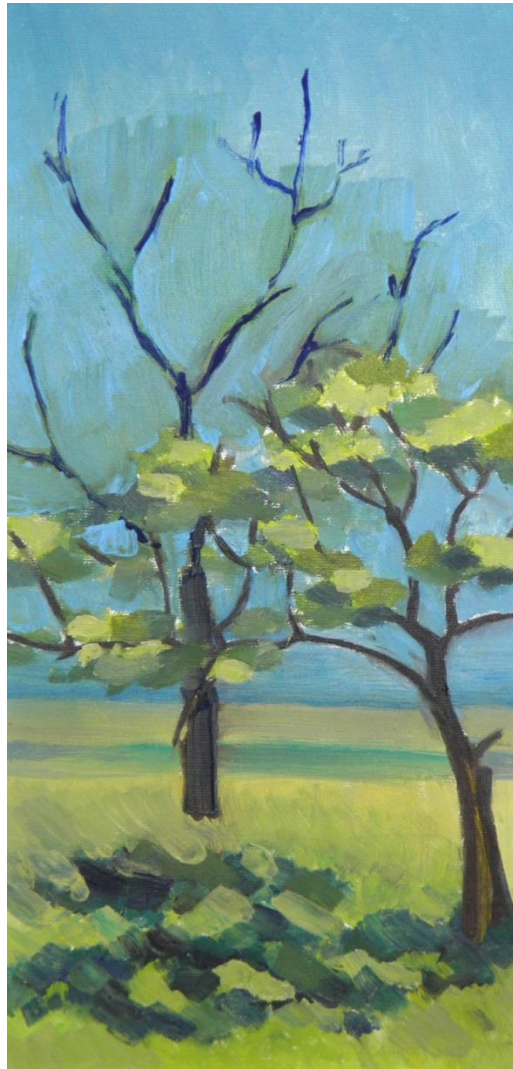
someplace else... step by step, two at a time, yes... I'm speeding up; the distance between us is increasing... I don't want him to know where I am... where am I heading? This is the fourth floor, all I need is to go to the terrace... he won't know... the hatch is open, perfect!... I'll close it behind me... he won't know where I am, he'll never find out where I am... oh, no, he found me... what am I to do? I'm scared, I'm scared, I'm scared! He mustn't catch me... where should I go? I'm scared!

I'm going on the edge of the terrace; the view from the top is so cool; houses and trees... I'm going to fly if he gets anywhere near me, I'm going to fly...

Lord, I'm really flying, I never thought it will be so....

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

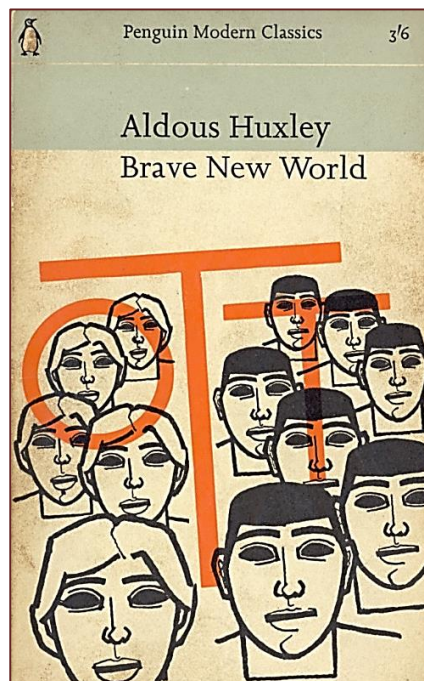
89

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition
90

Chapter Five.

Elvira

Medicul îi spune că e deprimată, să-și ia o vacanță, o să-i prescrie niste antidepresive. Poate o ajută. Dar n-o înțelesese, nu era deprimată, depășise stadiul ăsta. Se trezea foarte devreme în fiecare dimineață, de fapt abia de mai dormea, nerăbdătoare să facă ceva, să găsească o soluție. Acum nu mai era deprimată, se întâmplase demult, acum era disperată. Problema nu era cu gândurile ei, ci cu starea băiatului. Simțea că lucrurile se agravează și orice pastile îi dădea, în caz că le accepta, erau inutile. Nici nu știa dacă exista vreun tratament.

Nu mai era copil, era bărbat în toată regula, dar pentru ea o să rămână băiat până-o să-nchidă ochii. Bogdan are douăzeci și doi de ani și de trei ani se droghează. Mereu spune că o să ia viața de la capăt, ea îl crede, ca orice mamă, dar stă cu ochii pe el și bine face. De câteva ori, dacă nu-l ducea la spital la timp, îl pierdea.

A început nebunia consumând romparkin, medicament pentru Parkinson, în combinație cu votcă.

The doctor told her that she was depressed and she needed a vacation; he would prescribe her some antidepressants. Maybe they would help. But he didn't understand her, she wasn't depressed — she had overcome that stage. She would wake up very early in the morning; she could hardly sleep, anxious to do something, to find a solution. Now she wasn't depressed any more, that had been long ago. She was desperate. Her problem wasn't her thoughts but the boy's condition. She felt things were growing worse and any pills she gave him were useless. Even if he accepted them. She had no idea whether there was a cure.

He wasn't a child any more, he was a real man, but for her, he would always be her little boy until her death. Bogdan was twenty-two years old and he had been taking drugs for three years. He always said he would start his life over again, she believed him like any mother would but she kept an eye on him and she was right to do so. A few times she took him to the hospital just in the nick of time; if she hadn't, she'd have lost him.

The madness started when he began taking Romparkin, a medicine against Parkinson's disease, in combination with

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

92

Zicea că auzise că e *cool* și era curios. A trecut prin canabis, hașiș, a ajuns la etnobotanice. Nu-i era greu să obțină ce voia în cluburi, discoteci, baruri, chiar pe stradă. Spunea că pe cei care consumă sau vând droguri îi recunoști pentru că au un stil anume, se îmbracă mai neglijent, poartă haine mai largi. A încercat și ea să-i descopere, să-i roage să înceteze. În zadar, n-a dat de vreunul, doar au sictirit-o câțiva.

După fiecare doză, Bogdan asculta în neștire muzică electronică. Ore în șir. Uitase de facultate. Uneori uita să mai vină acasă, dar ea știa unde să-l caute. L-a găsit de multe ori în crize cumplite — cu grețuri, frisoane, dureri de mușchi și de oase, transpira, voma. Slăbise aproape zece kilograme, de-abia se mai ținea pe picioare. După ce a pierdut anul, pentru că nu s-a prezentat la examene, n-a mai vrut să se apropie de facultate. S-a făcut electrician, câștiga un ban, avea un program de lucru fix. Dar n-a ținut mult. Toți banii îi dădea pe droguri. Pe urmă începuse să vândă lucruri din casă. A rămas fără bicicletă, MP3 player, căști de ascultat, telefonul mobil, mai multe perechi de blugi. Nu s-a atins de lucrurile ei.

Când are crize, nu se poate înțelege cu el. Trânțește, bufnește, sparge ce e în jurul lui, urlă că vrea să iasă din casă, îi cere bani pentru prafuri. Nu mai are de unde. Nici nu i-ar da. Abia îl ține. Când a ridicat mâna asupra ei, atunci

vodka. He said he had heard it was *cool* and he was curious. Then he continued with cannabis, hashish and ended up taking narcotics. It wasn't hard to get what he wanted in clubs, discos, bars, or even on the street. He said those who took or sold drugs could be recognized by their style of dress — they wore careless, loose clothing. She tried to find them and ask them to stop. But she never found any. A few people told her to go to hell and that was it.

After each dose, Bogdan would listen to electronic music for hours. He forgot all about his university courses. Sometimes he forgot to come back home but she knew where to look for him. She often found him in terrible crises — nausea, chills, muscle and bone pains; he sweated and vomited. He had lost almost ten kilograms; he could hardly stand on his feet. After blowing the school year for not showing up for his exams, he never wanted to hear about university. He worked as an electrician in order to make some money. He had a fixed schedule. But it didn't last long. He would spend all his money on drugs. Then he started selling things from the house. He sold his bike, his MP3 player, his earphones, his mobile phone and many pairs of jeans. He never touched her things.

When he was having a crisis, she could not reason with him. He flopped, thumped and slammed, breaking everything around him; he cried that he wanted to get out of the house and asked her for money to buy drugs. But she no longer had any

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

93

a știut că e grav. A chemat un vecin în ajutor, l-au potolit cu greu, se zbătea ca un apucat. Altădată a chemat ea poliția. Nu i-a fost de mare ajutor. I-a reproșat după aceea zile la rând că vrea să-l facă de căcat, să-i deschidă ăia cazier, sau să-l bage în vreun azil, dar el n-o să se lase. Când își revine, nu crede că s-a purtat mizerabil.

– Visezi, visezi, îi repetă întruna, de parcă ar vrea să se convingă.

Ceva în vocea lui îi arată Elivirei că e conștient de tot ce face.

Utima criză a avut-o de la o substanță vândută în magazinele de tip *weedshop*. E atât de documentată cu termenii ăștia, că poate da lecții. A vrut să înțeleagă ce se întâmplă și cum poate fi de ajutor și a stat nopți în șir în fața calculatorului, informându-se de pe internet. Noroc că era computerul ei și nu-l vânduse. Aflase atât de multe amănunte oribile că se îngrozise. Atunci i-a venit ideea pe care a pus-o în practică în scurt timp.

În urmă cu trei luni, Bogdan al ei și-a injectat în venă sare de baie *Special Gold*. Elvira s-a interesat ce este: un produs chimic pe bază de metamfetamină, „mama

money. Even if she did, she wouldn't give him any. She could not calm him down. When he lifted his hand against her, she knew it was serious. She called a neighbour to help. He was hard to control; he was thrashing about like a madman. Another time she called the police but they were not of much help. After that, he reproached her for days on end that she wanted to ruin him; that she wanted him to have a criminal record or to be put into an asylum. He said he wouldn't let her. When he came to his senses, he could never bring himself to believe he had done all that.

“No way! No way!” he kept repeating, as if he wanted to convince himself.

Something in his voice showed Elvira that he was aware of everything he was doing.

His last crisis was caused by a substance sold in a *weed shop*. She was so well-informed about these words that she could even teach the subject. She wanted to understand what was happening and how she could help him, so she spent many nights in front of the computer, getting information from the internet. Fortunately, it was her computer and he hadn't sold it. She found out so many horrible details that she was terrified. Then she had an idea. She got busy with it.

Three months before, Bogdan had injected in his veins a bath salt called *Special Gold*. Elvira found out what it was: it was a chemical product based on methamphetamine, “the mother of

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

94

drogurilor", amestecată cu cine știe ce, ca să nu iasă la testul antidrog făcut de poliție, cu miros de fructe de mare. Pe plicuri scrie aiureli: vitaminele C și B6, cofeină, minerale și amino-acizi. E atât de periculos că te-ndoaie, atacă creierul, inima și rinichii. Bogdan era să moară. L-a internat la clinica de dependenți de droguri, a avut noroc de un doctor inimos, a lăsat-o să stea lângă el câteva zile.

A avut momente îngrozitoare. Când era lucid îi spunea c-o iubește.

– Bună, băiețel, și eu te iubesc.

– Să te odihnești și tu, îi spunea.

E rațional, se gândea Elvira, poate și-o fi revenit, izbucnea în lacrimi sperând c-o să fie bine.

Brusc își dădea seama că-i o farsă, vrea s-o amăgească, s-o adoarmă, mai făcuse așa, era destul să aștească o clipă și să nu vadă picior de asistentă, de fapt știa bine că-s plecate în alte saloane, ieșea tiptil și pleca din spital. Cine știe unde-l găsea, o dată zăcea pe-o bancă în parc, făcuse rost de droguri incredibil de repede, și le injectase în braț și se prăbușise ca un moluscă.

drugs", mixed with God knows what, so that it wouldn't come out in the police anti-drug testing. It smelled like sea fruit. The inscriptions on the packets said: vitamins C and B6, caffeine, minerals and amino-acids. It was so dangerous it could kill you. It attacked the brain, the heart and the kidneys. Bogdan almost died of it. He was hospitalized at the drug-addict clinic and she was lucky to find a kind doctor who allowed her to watch him for a few days.

He lived through terrible moments. When he was himself, he would say he loved her.

"I love you, too, baby."

"Rest," he would tell her.

Elvira told herself that he had at last come back to his senses, she could reason with him, and she broke into tears hoping he would get well.

Then she suddenly realized it was a trick; he wanted to deceive her, to persuade her to go to sleep. He had done it before. All he needed was a few moments when she dozed off. There wasn't any nurse around – he knew they were busy – and he would go out unseen and walk out of the hospital. Then she would find him in the most unexpected places; once she found him on a bench in the park. He had found himself drugs incredibly fast; he had injected them in his arm and had fallen down like a leaf.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

95

– Dormi și tu câteva clipe, îi repeta, n-am unde să plec.

Dar nu-l credea și deschidea larg ochii. Îi mângâia fruntea transpirată, fierbinte, nu știa din ce motiv, n-avea pe cine să întrebe. Iar el se enerva brusc, Elvira nu-și dădea seama de ce, nu-i plăcea să-l mângâie, nu i-a plăcut de la o vreme, se considera băiat mare și detesta orice l-ar fi coborât la stadiul de copil.

„Sau e o reacție că n-are droguri”, se gândea Elvira. „Mai degrabă asta. Ar fi bine să fie un doctor de față, sigur ar ști ce să-i facă.”

Nu-l certa, nici măcar nu arăta că e nemulțumită. Știa că în tot ce face trebuia să-l convingă să-i accepte ajutorul și să-l încurajeze să renunțe singur.

Și-a revenit cu greu. Mai degrabă încă nu și-a revenit.

Elvira știe că în orice moment o poate lua de la capăt, dar nu putea sta mereu lângă el. Are de lucru, dacă fuge de prea multe ori de la serviciu să vadă ce face, poate rămâne pe drumuri, șefii n-or să fie îngăduitori la nesfârșit. Ar fi o nenorocire pe criza asta.

În spital a cunoscut mai mulți părinți ca ea, niciunul mai priceput să-și strunească odrasla. Se întrebau toți ce pot face. Le-a spus ce citise pe internet, ce aflase din miile de

“You need to sleep a little; I’m not going anywhere,” he repeated.

She didn’t believe him, she’d keep her eyes wide open. She would caress his sweaty, hot forehead; she didn’t know why he was sweating and she had no one to ask. He would suddenly get angry. Elvira couldn’t tell why. Maybe it was because he didn’t like to be caressed. He hated being caressed, he considered himself a big boy and hated everything that might make him look like a child.

“It might be a reaction caused by lack of drugs”, Elvira thought. That must be it. I need a doctor. A doctor is sure to know what to do.”

She wouldn’t argue with him or show him she was unhappy. She knew that she had to do her best to make him accept her help and encourage him to quit on his own.

He recovered with much difficulty; or rather he never recovered at all.

Elvira knew he could start all over at any moment but she couldn’t stay beside him forever. She’d got a job and, if she asked for too many breaks to check what her son was doing, she could lose her job. Her superiors wouldn’t take this forever. Losing her job would be a disaster in times of crisis.

In the hospital she met other parents like her; they were unable to help their children, just like her. They just didn’t know what to do. She told them what she had learnt from the internet,

pagini de discuții pe forumuri. Le-a mai spus că n-are de gând să rămână cu mâinile-n sân.

Și ce să facem? au întrebat.

– Să spunem oamenilor!

Unul dintre părinți, profesor, a avut ideea. Autoritățile se mișcă greu, trebuie să se miște ei mai repede. Și-au pus la punct propria campanie de luptă împotriva drogurilor. Nu-i interesa să-i dea un nume, să aibă un statut, ci doar să-și facă cunoscută experiența și să încerce să schimbe ceva. Celor trei, patru inimoși de la început li s-au alăturat părinți ai căror copii depășiseră cumva stadiul de dependenți de droguri, sau, dimpotrivă, muriseră. Erau oricând gata, ca și Elvira, să vorbească tuturor despre calvarul lor. Se împărțeau în grupuri mici, în funcție de timpul liber. Țineau întruniri în școli, vorbeau cu consilierii locali, cu spitalele, cu poliția. Cel care se pricepea cel mai bine dădea interviuri presei și concepuse fluturași pe care cineva i-a tipărit și răspândit în școli.

Elvira povestea oricui prin ce trece. O dată s-a întâlnit cu un ziarist de televiziune, habar n-avea că a filmat-o. I s-a spus că o parte din vorbele ei ajunseseră mărturie într-un jurnal de știri. Mesajul ei era simplu. Să nu uite. Să se sperie. Să prevină. Își făcea liste cu ce are de făcut, cui să mai trimită scrisori, cui să i se mai adreseze Campania

from the thousands of forums she had found. She told them she had to do something about it.

“What can we do?” they asked.

“We must tell the world about it!”

One of the parents, a teacher, had this amazing idea. The authorities work so slowly, they must be convinced to work faster. They set up their own anti-drug campaign. They weren't interested in giving it a name or having a status, they only wanted to make their experience known and try to change something. The three or four responsive parents who initiated the campaign were joined by other parents whose children had been drug addicts who had either got well or died. They were all ready to talk about their ordeal. They split into small groups, on their spare time. They would hold meetings in schools; they would talk to local counsellors, to hospitals, to the police. Those who were better talkers gave interviews to the press. They also made flyers; someone printed them and somebody else distributed them in schools.

Elvira would tell her story to anyone who wanted to listen. She once met a television journalist; she had no idea that he had filmed her. She was told later on that a part of her confession had been used as testimony in a newsreel. Her message was simple. She didn't want the world to forget. She wanted people to be scared and stop this curse! She made a list of what she had to do, what letters she should send, whom she

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

97

de prevenire. Era tot mai convinsă că informarea poate opri dezastrul.

Când guvernul a dat ordonanța care interzicea vânzarea substanțelor etnobotanice a crezut că înnebunește de fericire. „Apă de ploaie!”, i-au spus cei mai mulți. „Nimeni n-o să urmărească nimic. Doar or să fie plicurile mai scumpe.” S-a lămurit aproape peste noapte.

Nu-i reușea mereu. A convins primăria să ceară poliției locale să-i legitimizeze pe cei cu comportament ciudat care pierdeau vremea în jurul magazinelor de etnobotanice. Ziua și noaptea, în cartierul ei patrulele poliției supravegheau aceste spații pentru descurajarea celor care doreau să le deschidă, dar și a consumatorilor legitimați și introduși într-o bază de date. Ajunseseră câteva sute. S-a trezit atacată de un avocat al Asociației pentru Apărarea Drepturilor Omului. Acțiunile polițiștilor locali sunt abuzive și încalcă dreptul la viață privată, spunea avocatul. Guvernul dăduse ordonanța care interzicea comercializarea substanțelor etnobotanice, e adevărat, dar nu interzicea și consumul. Cumpărătorul nu încalca nicio lege. Avocatul considera acțiunea poliției o hărțuire și un abuz, iar campania Elvirei și a grupului ei o incitare la abuz. Erau pasibili de procese lungi. Cum adică, îmi moare băiatul și pentru că vreau să-l apăr sunt târâtă în procese?

must approach. She was more and more convinced that informing everyone could stop the disaster.

When the government issued the order which banned the selling of ethnobotanical substances, she was beside herself with happiness. “Big deal!” most people told her. “No one will chase anyone. The packets will get more expensive.” And she soon saw that they were right.

She wasn't always successful. She persuaded the town hall representatives to ask the local police to identify those who behaved oddly, people who spent their time around ethnobotanical stores. Day and night, in her neighbourhood, police patrols watched these areas in order to discourage those who wanted to open the shops. They also tried to discourage the consumers who were recorded and stored in a database. They were a few hundred. Then she was attacked by an attorney of the Association for the Protection of Human Rights. Their attorney claimed that the actions of the local police were abusive and violated the right to a private life. The government had issued the ordinance that banned the selling of ethnobotanical substances, it's true, but it didn't ban the use of such substances. The buyer didn't violate any law. The attorney thought the police action was actually harassment and abuse, and Elvira as well as the campaign of her group were an incitation to abuse. Long trials could ensue from this. “What the hell, my boy dies and I am being tried because I want to defend him?”

Despre toate acestea Elvira avea de gând să-i spună ziaristului.

Dar acum e disperată. Bogdan a dispărut din nou. Când se întorsese acasă, nu-l mai găsisese. O jumătate de zi fusese la serviciu, nu putea să nu se ducă, i s-a atras atenția, la prima absență zboară, n-o pot duce în cărcă la nesfârșit. Doamne, din ce-or să trăiască? Ce-o să se aleagă de ei? Cine o s-o ajute? Există cineva?

Elvira intended to tell the journalist about all this.

But now she is desperate. Bogdan has vanished again. When she came home, he was nowhere to be found. She had only gone to work for half a day, she had to; she was reprimanded and told she would be fired the moment she failed to turn in again. They couldn't put up with it forever. Goodness gracious! What will they live on? What will become of them? Who can possibly help her? Who?

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

99

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition
100

Chapter Six.

Sorin

Are douăzeci și opt de ani, lucrează la *Știrile* celei mai mari televiziuni particulare. Când l-au numit reporter a fost sigur că l-a apucat pe Dumnezeu de-un picior, întotdeauna își dorise să fie reporter, era încântat și a făcut tot ce-a știut să rămână. Câștiga binișor. Era orgolios, voia să fie bun, cel mai bun, era convins că nimeni nu-l poate împiedica să fie cel mai bun. Nu se imagina vreodată cuprins de potopul disperării. Nu voia să ajungă un ziarist frustrat, vedea atâtea acriți care-și vărsau fierea în articole vitriolate sau în atacuri la persoană pe micul ecran. Știa că o să vină o zi în care să-și reevalueze opțiunile în viață și trebuia să fie pregătit. Făcuse o alegere și știa că, pentru multă vreme, își limitase plăcerile — nu mai apuca să citească ori să vadă vreun spectacol, rareori își aducea acasă câte un film pe casetă, dar i se întâmpla să adoarmă și nu mai apuca sfârșitul. Ambiția lui era să-i iasă câteva reportaje cu care să rupă gura târgului, să obțină un mare premiu, cum reușise o colegă de mersese la Atlanta să-și ridice trofeul în văzul tuturor televiziunilor invidioase ale lumii. Din clipa aceea avea să

He's twenty-eight years old and he works for the *News* department of the greatest private television. When they appointed him a reporter he was sure he had hit the jack-pot. He had always wanted to be a reporter; he was thrilled and did everything he could to keep this job. He was making good money. He was proud, he wanted to be good, to be the best and he was convinced that no one could stop him. He never imagined he could find himself in a desperate situation. He didn't want to end up being a frustrated journalist, like many bitter colleagues venting their spleen in vitriolic articles or in personal attacks on the small screen. He knew the time would come for him to reconsider his options in life and he had to be prepared. He had made a choice and he knew that, for a long time, his pleasures would be few — he had neither time to read nor to see a show. Once in a while he brought home a video on tape but he would fall asleep and always missed the end. His ambition was to write a few sensational articles, be successful and be awarded a big prize. One of his colleagues had. She'd gone to Atlanta to pick up her award in the sight of all the

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**

Bilingual Edition

102

fie celebru, poate nu mai bogat, dar sigur mai iubit. Era iubit. Căsnicia îi era fericită, nevasta mai tânără cu câțiva ani, dramatic de frumoasă, Eliza, actriță.

Nu era clipă în care să nu se minuneze că o asemenea femeie l-a ales pe el. Era convins că ea l-a ales. Ce-l tulbura peste poate era vocea ei, cea mai plăcută pe care și-o putea imagina, era convins că orice bărbat din lume ar închide ochii auzind-o și s-ar lăsa cucerit.

Erau atât de încântați unul de celălalt, încât, la început, ore întregi nu făceau nimic altceva decât să se uite unul în ochii celuilalt, zâmbind, fără să scoată o vorbă. Făceau dragoste iarăși și iarăși, până la epuizare. Erau fericiți de cum mergeau lucrurile și gândeau că n-au nevoie de nimic altceva.

După primele luni de nebunie, fiecare și-a văzut de viața lui. Eliza adora scena. Era sigură că orice nu era legat de scenă i-ar fi corupt planul de-a avansa și a ajunge în vârf. Sorin al ei o liniștea când părăsea lumea teatrului. Se gândea că împlinirea o să dureze la nesfârșit, n-or să ajungă să se acrească. Nu era nevoie să-i și spună asta. Era convinsă că-l iubește la fel.

envious television viewers of the world. When that came to pass, he would be famous; not necessarily richer but they would all love him. He *was* loved and he was happily married; his wife, Eliza, was a few years younger and she was breathtakingly beautiful. She was an actress.

He couldn't help wondering why such a woman had chosen him. He was convinced that she had chosen him and not the other way round. What moved him in her was probably her voice — the most pleasant voice he had ever heard. Any man in the world would close his eyes and let himself be seduced upon hearing that voice.

They were so enamoured with each other that, at the beginning, they would do nothing else but look into each other's eyes and smile, without uttering a single word. They would make love again and again, till exhaustion. They were so happy with how things went that they believed they didn't need anything else.

After the first months of rapture, they both went on with their lives. Eliza worshipped the stage. She was sure that whatever had nothing to do with the stage would deter her from going up and reaching the top. When she left the world of the theatre, Sorin was always there to bring peace into her heart. He thought this contentment would last forever and that they would never grow bitter with each other. He didn't need to say it in as many words — he was sure she loved him just the same.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

103

Se vedeau din ce în ce mai rar, el — aproape toată ziua pe drumuri, după subiecte. Ea — repetiții și aproape în fiecare seară spectacole, în unele avea roluri importante, în altele ducea doar tava, sau era dublura celei care ducea tava. Visa la un rol care s-o scoată la lumină și s-o facă celebră, știa că mai avea mult, dar știa pe ce drum să apuce.

Când venea acasă, de multe ori el n-o mai aștepta, ca în primii ani, cu un pahar de vin și dornic s-o dezbrace și s-o sărute pe întreg corpul, îl găsea dormind în fotoliu, după un alt timp îl găsea dormind de-a binelea în pat. La început asta a săcâit-o, dar aproape peste noapte s-a revoltat, nici atât nu-i în stare, s-o aștepte? Nu se-ntreba ce simțea el când pleca la serviciu și ea dormea. Multe zile aproape că nu schimbau o vorbă. Dar nu vorbiseră nici înainte prea mult, n-avea de ce să fie îngrijorată.

Degeaba a cumpărat ea de mai multe ori sticla de vin și a lăsat-o intenționat la vedere, lui nu-i rămânea decât să aranjeze decorul și s-o aștepte. Găsea sticla unde-o lăsase. Nu știa dacă n-o văzuse ori se făcuse că n-o vede, nu-l putea întreba. Dormea.

They started seeing each other more and more rarely; he spent practically every day out there, looking for stories and she was busy with rehearsals and shows almost every night. She had important parts in some of them. In others, she would just utter of a few words or be the understudy of the actress who was uttering them. She was dreaming of a role that could put her in the limelight and make her famous. She knew she had a long way ahead but she knew which road to take.

When she came home, he wouldn't wait for her any more, not as he had waited during their first years together, with a glass of wine, eager to undress her and kiss her all over. First she would find him sleeping in the armchair. After a while, she would find him in bed, fast asleep. At the beginning, it simply annoyed her and then, all of a sudden, she hated it. Couldn't he at least wait for her? She didn't ask herself what he felt like when he left for work and she was still sleeping. Sometimes they wouldn't talk for days. But they had never talked a lot anyway, so she had no reason to be worried.

On more than one occasion, she bought a bottle of wine and made sure he had seen it: all he had to do was to set the mood and wait for her. But she would find the bottle where she had left it. She had no idea whether he had seen it or whether he simply pretended not to see it; she couldn't ask him — he was asleep.

În ruptul capului nu putea crede că-i atât de obosit. Era peste demnitatea ei să-l trezească și să-l întrebe. Atunci ceva a început să scârțâie.

N-o interesa pe unde umblă pentru reportajele lui, avea încredere deplină în el. Dacă ar fi întrebat-o cineva prin ce se remarcă bărbatul ei, n-ar fi știut să răspundă. Nu văzuse niciun program de știri, habar n-avea în ce constă munca lui. Nu văzuse niciun reportaj semnat de el, nici măcar o știre. De fapt, nu văzuse de foarte mulți ani niciun program de știri, al niciunei televiziuni, nici nu știa cum arată știrile, la ora transmiterii lor în direct avea spectacol, sau se pregătea de spectacol, sau își urmărea colegii în vreun spectacol, sau repeta pentru un spectacol. Făcuse la fel și în facultate, nu deschidea televizorul. Niciodată nu urmărea vreun program de televiziune în reluare, oricare ar fi fost acesta, prin urmare nici știrile reluate după miezul nopții. Știa că, într-un fel, ei doi sunt chit, nici el nu asistase vreodată la un spectacol de-al ei. În fiecare seară, la ora la care ea se afla pe scenă ori în culise, el avea ședința de sumar pentru emisiunile din ziua următoare.

Cu ceva vreme în urmă, insistase să vină la o premieră, el apăruse în ultima clipă, uitase să-și închidă telefonul mobil sau era obligat să-l țină deschis pentru orice urgență și chiar apăruse o urgență. Telefonul i-a sunat strident exact în mijlocul piesei. I-a fost îngrozitor de rușine,

She couldn't believe for the world that he was so tired. It was beneath her dignity to wake him up and ask this question. That was the first sign.

She was no longer interested where he was doing his stories — she trusted him completely. If someone had asked her what made her husband, the reporter, unique, she wouldn't have known what to answer. She hadn't seen any news programme, she had no idea what his work consisted in. She hadn't seen any of his stories, not one word. Actually, she hadn't watched any news for years, on any television station, and she had no idea how that went. At the hour of the news she was either getting ready to go on stage or watching her colleagues' performances; sometimes she was rehearsing for a play. She never turned on the TV as a student either. Likewise, she never watched the re-runs of a television programme whatever that show might be, which means she never watched the news replayed after midnight. In a way, she felt they were even. He had never seen her on stage. Every night when she was on stage or back stage, he attended the organizing meeting for the next days' shows.

At some point, she had insisted that he should come to a first night; he had shown up at the last moment, he had forgotten to turn off his mobile phone or maybe he had to keep it open for some emergency. The emergency happened. The phone rang loudly right in the middle of the show. She felt terribly ashamed

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**

Bilingual Edition

105

s-a prefăcut că nu-l cunoaște pe bărbatul care a ieșit precipitat din sală, pe care, în pauză, colegii ei îl numeau mitocanul zilelor noastre.

Era din ce în ce mai nemulțumită. A crezut că se liniștește dacă merge cu colegii la paharul de bere sau de vin de după fiecare spectacol, în care răsuflau ușurați că au mai avut un succes. Erau convinși că fiecare seară fusese un succes, dar ca să creadă ferm aveau nevoie de mai multe pahare. N-avea cui să dea socoteală că ajunge acasă mai târziu, uneori și-ar fi dorit s-o facă, dar îl găsea dormind, mormăia și se întorcea pe partea cealaltă, alteori se trezea și făceau dragoste, fără o vorbă, și adormea la loc. N-a întrebat-o niciodată unde întârziase. Oricum stabiliseră ca niciunul să nu dea socoteală.

Într-o noapte cu ploaie rece, fără un taxi pe stradă, s-a oprit în apartamentul unui coleg să împrumute o umbrelă. A plecat după ce făcuseră dragoste. Era furioasă, nu-nțelegea ce i se întâmplă, dar a trecut prin apartamentul ăla de multe ori. Devenise obișnuință. Era convinsă că-l iubește în continuare pe Sorin. Era convinsă că tot ce se întâmpla era din vina lui, uitase să-și găsească timp s-o privească în ochi, ca pe vremuri. Cu cât își spunea mai des asta, cu atât se depărta de el. În clipa în care a înțeles ce i se întâmplă, a refuzat să mai facă dragoste în apartamentul de lângă teatru. A urmat un mic circ, cu actorașul amenințând

and pretended not to know the man that got out of the hall in a hurry and whom her colleagues, during the break, called *the greatest blockhead of our time*.

Her discontent kept growing. She thought she could calm down if she went out for a beer or a glass of wine with her colleagues after each show, to relax and enjoy the day's victory. They never doubted that every night was a success, but several glasses of wine gave them even more confidence. Nobody cared that she came home late; sometimes she wished things were different, but he was always fast asleep when she came home. He would grumble and turn over in bed. At times he would wake up, they would make love silently and he would go back to sleep. He never asked her where she had been. Anyway, they had decided they would never need any kind of explanations.

One rainy night, when she simply could not find a taxicab anywhere, she stopped by one of her colleagues' flat to borrow an umbrella. She left after they had made love. She was angry, she didn't understand what was happening to her, but afterwards she returned to that apartment many times. It had become a habit. She was sure she still loved Sorin. She was sure that everything that was happening was his fault; he had forgotten the time when they used to gaze into each other's eyes for hours. The more she thought about this, the more she drew away from him. When she finally understood what was going on with her, she decided to stop going to the flat near the theatre,

că se sinucide, apoi că va dezvălui presei legătura lor. Eliza i-a râs în nas:

– Cine crezi c-o să fie interesat cu cine te fuți tu?

Vulgaritatea cuvântului l-a lăsat fără replică și Eliza a câștigat definitiv. Încercările lui de-a o readuce în pat semănau cu supa reîncălzită. Povestea s-a stins înainte să se lătească.

Sorin se socotea omul cel mai fericit. Sigur printre cei mai fericiți pe care-i știa. Foștii lui colegi sau prieteni aveau slujbe de care se plâneau constant, sunt stresante, nesigure, nu sunt plătite cum ar dori ei. El nu se plânga. Era convins că viața lui era mai stresantă, dar îi plăcea și n-avea de ce să se plângă. Unii dintre prieteni se căsătoriseră, divorțaseră, umblau creanga. El avea o căsnicie fericită, era mândru când îi spuneau c-au văzut-o pe nevastă-sa în piesa cutare. Era mândru că Eliza îl făcea să creadă că-i topită după el. Se temea de băutură, de-abia își muia buzele. Diminețile se trezea foarte devreme, făcea jogging, uneori în weekend juca tenis cu un fost coleg de școală ajuns medic. Era mândru doar că n-avea încă un copil, dar știa că va veni după o vreme. Până atunci, trebuia să tragă tare, să rămână la postul ăsta de televiziune. Și să dea lovitura cu câteva reportaje. Nimic nu și-a dorit mai mult pe lume decât să fie ziarist.

to stop making love there. The young actor put up a show, he threatened he would commit suicide, then he announced he would disclose their affair to the press. Eliza laughed in his face:

“Who do you think will want to know who you fuck?”

The vulgarity of the word left him flabbergasted and Eliza won the case. His attempts to bring her back into his bed were empty gestures, meant to revive a ghost. The affair died before it had had any time to grow properly.

Sorin thought he was as happy as could be. Happier than anyone he knew, anyway. His former fellows or friends had jobs they hated, jobs that kept them tense either because they could end at any moment or because they were so badly paid. He couldn't complain. He believed his life was more stressful, but he liked it, and he had nothing to complain about. Some of his friends had got married, then had been divorced and were now messing around. He had a happy marriage and was proud when they told him they had seen his wife on stage. He felt so proud when Eliza showed him that she was madly in love with him. He feared alcohol and he hardly ever touched it. He would wake up very early in the morning, jog, and sometimes play tennis with a former schoolmate who was a doctor now. True, he was sad because they didn't have a child yet, but he knew that they would after a while. Until then, he had to work hard and keep his job at the television station. What he needed was to score big-

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

107

După ce a filmat un tânăr ajuns la spital după o criză de schizofrenie provocată de consumul de etnobotanice, a fost atât de impresionat, încât a cerut să i se dea lui toate cazurile similare. Le căuta oriunde în țară. Își făcuse fișe, cu tot ce se știa, în detaliu. A propus o campanie a *Știrilor* care să trezească autoritățile și să le determine să închidă „magazinele de vise” apărute la fiecare colț de stradă.

– Ce-ai să poți face? l-au întrebat. Știi bine că CNA-ul ne interzice să dăm pe post chipurile adolescenților și nici știri despre cum se sinucid ei. Despre cum se sinucide oricine.

– Nici nu le dau, a spus el înfierbântat. Dar sunt sute de cazuri de copii și adolescenți mutilați, distruși, morți, pot povesti despre fiecare. Fără să le arăt chipurile, nici măcar nu le dau numele reale, să nu sufere și mai mult familiile. Nimeni nu știe ce să facă. Nimeni nu poate să facă sau nu are timp sau nu vrea să facă... În spatele lor sunt mii de traficanți, cineva îi coordonează, cineva îi aprovizionează, cineva se umple de bani din moartea lor. Poate aflăm cine.

I-au dat mână liberă.

time with a few covers. There was nothing he wanted more in the world than to be a journalist.

After filming a teenager who had ended up in hospital with a fit of schizophrenia caused by consumption of ethnobotanics, he was so impressed that he asked to take over all similar cases. He started looking for them all over the country. He compiled detailed files with all the information he could find. He proposed a news campaign meant to warn the authorities about the situation and to make them close down the “dream shops” that popped up at every street corner.

“What can you do?” they asked. “We all know that the National Audiovisual Council forbids us to broadcast faces of teenagers or news about how they commit suicide. They or anyone else.”

“I am not broadcasting them” he argued. “But there are hundreds of children and teenagers who are mutilated, ruined, even dead. I can tell their stories. I don’t have to display faces, I won’t even give real names, I wouldn’t want to cause their families to suffer even more. They are all at a loss. Some can’t help it, others never have time, most of them just don’t want to do anything... There are thousands of traffickers behind all this; someone must be coordinating them, supplying them, somebody is certainly making a fortune off these deaths. Maybe we will find out who they are.”

They gave him a free hand.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

108

Era convins c-o să dea lovitura.

În scurt timp, era sigur că aduce cel mai numeros public posibil. Se simțea ca un scriitor care a reușit un thriller cum nu se mai scrisese vreodată și lumea și-l smulgea din mâini.

A înregistrat părinți disperați. A aflat părerea profesorilor. A stat de vorbă cu medici care ridicau din umeri neputincioși, nu știau cum să identifice substanțele în organism, nu apar în examenele toxicologice, iar ei habar n-au de unde să înceapă tratamentul.

A alcătuit liste lungi cu numele exotice ale substanțelor vândute la colțuri de stradă, despre care nimeni nu știa să dea explicații. A descoperit că ilegale erau doar patruzeci și trei, în timp ce pe piață existau peste o mie. A fost uimit să mai afle că sunt cunoscute șapte mii de specii de plante și substanțe de sinteză cu efect halucinogen.

A discutat cu avocați care-i vorbeau despre lacunele legislației. Legile erau prea blânde și nu exista posibilitatea să se facă teste. I s-a spus că legiștii nu reușiseră să asocieze moartea niciunui tânăr cu prafurile cumpărate în magazinele de vise. Pe certificatele de deces apărea invariabil: stop cardio-respirator.

He was convinced that he would score big.

He was certain that, in a short while, he would have a huge audience. He felt like a writer who had written a successful thriller — the best thriller ever, which sold like hot cakes.

He recorded parents who were at their wits' end. He talked to teachers. He interviewed doctors who shrugged their shoulders helplessly. They didn't know how to identify the substances in the victims' bodies: no toxicological test could tell, and they had no idea how to find a treatment.

He made long lists with all the exotic names of the substances sold on street corners, names that no one could explain. He discovered that the substances declared illegal were forty-three in all, but over a thousand were being sold in fact. He was amazed to find out that there were in existence seven thousand species of plants and synthesized substances which had hallucinatory effects.

He talked to attorneys about the flawed laws — those laws which were too mild and which should resort to medical tests, but they did not. He was told that no coroner had yet been able to associate the death of a teenager with the powders bought from the "dream shops." The invariable cause of death recorded in the death certificates was cardio-respiratory arrest.

A cerut punctul de vedere al unor parlamentari care ar fi putut avea inițitive legislative, erau convingși că n-ar trece o asemenea propunere și nu se aventurau s-o lanseze, subiectul li se părea minor.

S-a interesat cum abordează țările vecine flagelul, clar unul european. A cerut informații de la Consiliul Europei și a aflat că România era pe locul patru la consum de etnobotanice, după Marea Britanie, Germania și Olanda: zeci de morți într-un an, câteva mii de internați, aproape un milion de dependenți.

A început să-și facă o documentare fără cusur.

În spatele fiecărui caz era o poveste mai mult sau mai puțin limpede de nefericire. Vorbea despre aceste povești, îi pune pe părinți să spună prin ce trecuseră, discuta cu camera ascunsă cu negustorii de vise care-l înjurau că le strică treaba, îi filma pe doctori la căpătâiul unor drogați în comă, reușise să înregistreze mărturiile unora fericiți că ieșiseră din sevrăj, în penumbră, nu li se vedea chipul, vocea le era distorsionată, dar amintirile despre zbuciumul prin care trecuseră cutremurau. Avusese noroc și înregistrase momente tulburătoare, cu tineri care se zbăteau pe tărgile pe care erau aduși, zbierând, înjurând, plini de spume, alții leșinați, aproape morți, imaginile date pe post erau toate

He approached MPs who had the power to change the laws: they were convinced it couldn't be done, they refused to go that way; the issue seemed unimportant.

He researched into how the neighbouring countries approached this disaster which had spread all over Europe. He asked for information from the Council of Europe, and he found out that Romania was fourth on the list of countries afflicted with consumption of ethnobotanicals, after Great Britain, Germany and Holland: dozens of persons died a year, several thousand were hospitalized and nearly a million were addicted.

He was working on a file that included absolutely all the information.

Each case began with some kind of unhappiness, more or less obvious. He'd tell the unhappy stories, asked the parents to describe what they had been through. He'd use a hidden camera to record the dealers, and they hated him because he was ruining their businesses. He would film doctors treating addicts who were in a coma. He managed to record the testimonies of addicts who had survived withdrawal. On the screen, their faces were blurred and their voices were distorted but the memories of their ordeal could make one's hair stand on end. He felt lucky when he recorded youths agonizing on the stretchers they were brought on, yelling and cursing, their mouths covered in froth. Some were unconscious, nearly dead when they were brought

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

110

blurate, dar medicii și asistentele povesteau ce se întâmpla în acele clipe și ți se făcea pielea găină.

Aproape fiecare reportaj se încheia cu un apel către autorități, cu veșnica întrebare când se vor schimba legile și când vor fi închise magazinele. A reușit să atragă atenția. Când a apărut un proiect de lege privind combaterea consumului de etnobotanice, a chemat specialiști care să demonstreze cât de nerealist era. Subiectul îi depășea pe toți. Cei care vindeau drogurile erau pasibili de mulți ani de închisoare, dacă efectul vânzării era decesul unei persoane. Dar era nevoie ca medicii legiști să confirme cauza morții, pentru fiecare caz în parte, lucru aproape imposibil. Nu era prevăzută nicio măsură de prevenție.

Multe magazine de vise au fost închise și poliția a făcut razii pe care le anunța triumfător în conferințe de presă. Apăreau alte magazine peste noapte, unele în apartamente, la parterul unor blocuri, pe alei și străzi laterale, departe de vânzoleala bulevardelor. Cum să le controlezi? Au continuat perchezițiile și confiscarea substanțelor despre care nimeni nu știa mare lucru. Proprietarii erau eliberați aproape pe loc, din vicii de procedură sau lipsă de probe. Cei mai mulți refuzau să admită c-au vândut vreodată în viața lor plicuri cu cocktailuri dăunătoare.

to hospital: all those images could give anyone the creeps, blurred as they were. The doctors and the nurses' stories were enough to scare everyone stiff.

Almost all his news reports ended with an appeal to the authorities: he kept asking when they would change the laws and close those shops. He managed to make himself heard. When a parliamentary motion banning the consumption of ethnobotanicals was proposed, he called specialists to prove just how unrealistic it was. The topic was beyond everyone. Those who sold the drugs were liable to spend many years in prison if the consequence of the sale was a person's death. But the coroners needed to confirm for each individual case that the death was caused by ethnobotanicals, which was almost impossible. No prevention measures were stipulated.

Many "dream shops" were closed and the police made raids which were proudly announced in press conferences. Other shops popped up overnight, in ground floor flats, in side streets and back alleys, far from the crowded boulevards. Nobody could stop them. The police raids and the confiscation of those substances hardly known to most people went on. The owners were released almost at once, because of procedural flaws or lack of proofs. Most of them refused to admit they had ever sold packets of such harmful cocktails.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

111

Când a apărut reclama online și vânzările au explodat pe internet, a cerut ministrului comunicațiilor blocarea site-urilor cu acest profil, dar era nevoie de o hotărâre judecătorească. Nimeni n-o dădea. Livrarea continua să se facă la domiciliul clientului sau oriunde dorea acesta, traseele erau imposibil de urmărit.

Sorin ajunsese cunoscut ca un cal breaz. N-avea cum să se ferească. Era „ăla cu drogurile”. Nimeni nu se mai aștepta la vreun alt subiect de la el. Și-a făcut prieteni printre polițiștii care se ocupau de cazurile imposibil de adus în tribunale și printre medici. Asociațiile de luptă împotriva consumului de etnobotanice îi furnizau informații și cazuri proaspete. În câteva reportaje făcuse câteva stand-up-uri și lumea îl recunoștea pe stradă. Câțiva dealeri l-au înjurat ca la ușa cortului când s-a apropiat de ei. S-a simțit flatat, dacă dealerii se uită la știri, chiar se schimba lumea! Dar a hotărât să nu mai apară niciodată în direct.

Era nemulțumit, din ce în ce mai nemulțumit. Simțea că devine un robot care repetă de zeci de ori aceeași poveste: un tânăr sau un adolescent se-nfruptă din etnobotanice, ajunge pe un pat de spital, dacă nu moare de la început, și se nenoroceste pe viață. După un timp, te plictisești să vezi și să ascuți aceeași poveste, difereau doar numele, locurile, vârstele. Dacă avea într-adevăr coaie, trebuia să meargă mai

When online advertisements became popular and the sales started booming on the internet, he asked that the minister of communications should ban such websites, but he needed a court order. No one would give that order. The deliveries were made at the customer's residence or wherever they wanted it. The routes were impossible to track.

Everyone knew Sorin by now. This came with the territory. He was “the bloke with the drugs”. That was the only subject people associated with him. He made friends with the policemen in charge with cases that could not be brought to trial; he made friends with doctors. The associations who fought against the use of ethnobotanicals provided him with information and recent cases. He made an appearance as reporter in a few of his televised news coverages, and now passers-by recognized him in the street. A few dealers cursed him violently when he got near them. He felt flattered. If dealers watched the news, the world was changing! But he decided never to appear on the air again.

Something was not right. Not right at all. He felt he was becoming a robot, repeating the same story over and over again: a young man, or a teenager discovered ethnobotanicals, ended up on a hospital bed and, if he didn't die of it, he is doomed for life. After a while, one had enough of always seeing or listening to the same story. Only the names, places and ages differed. If he truly had balls, he had to go deeper than that, and find out

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

112

departe: cine vinde, cine aduce marfa, cine se umple de bani. Adevărații vinovați. Ce aflase până atunci părea un cerc închis la dealerul de la fereastra blocului, pe care-l amenda poliția. Nu putea fi doar atât.

Polițistul pe informațiile căruia se bazase de multe ori i-a dat ideea cum să continue. Se ajutau reciproc. Victor Stamate voia să ajungă la capi, dar n-avea mijloace, șefii nu păreau convinși de ce și cum face și-i cereau s-o lase mai moale, să nu se facă de râs c-aleargă după cai verzi pe pereți. Sorin Năstase putea să ajungă, prin învăluire. Polițistul l-a pus în legătură cu câteva dintre sursele lui, dealeri care fuseseră lăsați liberi, doar să ciripească la nevoie. Sorin nu i-a filmat niciodată, doar ședea de vorbă cu ei, fără reportofon, fără cameră de luat vederi.

A descoperit oameni care aveau cu totul alte preocupări, comerțul cu etnobotanice era un mizilic aducător de profit. A înțeles că există încrengături periculoase în toată țara, o rețea sau rețele organizate asemenea celulelor mafiote, să nu cunoști decât grupul cel mai apropiat, eventual o singură verigă, dacă te descoperă poliția să nu cadă rețeaua. Prea mulți oameni cu putere erau implicați din umbră, fără să se știe. Un cap inteligent pusese totul la punct și dirija în continuare, dar nimeni nici măcar

who sold, who brought the stuff and who made the fortune. He had to discover the real culprits. What he had found out so far was nothing but a dead end that led to the dealer behind the window, the one who was fined by the police. There had to be more to it than that.

The policeman who had opened his eyes before showed him a way. They helped each other. Victor Stamate wanted to get to the leaders, too, but he lacked the means. His superiors weren't convinced that he was doing the right thing, or using the most appropriate methods, and asked him to ease off lest he should make a fool of himself by chasing the impossible. Sorin Năstase, on the other hand, could find those leaders in a less direct way. The policeman put him in touch with some of his sources, drug dealers who had been set free to rat on the others if needed. Sorin never filmed them; he only talked to them, without a voice recorder or a video camera.

He found out there were people in the business who did a number of other things, for whom trading ethnobotanicals was just the tip of the iceberg, a small business that brought in some cash. He understood there were dangerous mobs all over the country — an organized network, many networks, actually, all resembling the mafia. One only got to know one's own group, just one: if the police found him out, the rest of the network was safe. Too many powerful people pulled the strings from behind. Nobody knew exactly who they were. An intelligent leader had

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

113

nu-l bănuia. N-a apucat să descrie rețeaua în niciunul dintre reportaje, avea nevoie de dovezi și mai ales de imagini, tot ce-a reușit a fost să spună că ea există.

La un moment dat, a început să primească mesaje. I s-a dat de înțeles că e spre binele lui să se oprească, ajunsese prea departe. Îi ajunge ce descoperise. A râs. Cine să-l oprească?

Într-o dimineață, când se pregătea să plece la televiziune, a găsit pe masa din bucătărie un bilet de la Eliza, care dormea: „Să nu crezi nimic, iubitul. E o poveste veche și încheiată. Mi-au spus că vor să te facă să te oprești.”

N-a înțeles decât când a văzut ziarele. Tabloidele se întreceau în titluri deșănțate: „Actriță de doi bani moartă după sex în debara”, „Sex oral disperat”, „Miss sex la miezul nopții”. Pozele erau aceleași peste tot, puține și neclare, făcute cu un teleobiectiv, abia se distingeau trăsăturile femeii, dar era fără dubiu cu ce se ocupa. Textele, de numai câteva rânduri, povesteau cum actrița Eliza Năstase, aspirantă la un titlu de miss, cu ani în urmă, acum mai cunoscută ca nevastă a unui jurnalist bătaios de televiziune, se-ncurcase cu un coleg de scenă în lungi partide de sex la lumina lunii. Nu apărea nicio lună, dar nu se chinuise nimeni să explice de ce. Nu se explica nici titlul

set everything up, and was orchestrating the whole business: nobody had the faintest idea who he was. He didn't get to describe the network in any of his stories; he needed proof and, above all, he needed images. All he managed to do was to hint at its existence.

The warnings began reaching him at this point. He was given to understand that he had better stop, for his own good, because things were getting out of hand. He had gone far enough. He was amused. They couldn't stop him.

One morning, when he was about to leave for the TV station, he found a note on the kitchen table. Eliza had written it, but she was still asleep: “*Don't believe a word, my darling! It's an old story. It's over now. They say they want to force you to stop.*”

He saw what she meant when he saw the newspapers. The tabloids were full of obscene headlines: *Cheap Actress Mad about Sex in the Closet, Desperate Oral Sex or Miss Sex at Midnight*. The pictures were the same in all of them: very few and very unclear. They had been taken with long focus lens and the woman's features could only be guessed at. What she was doing was pretty obvious, though. The texts, made up of only a few lines, related how the actress Eliza Năstase, a former participant in a beauty contest and presently married to an aggressive television journalist, had had an affair with a fellow actor with whom she indulged in long sex games in the moonlight. There was no moon in the pictures, but no one bothered to explain why. The

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

114

cu debaraua. Din toate reieșea că partenerul de ocazie al frumoasei aspirante fusese trădat, la scurt timp, în mod sigur pentru un alt bărbat, și ajunsese în pragul sinuciderii. Un coleg anonim, probabil și el tot actor, relatează în două propoziții cum îl salvase de la moarte. Bătăiosul ziarist nu fusese contactat pentru că avea numărul de telefon secret. Unul dintre tabloide sugera că toată campania împotriva etnobotanicelor în care se angajase ziaristul n-ar fi fost decât o încercare de răzbunare, actorușul care-i furase nevasta era știut ca dependent de droguri.

Informația era reluată și în vreo două ziare serioase, fără imagini. Se vorbea doar despre un nou scandal în lumea teatrului, cu sex, droguri și tentativă de sinucidere, fără alte amănunte.

Sorin n-a suportat multă vreme privirile întrebătoare ale colegilor, și-a luat rucsacul și s-a-ntors acasă.

Eliza era în bucătărie, cu o ceașcă de cafea în față. Părea amețită, zâmbea strâmb, nu se fardase, nu se pieptănase. Lui Sorin i s-a părut că strălucește. Doamne, cum poate fi atât de frumoasă în fiecare dimineață? se gândea.

– E adevărat? a întrebat-o.

S-a așezat pe un scaun în fața ei, privind-o în ochi.

headline referring to sex in the closet wasn't explained either. All that came out was that the beautiful lady's occasional partner had soon been betrayed for another man, which brought him on the verge of suicide. An anonymous colleague, presumably an actor himself, briefly explained how he had saved the young man from death. The aggressive journalist had a secret phone number, so he could not be reached. One of the tabloids suggested that the journalist's campaign against ethnobotanics was nothing but an attempt to take revenge on his wife's lover, whom everybody knew to be a drug addict.

The information was taken over by two serious newspapers, only without pictures this time. They only mentioned a new scandal arisen in the world of the stage, a scandal involving sex, drugs and a suicide attempt, but gave no further details.

Sorin couldn't stand his colleagues' questioning eyes; he just took his backpack and went back home.

Eliza was in the kitchen with a cup of coffee in front of her. She looked dizzy and had a crooked smile on her face. She hadn't put on her makeup and hadn't combed her hair. Yet, Sorin thought she was radiant. "Good Lord, how can she be so beautiful every morning?" he thought.

"Is it true?" he asked her.

He sat down facing her, and looked straight into her eyes.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

115

– Da și nu, a spus ea.

– Te ascult.

– E adevărat că m-am culcat cu el, de câteva ori, după spectacole. Restul e minciună.

O spunea cu vocea tulburătoare care-l cucerise din prima clipă, ca o otravă dulce. Nu-i tremura deloc. Îi înfrunta privirea, putea fi sfidare, provocare, insolență, aroganță, nerușinare, trufie, inconștientă, indiferență, orice.

– De ce?

– Nu știu. N-am un răspuns. Vreau să știi că am pus capăt demult.

– Mi-ai fi spus vreodată?

– N-a însemnat nimic pentru mine, nici acum nu înseamnă, n-avea rost să te rănesc degeaba.

– Știi că mă rănești?

– Da. Dar nu știu nici acum de ce-am făcut-o.

– Au mai fost și alții? Aia așa spun.

– E-o minciună. N-a mai fost nimeni.

A privit-o lung, parcă mai așteptând ceva.

– Aș vrea să crezi, a adăugat Eliza.

– Știi că te pozează?

“Yes and no”, she replied.

“I’m all ears.”

“It’s true that I slept with him a few times after the shows. The rest is a lie.”

She spoke with that touching voice with which she had won his heart in the beginning; it was like sweet poison. Her voice didn’t tremble at all. She stared him in the eye; it could spell defiance, challenge, insolence, arrogance, shamelessness, pride, irresponsibility, indifference – it could be any of those things.

“Why did you do it?”

“I don’t know. I can’t give you an answer. But I want you to know I put an end to it, long ago.”

“Were you ever going to tell me?”

“He meant nothing to me, and he means nothing to me now; I didn’t want to hurt you.”

“You knew it would hurt me?”

“I did. But I have no idea why I did it.”

“Have there been others? That’s what they say...”

“It’s a lie. There hasn’t been anyone else.”

He continued to look at her, as if expecting something more.

“I wish you could believe me,” Eliza added.

“Did you know you were being photographed?”

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

116

- Nu și nici nu-l cred în stare. Sigur altcineva a făcut pozele, nici nu știu dacă avea idee. A fost prea surprins când a auzit și nu cred că juca teatru.

- Puteai să-mi spui că nu ești tu, abia se distinge chipul.

- Mai că-mi vine să cred că nu sunt eu. Dar știu că am fost acolo, n-are rost să păcălesc pe nimeni.

- Voiau să-l șantajeze? Cu ce-l aveau la mână?

- Habar n-am. Nu știu mai nimic despre el.

- Dar te-ai culcat cu el!

Sorin s-a ridicat, s-a dus în dormitor, s-a întins pe pat, cu mâinile împreunate la ceafă. Explora cu privirea camera, de parcă ar fi văzut-o prima oară. Încerca să se gândească la ce avea de făcut în restul zilei. Nu-i venea nicio idee, parcă înțepenise cu imaginea ei în minte. I se părea o corvoadă și cel mai simplu gând.

După vreo zece minute, s-a ridicat și a început să se uite în dulapul din perete. Era aproape plin de hainele Elizei. A răsfirat câteva umerase cu rochii de toate culorile, fuste și bluze, nu-și amintea când le cumpăraseră, nu mersese niciodată cu ea prin magazine. O boare ușoară de parfumuri diferite s-a risipit în aer. Într-o margine erau două sacouri de-ale lui, câteva cămăși și un teanc de tricouri

"No, and I don't think he's capable of doing that. Somebody else must have taken the pictures; I don't think he knew. He looked very surprised when he heard the story, and I don't think he was pretending."

"Why didn't you tell me it wasn't you? Your face can hardly be seen."

"I'm not sure it's me. But I know I was there. I can't fool you."

"Did they want to blackmail him? What did they have on him?"

"I have no idea. I don't know anything about him."

"But you slept with him!"

Sorin got up, went to the bedroom, lay down on the bed and put his hands together under his head. He stared at the room as if he saw it for the first time. He tried to decide what he should do for the rest of the day, but he could think of nothing, her image was stuck in his mind. He was simply unable to think.

After about ten minutes, he got up and started looking in the closet. It was almost full of Eliza's clothes. He looked at a few coloured dresses, skirts and blouses; he couldn't remember when she had bought them, he had never gone shopping with her. A faint breeze of various perfumes rose in the air. In a corner of it there were two of his coats, a few shirts and some stacked T-shirts with bizarre inscriptions. He would wear them when

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**

Bilingual Edition

117

cu inscripții bizare pe care le folosea la filmări, să pară cât mai anonim, cât mai asemănător celor din jur.

O clipă i-a trecut prin cap să le înghesuie în rucsac și să plece din casă, fără o vorbă. În clipa următoare i s-a părut absurd, nu putea fugi. Nu era laș. Unde să se ducă? Ce-o să facă ea în absența lui? Ce-o să facă el fără ea? Încă o iubește. O mai iubește?

S-a întors în bucătărie. Eliza era în continuare la masă, își umpluse din nou ceașca cu cafea. L-a urmărit întrebătoare cum face câțiva pași, derutat, apoi se reasează în fața ei.

- Nu vreau să pleci, i-a spus.
- Nu vreau să discutăm despre asta, i-a răspuns el.
- Bine. Despre ce-ai vrea să discutăm?
- Vreau să înțeleg.
- Și eu aș vrea.

Preț de-o clipă a avut sentimentul că se află pe punțile a două vapoare care merg în paralel, încearcă să comunice și de-abia se aud. Nu voia să ajungă la gesturi disperate.

- Cum ajung oamenii să facă treaba asta? s-a auzit întrebând.

Amândoi știau că nu există răspuns.

- Îmi pare rău, a spus Eliza după o vreme. Aș vrea să știi că-mi pare îngrozitor de rău.

filming, to seem as anonymous as possible, and blend in with those around him.

For a moment, it occurred to him to cram all his clothes in a backpack and leave without saying a word. The next moment he thought it was absurd; he couldn't run. He wasn't a coward. Where would he go? What would she do without him? What would he do without her? He still loved her. Did he?

He went back to the kitchen. She was still at the table; she had poured herself another cup of coffee. She watched him with questioning eyes as he took a few steps, not knowing what to do next. Finally he sat down and faced her again.

"I don't want you to leave", she said.

"I don't want to talk about it", he answered.

"All right. What do you want to talk about?"

"All I want is to understand."

"I want that, too."

For a brief moment he had the feeling that they were aboard two separate ships, proceeding along parallel lines, trying to communicate but barely hearing each other. He didn't want to resort to desperate gestures.

"How do people end up doing this?" he heard himself speaking.

They both knew there was no answer.

"I am sorry" Eliza said after a while. "I want you to know that I'm awfully sorry!"

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

118

Sorin a înclinat doar din cap.

– Ai avea tot dreptul din lume să pleci și să mă dai dracului, a mai spus Eliza. Ți promit că n-o să plâng, dac-o faci, n-o să mă tăvălesc, n-o să mă rog de tine. O merit. Poate chiar ai s-o faci. Dar să știi că niciodată n-am vrut să-ți fac rău. Orice am făcut, te iubesc...

– Lasă, a întrerupt-o el.

– Asta i-am spus și ăluia care mi-a arătat pozele...

– Poftim?

– Doamne! Trebuie să-ți povestesc tot... Știu de pozele astea de vreo săptămână. Am tot sperat că-i o glumă, o farsă sinistră, că visez, că vor ceva de la mine, n-avea rost să te implic... M-am trezit cu un bărbat intrând la mine-n cabină, sigur pândise momentul să fiu singură, habar n-am cum intrase în teatru. Părea să se grăbească, parcă nu voia să fie văzut. Mi-a vârât în față pozele, m-am speriat. „Ce vreți?” l-am întrebat. „Te recunoști luând-o la muie?” I-am zis să iasă în clipa aia, dacă nu vrea să chem paza. „N-am nimic cu dumneata, a zis, poți să ți-o tragi cât vrei, spune-i lui bărbatu-tău să se oprească.” A ieșit la fel de tiptil cum apăruse, n-am apucat să-l întreb din ce să te oprești. Peste vreo două sau trei zile am primit un telefon. „Nu glumim”, mi-a zis o voce de bărbat, probabil era cel care mă vizitase, nu i-am recunoscut vocea, „spune-i să-și vadă de treaba lui, altfel te vezi în ziare!” N-am crezut nici atunci

Sorin simply nodded.

“I couldn’t blame you if you left now,” Eliza continued. “I can promise I won’t cry if you do. I won’t pull my hair or ask you to stay. I deserve it. Maybe you will. But you have to know that I never meant to hurt you. I do love you, no matter what...”

“Never mind,” he said.

“I said the same thing to the man who showed me the pictures...”

“What?”

“Well. I must tell you everything... I’ve known about these pictures for about a week. I kept hoping it was a joke, a sinister farce, a bad dream. I thought they wanted something from me, and I just didn’t want to drag you into this. I found a man in my dressing room — he must have waited till I was alone. I have no idea how he got into the theatre. He seemed to be in a hurry, as if he didn’t want to be seen. He thrust the pictures in front of my eyes. It scared me.

‘What do you want?’ I asked him.

‘Do you recognize yourself giving a blow job?’ he said.

I told him to get out immediately if he didn’t want me to call security.

‘I don’t care what you do,’ he said, ‘you can fuck anyone you want. Just tell your husband to stop.’

He left. I didn’t even have time to ask him what it was that you should stop doing. A few days later I got a phone call. ‘This

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

119

nimic, e un coșmar, îmi ziceam, o să ies din el. Asta a fost tot până azi. Ba a mai fost ceva. L-am întrebat pe Toni — Toni e bărbatul din poze — dacă m-a filmat el. Nu știa de poze. A crezut că vreau să fac scandal și să-l torn directorului că mă șantajează. S-a jurat că nu le-a făcut el. Îl cred, e prea fricos, voia să-i aranjez o întâlnire cu cel care intrase peste mine, să răscumpere el pozele. E nebun, cine-i vinde așa ceva? E înspăimântat că după publicarea lor n-o să mai capete niciun rol. Și eu sunt. O să mă duc să-mi dau demisia. Sau o să-i sun pur și simplu să le spun asta.

– N-o să-ți dai nicio demisie.

– De ce, mă rog?

– Pentru c-ai da apă la moară tuturor și s-ar rostogoli povestea zile-n șir.

– Mi-e rușine.

– Trebuia să te fi gândit la început. Acuma trebuie să-i înfrunți. Ai să te duci la teatru și-ai să le spui că-i o făcătură și că nu ești tu în fotografii. Poate să recunoască ce vrea Toni al tău! N-o să intereseze pe nimeni să demonstreze că ești

is not a joke', I heard a man's voice say. It may have been the same man, I couldn't recognize the voice:

'Tell him to mind his own business or I'll publish the pictures!'

I didn't believe a thing. I kept telling myself it was a nightmare, and I waited for it to end. That was all. No, there was something else. I asked Toni — Toni is the man in the pictures — if he took the pictures himself. He had no idea about the pictures. He thought I wanted to make a scandal and tell the theatre director that he was blackmailing me. He swore it hadn't been him. And I believe him, he hasn't got the nerve. He wanted me to set up a meeting with the man who had threatened me: he wanted to buy the pictures from him. He's out of his mind if he thinks anyone will sell him those photos. He's afraid he'll not get another part if they get published. I'm afraid, too. I will go and hand in my resignation. Or I will just call and tell them."

"No, you will not resign!"

"Why not?"

"Because that will give them more to talk about, and the story will keep going for days."

"I'm ashamed."

"You should have considered that in the first place. Now you must face them. You must go to the theatre and tell them it's a set up and that it's not you in those pictures. Never mind what your sweet Toni says! Nobody cares if it's really you. Evidence

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**

Bilingual Edition

120

tu, nu interesează pe nimeni probele astea. Și pe urmă or să tacă, toți fac la fel, nu e unul mai breaz...

– Dar probabil eu sunt în poze!

– N-are a face. Nu dai nicio declarație nimănui. Și continui să joci, seară de seară, ca și cum nu s-a întâmplat nimic. Orice rol ai avea, oricât de mic. Nu le face jocul! Dacă ei nu te susțin, e altceva, dar nu trebuie să vină de la tine plecarea.

– Îmi urăsc slujba!

– Ți se pare. N-o urăști, îi aparții. Nu pe tine te vizau...

– Ce vrei să spui?

– S-ar fi legat de orice altceva, ar fi scotocit în trecut, găseau până la urmă de ce să se lege. Vreo poză din vreo piesă jucată anii trecuți, vreo poză de la concursurile de miss, de la petreceri studentești... Dacă nu găseau, trucau... Sunt ca hienele... Cred că mi-au găsit punctul slab în tine. Nici eu nu trebuie să le fac jocul. L-ai mai văzut pe bărbatul care ți-a arătat pozele?

– În viața mea!

Nici n-ar fi reușit să-l descrie, se trezise cu el în spate, simțise o boare de after shave scump când i se aplecase peste umăr să-i arate fotografiile și se speriasse într-atât că nu reținuse mare lucru. Un bărbat cu ochelari mari și negri,

like this is of no consequence. There will be no more talk about it. That's how these things always go..."

"But it's me in those pictures, it must be..."

"So what. Just don't say so to anyone. Go on stage every night, pretend nothing ever happened. Act, no matter how small the part. Don't let them win! If the director doesn't support you, that's another story. Make it clear that you won't leave if you can help it.

"I hate my job!"

"No, you don't. You don't hate it, you belong to it. They were not going after you..."

"What do you mean?"

"They would have found something else, they would have searched your past day by day. Who knows what they would have come up with: an old picture of you on stage, or during the beauty contests or some photo of you at a student party... If nothing could be found, they would have faked one... They won't stop at anything. They know now that you are my Achilles' heel. I won't give them satisfaction either. Had you ever seen before the man who came with the pictures?"

"Never in my life!"

She couldn't manage to describe the man; he had suddenly materialized behind her. She could smell his expensive aftershave when he leaned over her shoulder to show her the photos. She had been so scared that she couldn't remember

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

121

cât să-i acopere ochii, o pălărie deschisă îndesată pe cap, nu se vedea dacă-i brunet sau șaten, chel sau cu păr bogat, un sacou subțire cenușiu. Îmbrăcămintea pe care o vedeai oriunde pe stradă, nu se remarcă prin nimic. Cum să-l recunoască?

- Tipul de mesager care să nu-ți sară-n ochi, a adăugat.

- Fă-mi și mie o cafea tare, a spus Sorin, după clipe de tăcere.

Se străduia din răputeri să nu se gândească la ce văzuse în fotografiile apărute în tabloide. Nevasta lui în scene porno, fără să fie vreun trucaj. O făcuse de bună voie, de cine știe câte ori. De parcă i-ar fi lipsit ceva.

Nu-i lipsise nimic.

Sau așa crede.

Și nu-i o căzătură pe care s-o abandonezi la colț de stradă, nici o curviștină care flirtează la tot pasul și e gata să se vâre-n patul oricui. Ajunsese s-o cunoască în atâția ani. Oare?

În timp ce-și bea cafeaua tare și fierbinte își imagina ce-o să se-ntâmpile. N-o să creadă nimeni că fotografiile nu sunt adevărate. O vreme, actrițele or să-și dea coate, întrebându-se, una pe alta, aparent complet nevinovate,

much about him. He wore big, dark glasses that covered his eyes, a light-coloured hat, pulled down on his head. She couldn't tell whether his hair was dark or brown, if he was bald or rich-haired. He wore a light, grey coat – the kind of clothing you would see anywhere on the street; it didn't stand out in any way. How to recognize him?

"He's the type of messenger that doesn't stand out," he added.

"Make me some strong coffee, please!" said Sorin, after a few quiet moments.

He was trying hard not to think of what he had seen in the pictures published in those tabloids. His wife in porn pictures: and it had not gone through Photoshop... she had done it out of her own free will, who knows how many times over. As if she lacked something.

She hadn't lacked anything.

Or at least that's what he believes.

She isn't a tramp that you'd abandon on the street, nor a slut who flirts every chance she gets and is ready to jump into bed with anyone. He had gotten to know her in so many years. Or had he?

While drinking his hot, strong coffee, he imagined what was going to happen. No one would believe that the pictures weren't real. For a while, the actresses will keep talking behind her back, asking one another, apparently completely candid,

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

122

cum o fi să ți-o tragi în lumina lunii. De parcă ele n-ar ști! Bărbații or să-i facă aluzii fără perdea, de așteptat, o doriseră de când intrase în teatru și aveau vise erotice cu ea. Își imagina tăieturi de ziar așteptând-o zilnic în cabină sau xeroxuri deformate ale acelorași și acelorași fotografii aruncate neglijent în drumurile ei. Câtă lipsă de imaginație! Aveau să se plictisească repede și să găsească alte amuzamente.

Mai rău putea fi cu spectatorii. Își închipuia o seară cu unul întrebând în tăcerea din mijlocul piesei dac-o mai ia muie sau dacă nu vrea să i-o ia și lui la muie, îi vedea pe ceilalți spectatori cum îl scot cu greu din sală.

O să reziste? Primele zile vor fi mai grele, mai urâte, mai neprietenoase, pe urmă vor uita toți.

În tot timpul ăsta, important era ce va face el. Acum stă la masă, în fața femeii care l-a trădat și s-a culcat cu altul, dar a mărturisit și pare să se căiască. Trupul din fața lui atât de cunoscut i se părea un obiect interzis de când citise că aparținuse altuia. Nu știe cum să reacționeze. Își amintește cele mai neînsemnate lucruri care îi emoțioanu: clănțănitul ușor al dinților când fac dragoste, respirația calmă cu capul pe pieptul lui, mirosul trupului, cum îi cere să fie

what it would be like to screw in the moonlight. As if they didn't know! Men will start throwing direct hints at her; it was natural, they had lusted for her and had erotic dreams about her ever since she came to this theatre. He imagined newspaper clippings waiting for her daily in her dressing room or blurry Xerox copies of the tabloid pictures left nonchalantly in her way. What a lack of imagination! They would get bored soon and find other amusements.

It could get worse with the audience. He could imagine that one evening one of them will break the silence during the play, asking her aloud if she still likes to suck cock or if she would suck his, while the spectators barely manage to get him out of the hall.

Will she be able to hold on? The first days will be the hardest — the worst, most unfriendly days. They will all forget eventually.

The most important thing was what he would do all this time. He's now sitting at the table, in front of the woman who betrayed him and slept with another man, but she had told him the truth and seemed to repent. The body in front of him, so well-known once, seemed to be a forbidden object now, after he had read that it had belonged to someone else. He didn't know how to react. He remembered the most insignificant things that used to move him once: the slight clattering of her teeth when they were making love, the calm breathing when she slept with her

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

123

„ursulețul” ei, strângându-l în brațe înainte să adoarmă, cum descria cercuri cu limba în jurul sânilor mici.

Niciodată nu se gândise cum va reacționa dacă va fi înșelat. Era ceva nou, nu crezuse că va fi înșelat. Nu știa dacă ce simte e durere, furie, nedumerire, mâhnire, scârbă, toate la un loc. Era o tulburare în el pe care și-o stăpânea cu greu, îi venea să înjure, nu pe cineva anume, să strige, să urle, să spargă. Nu știa dacă e bine să stea ca acum în fața ei, privind-o cât e de minunată, ca în fiecare dimineață, sau să-și strângă lucrurile și să plece unde-o vedea cu ochii, fără o vorbă, sau să-i propună divorțul, sau să ia un cuțit și să i-l înfigă în burtă cum fac toți nebunii despre care face el știri. Așa or fi ajungând și ăia să ridice cuțitul. N-ar suporta să se vadă făcând asta. Încă mai așteaptă ceva de la ea. Încă o mai iubește.

- Trebuie să plec, se trezește spunând.
- Și cu noi cum rămâne?
- Cu noi?

Nu răspunde. Nu răspunde nici când iese din casă. Presupune că Eliza plânge, dar n-are cum s-o ajute. Sigur o auzise șoptind:

head on his chest, the smell of her body, the way she asked him to be “her teddy bear” and how she hugged him before falling asleep, how he would draw circles with his tongue around her small breasts...

He never thought about how he would react if he were cheated on. It was something new to him; he never thought she would do this. He didn't know if what he was feeling was pain, fury, confusion, bitterness, disgust or all of them at once. There was a sort of bewilderment within him that he could hardly control; he felt like cursing but not someone in particular; he felt like shouting, crying, breaking things around him. He didn't know if it was wise to stand in front of her now, gazing upon her beauty, as he used to do every morning, instead of packing his things and leaving to wherever his feet took him, without uttering a single word, or suggest divorce, or get a knife and stick it into her belly like all those psychos he reported about. Maybe that's how they ended up doing the deeds as well. He wouldn't allow himself to do that. He still had expectations of her. He still loved her.

“I have to go”, he hears himself talking.

“What about us?”

“Us?”

He doesn't answer. He doesn't answer when he goes out of the house either. He assumes Eliza is crying but he can't help her. He is sure he can hear her whisper:

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

124

– Ce mă fac fără tine?

A luat un taxi până la redacție.

– Cum te simți? l-a întrebat redactorul șef, o femeie puternică și dură.

– Nu mi-e clar. Nu prea bine.

– Sfatul meu e s-o bagi în mă-sa și să-ți continui treaba.

Din partea unei femei, sfatul ăsta e aur curat. Sorin l-a respins.

– N-o bag în mă-sa, dar îmi continui treaba, a replicat Sorin.

– Dacă poți, e și mai bine. Suntem de partea ta, tot trustul. Să nu dai nicio declarație nimănui. Dacă e nevoie, ne ocupăm noi de asta. Ce faci acum?

– Plec să filmez tocmai la Iași. Trebuia să fiu pe drum din zori, dacă nu era...

– Du-te!

– Reportajul pentru seara asta e făcut de ieri. E foarte dur, implică niște persoane la care nimeni nu se-asteaptă. Am dovezi, dar nu le am pe toate. Poate te uiți pe el. Dacă crezi c-o să avem probleme, nu-l difuzezi în faza asta, o să-l modific. Dacă îl difuzezi, înseamnă c-am făcut bine c-am plecat la Iași să filmez urmarea.

“What will I do without you?”

He took a taxi and went to the editorial office.

“How do you feel?” asked the editor-in-chief, a powerful, tough woman.

“I’m not sure. Not very well.”

“My advice is that you send her to hell and get on with your life.”

Coming from a woman, this piece of advice seemed pure gold. But Sorin rejected it.

“No, I won’t send her anywhere, but I will get on with my life”, he replied.

“If you can do that, it’s even better. We’re on your side, all of us, the entire corporation. Don’t give any statement to anyone. We will take care of that if necessary. What are you doing now?”

“I’m leaving for a shoot in Iași. I should have left at dawn, if it wasn’t for...”

“All right, go!”

“The coverage for tonight is finished, I did it yesterday. It’s very tough; it involves some people that no one expected. I’ve some proof, but not all of it. You might want to give it a look. If you think we’ll be in trouble, don’t broadcast it as it is, I’ll change it. But if you do broadcast it, that means I was right to go to Iași to film the follow-up.”

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**

Bilingual Edition

125

– L-am văzut. Îi mai trebuie miez, dar în faza asta merge. Cred că e mai bine să-l dăm mâine sau poimâine, nu în timp ce-ți strângi probe pentru continuare.

– Am înțeles.

– Tot mai ești aici?

Reportajul în care ținta era un mahăr local aspirant la un fotoliu parlamentar a fost difuzat în *Știrile* serii după două zile. Dezmințirile și amenințările cu procese deschise nu numai ziaristului, ci și postului de televiziune, au început la câteva minute după încheierea programului.

Directoarea departamentului de știri a sunat serviciul juridic și le-a trimis dosarul cu tot ce implica reportajul, să se familiarizeze cu el. Nu era prima oară când trebuiau să facă față unor cereri de dezmințire, presiuni și amenințări. Avocații postului erau excelenți și nu pierduseră niciun proces. Cei mai mulți dintre reclamanți mizaseră pe intimidare. Apoi l-a sunat pe Sorin să afle dacă se descurcă.

– Sunt pe calea cea bună. Mă întorc peste două zile.

N-a mai ajuns acasă. În apropierea blocului în care locuia, i-au aștinut calea trei tipi vânjoși cu fețele mânjite cu funingine, băști pe cap și boxuri în mâini. Era atât de întuneric, că nu reușea să le distingă trăsăturile, totul s-a petrecut fulgerător, dar sigur nu-i mai văzuse în viața lui.

“I’ve seen it. It’s still rough around the edges, but it will do for now. I think it’d be best to broadcast it tomorrow or the day after tomorrow, not while you are collecting proof for the follow-up.”

“Got it.”

“Are you still here?”

The story, whose target was a local big shot who wanted to become an MP, was broadcast in the evening news two days later. Denials and threats of lawsuits addressed not only to the journalist, but also to the television, started to pour in a few minutes after the conclusion of the programme.

The manager of the news department called the legal department and sent them the file with everything the story implied, to help them get acquainted with the facts. It wasn’t the first time when they had to confront denial requests, pressures and threats. The attorneys of the television were very good and had never lost a lawsuit. Most of the claimants relied on intimidation. Then he called Sorin to see how he was making out.

“I’m on the right track. I’ll be back in two days.”

He didn’t make it home. Near his apartment complex, his way was blocked by three heavy-built thugs, faces painted with soot, berets and brass knuckles on their hands. It was so dark that he couldn’t distinguish their features. Everything happened fast as lightning, but he was sure he had never seen them in his

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**

Bilingual Edition

126

L-au lovit fără vorbe, toți odată, cu furie, n-avea cum să se apere. Când i-au pârlit coastele, i s-a tăiat răsuflarea. Metalul boxului i-a spart maxilarul, dinții și nasul, i-a crestat obrazul, l-a făcut să sângereze abundent. În clipa în care leșina de durere, prăvălindu-se pe caldarâm, i-a fulgerat prin minte că n-are cum să moară, că e doar un accident.

N-a știut cine l-a găsit pe stradă, cine a chemat salvarea, cum a ajuns la spital. S-a trezit târziu, anesteziat, era dimineață, lângă el ședea pe un scaun Eliza. Abia putea întredeschide ochii învinețiți și umflați de lovituri. Pe jumătate era în ghips și avea bandaje aproape peste tot, îl bumbăciseră profesional. Nu să-l omoare, ci să-l scoată din uz. Să-l învețe minte și să-l sperie. Cei trei învățaseră școală cum trebuie, aproape că erau de admirat. Ar fi vrut să-i afle, dar era convins că n-o să-i găsească nimeni niciodată, chiar dacă își fac veacul în continuare sub nasul poliției. N-avea rost să-i caute. Mai important era cine-i trimisese. Avea bănuieli, le ținea pentru el, n-avea cum dovedi.

Eliza îi mângâia obrazul și brațul.

– De când ești aici? a reușit să îngaime.

– De la început. Nu vorbi. Te iubesc.

life. They hit him without words, all at once, furiously – he couldn't defend himself. When his ribs cracked, he lost his breath. The metal of the knuckles broke his jaw, his teeth and nose, cut his cheek and caused massive bleeding. His last thought before he fainted with pain and fell on the pavement, was that he couldn't die, that it was only an accident.

He had no idea who found him on the street, who called the ambulance and how he got to the hospital. He woke up later, under the effect of anaesthesia; it was morning and Eliza sat next to him on a chair. He could hardly open his black eyes, swollen by their punches. Half of his body was plastered and he had bandages almost everywhere. They had done a thorough, professional job. They didn't want him dead; they wanted to take him out of circulation, to teach him a lesson and frighten him. The three blokes had done their duty very well; it was almost an admirable feat. He wished he had found them out but he was convinced no one would ever find them, even if they kept hanging around within reach of the long arm of the law. It made no sense to look for them. The person who had sent them was more important. He had suspicions but he kept them to himself; he couldn't prove them.

Eliza was caressing his cheek and his arm.

"How long have you been here?" he managed to babble.

"From the start. Don't talk. I love you."

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

127

I-a povestit pe scurt cum ajunsese acolo, cum l-au operat și trimis într-un salon cu alți șase accidentați din acea noapte și cum, dimineața, îl mutaseră de urgență într-o rezervă. Sigur intervenise postul de televiziune, îngrijorat să nu-și piardă reporterul. Ca-n filme. Doar că nu exista un polițist la ușă.

Câteva ziare de dimineață relatau despre agresarea celui mai în vogă reporter de televiziune, implicat în dezvăluiri incendiare privind traficul cu droguri. Episodul cu aventura actriței Eliza Năstase nu era amintit decât într-un tabloid, care republica pozele de „sex deșănțat”. Era și cel mai vândut. În jurnalele de știri ale televiziunilor nu apăruse nimic, dar sigur cineva filmase sosirea ambulanței care-l aducea la spital.

Doctorul Milică a apărut vesel, lui Sorin i s-a părut că e o veselie jucată. Îl știa de când își începuse investigațiile cu doborâții de etnobotanice, îl filmase de multe ori dând explicații pe înțelesul omului obișnuit.

– O să cam stai pe la noi, i-a spus.

– Cât? a întrebat Sorin, vorbind cu mare greutate.

– Greu să spun. Ai cam multe rupte. Dar n-ai să mori, dacă te interesează cumva. Și e de preferat să nu vorbești câteva zile. O să-ți fac niște injecții să nu te doară prea mult și să dormi.

She briefly told him how he got there, how he had undergone surgery and was sent to a ward with six other people who had had an accident that night, and how in the morning, they moved him to a private room. Surely the television station was behind this, worried not to lose its reporter. Just like in the movies. Except that there was no policeman at the door.

A few morning newspapers wrote about the assault that the most famous television journalist, the one bringing the inflammatory disclosures about the drug dealing trade, had fallen victim to. The story regarding Eliza Năstase's affair was only picked up in a tabloid, which republished the “wild sex” pictures. It was also the best-selling tabloid. The televisions didn't mention anything in their news reports but surely someone had filmed the ambulance arriving at the hospital.

Doctor Milică showed up in good spirits, but Sorin thought it was fake optimism. He had known him ever since he started his investigations regarding ethnobotanical drug-users; he had filmed him many times while the doctor was giving explanations that were accessible to the laymen.

“You'll be staying with us for a while,” he said.

“For how long?” asked Sorin, making an effort to speak.

“It's hard to say. Your body is broken all over. You're not going to die, if that's what you want to know. You'd be better off not speaking for a few days. I'll give you some shots to take away the pain and to help you get some sleep.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

128

A dat din cap, în semn că asta-i bine.

Când s-a trezit din nou, nu știa dacă trecuseră câteva ore sau câteva zile, nici nu-l interesa. Îl bucura că o vede pe Eliza tot pe scaunul de lângă el. Nu plecase? Revenise în timp ce el dormea dus? N-avea importanță, bine că era acolo. A întins mâna bandajată, i-a prins degetele, i le masa ușor. N-aveau niciunul nevoie să vorbească.

Ardea de nerăbdare să știe ce se mai întâmplase. Parcă înțelegându-i gândul, Eliza începu să-i povestească cu vocea ei fermecătoare. O asculta atent. Parcă îi relata acțiunea unui thriller în care se întâmpla ca el să fie personaj.

Se declanșase o nebunie, polițiști, criminaliști, doctori, ziariști se agitau de două zile. Postul său de televiziune difuzase un reportaj din spital, Eliza habar n-avea când filmaseră. Sorin zăcea ca o mumie înfășurat aproape tot în feșe, medici și asistenți roiau în jurul lui. Era impresionant. Se spunea direct că era victima traficantilor de droguri, se cereau măsuri aspre de pedepsire. Postul de televiziune făcuse o interpelare ministrului de Interne. Nu se mai pomenise așa ceva.

He nodded, as if to say that was good news.

When he woke up, he had no idea if a few hours or a few days had passed; he wasn't even interested. He rejoiced seeing Eliza on the chair beside him. Had she left at all? Had she returned while he slept his dreamless sleep? It didn't matter — it was good she was there. He held out his bandaged hand and took her fingers, slightly caressing them. None of them needed to say a word.

He was dying to know what had happened. As if reading his thought, Eliza started to tell him, using her enchanting voice. He listened to her carefully. It seemed she was describing the script of a thriller movie in which he happened to be the main character.

Madness had ensued — policemen, criminologists, doctors, journalists — they had all been raving for two days. His television station had made a broadcast from the hospital; Eliza had no idea when they filmed it. Sorin was like a mummy, wrapped in bandages, doctors and nurses swarming around him. It was an impressive report. It stated directly that he was a victim of the drug dealers and they asked for harsh punitive measures. The television had forwarded a formal interpellation to the Minister of Internal Affairs. Nothing like that had ever happened.

Doctorul Milică declara că ziaristul o să scape cu viață, dar va rămâne cu sechele și va fi nevoit să petreacă multă vreme în spital, înainte să-și revină.

Purtătorul de cuvânt al poliției bălmăjea într-un limbaj de lemn promisiuni că toți cei implicați vor fi deferiți justiției și populația nu trebuie să-și piardă încrederea în acțiunile forțelor de ordine.

Toate ziarele avuseseră subiectul pe prima pagină, cu fotografii din spital. Unul dintre ele relata pe scurt din textul ultimelor reportaje televizate ale lui Sorin. Implicările săreau în ochi. Un singur cotidian mai amintea de episodul cu actorașul, dar își punea întrebarea dacă povestea nu fusese o făcătură, pentru compromiterea ziaristului. Cititorii care interveniseră pe forumuri erau siguri că așa se petrecuseră lucrurile și înfierau neputința politicianilor incapabili să facă legi drastice. Tabloidele aveau pe primele pagini poze cu pipițe care își căutau miliardari, uitaseră ce tipăriseră cu zile în urmă.

Îndată după reluarea în ziar a textului reportajelor semnate de Sorin, întregii mass-media i-a parvenit un comunicat de presă din partea omului de afaceri dornic de fotoliu parlamentar, care dezavua vehement orice atragere a numelui său în traficul cu droguri. Mai mult, anunța că împotriva tuturor celor care susținuseră sau preluaseră

Milică, the doctor, stated that the journalist would live but would have to brave the after-effects and would have to stay in hospital for a very long time before getting better.

The police spokesman mumbled a scripted promise about making sure that all the people involved will be punished to the full extent of the law and that people must not lose their trust in the actions of the law enforcement officers.

All the newspapers published his story on their cover pages, with pictures from the hospital. One of them included brief descriptions of Sorin's latest television stories. The involvement of certain people was obvious. Only one daily newspaper rehashed the love affair story but questioned whether it was true, suggesting it was a set up meant to compromise the journalist. The readers who commented in forums were sure that was the truth and condemned the helplessness of the politicians, incapable of drafting more drastic laws. The first pages of the tabloids now displayed bimbos looking for billionaires – they forgot what they had printed a few days ago.

Immediately after the newspapers republished Sorin's texts, all mass-media entities received a press release from the businessman aspiring to become an MP, in which he vehemently denied any contact with drug trafficking. Moreover, he announced that he had filed a complaint for defamation against all those that asserted or supported the existing information, and

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

130

afirmația înaintase deja procese de calomnie și cerea daune morale enorme. O poliloghie plictisitoare care enumera acțiunile benefice în care se angajaseră firmele sale de-a lungul anilor – ajutoare acordate pensionarilor, construirea unui drum comunal, construirea unui cămin de bătrâni și ridicarea unei biserici – și se încheia cu promisiunea că sumele obținute drept daune vor fi investite în construcții de alte biserici și cămine pentru bătrâni. Comunicatul a fost publicat de întreaga presă, fără comentarii.

La câteva ore după declarația purtătorului de cuvânt, poliția anunța că a prins doi dintre făptași și era pe urmele celui de-al treilea. Erau clienți vechi ai poliției, unul abia ieșise de la închisoare, unde ispășise câțiva ani pentru tâlhărie. Cei arestați negau vreo implicare, susțineau că habar n-aveau cine e Sorin Năstase.

– Sunt sigur de asta, nu se abținu să nu mormăie Sorin.

Se văzu curând că cei doi aveau suficiente resurse să-și angajeze unul dintre cei mai bine plătiți avocați, celebru pentru câți criminali notorii scăpase din mâna justiției. Avocatul era convins că va demonstra că nu există nicio legătură între clienții săi și ziaristul agresat sau traficul cu droguri.

he asked for huge moral damages. A boring verbiage followed in which he mentioned the beneficent actions of his companies over the years – benefits for pensioners, the building of a communal road, of an elderly house and the erecting of a church – and ended with the promise to invest the money to be received as moral damages in building more churches homes for elderly people. The release was published by the entire press, without any additional commentary.

A few hours after the statement of the spokesman, the police announced that they had apprehended two of the perpetrators and were about to catch the third one. They were regular clients of the police; one had just come out of prison after serving a few years' sentence for robbery. The ones who were arrested denied any involvement and claimed they had no idea who Sorin Năstase was.

"I am sure of that," Sorin couldn't help but mumble.

It was soon obvious that the two had enough resources to hire one of the best-paid attorneys, famous for saving notorious murderers from the hands of justice. The attorney was sure he would demonstrate there was no connection between his clients and either the journalist who had been attacked or drug trafficking in general.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

131

– Se mișcă, mormăi Sorin.

– Ce spui? întrebă Eliza care nu-nțelesese mormăiala lui.

– Se mișcă, silabisii el, cu mari dureri.

– Da, ai dreptate, lucrurile se mișcă. Dar să nu speri că se pune capăt traficului, își fac de cap în continuare.

A privit-o, pe cât putea, nedumerit.

După o vreme în care părea că stă în cumpănă dacă să-i spună ori nu, Eliza îi istorisi ce știa din spital. Cu două zile mai înainte aduseseră trupul zdrobit al unui băiat de școală care se aruncase de pe blocul în care locuia; consumase etnobotanice. Cu o seară înainte un tânăr de douăzeci și patru de ani fusese adus de ambulanță după ce-și tăiasse rudele cu cuțitul, se mutilase și pe sine, fusese violent cu polițiștii și medicii de pe ambulanță; nu știa nimeni ce consumase. Într-o rezervă alăturată era o puștoaică de liceu în comă, n-aveau habar cum o cheamă, n-avusesse niciun act la ea, căutaseră prin toate școlile orașului o fată care să lipsească de două săptămâni, dar probabil fără pic de zel, nu găsiseră nimic; analizele spuneau că înghițise o doză puternică de substanțe complet neștiute, doctorii ridicau din umeri când erau întrebați dacă-și mai revine.

“Things are starting to fall into place,” Sorin said to himself.

“What did you say?” asked Eliza who didn’t understand his words.

“Things are starting to fall into place,” he repeated slowly, fighting the extreme pain caused by each sound he uttered.

“Yes, you’re right, things are starting to fall into place. But don’t expect drug trafficking to end; they’ll keep at it.”

He turned his head to look at her with puzzled eyes.

After pondering for a while over telling him or not, Eliza decided to tell him what she had found out in the hospital. Two days ago they had brought the crushed body of a schoolboy who jumped off his apartment building; he was high on ethnobotanicals. An evening before that, a twenty-four year old was brought by the ambulance after he had stabbed his relatives with a knife, mutilated himself and used violence against the policemen and the ambulance doctors; no one knew what substance he had taken. In an adjoining ward, there was a highschool girl in a coma, they had no idea what her name was; she had no identification papers on her. They’d searched for two weeks through all the schools of the city for a girl who had been missing, but they did not really care, so they didn’t find anything. The tests revealed that she had swallowed strong

Sorin a intrat într-o stare de agitație, Elizei îi părea rău că-i spusese atâtea. A înțeles până la urmă ce-o roagă: să le ceară celor de la televiziune să trimită o echipă de filmare, vrea să-și continue seria de reportaje din spital. Până a doua zi dimineață, când a venit cameramanul Ionuț, cu care filmase până atunci, a reușit să scrie câteva paragrafe. Era suficient. Eliza i le-a citit cu glas tare, să audă cum sună, părea mulțumit. I-a cerut lui Ionuț să-i ia un sincron doctorului Milică despre substanțele necunoscute ingurgitate de noii pacienți și s-o filmeze pe fata în comă.

– N-or să mă lase s-o dăm pe post, a protestat el.

– Or să ne lase de data asta, a insistat Sorin. Întoarce-te, când termini. Vreau să înregistrez și eu ceva, pentru finalul reportajului. Fără imaginea mea, doar voce, cu vorbele alea vreau să închei montajul.

Eliza i-a rugat pe cei de la televiziune să-i instaleze un televizor în cameră. Seara au văzut mână-n mână reportajul.

Nimic nu se schimbă în comerțul cu etnobotanice, scrisese Sorin. Pot să moară oameni și să se petreacă crime. Copii și adolescenți sunt ademeniți în continuare, la orice colț de stradă se vând nestingherit plicuri cu vise. Dacă vrei să afli ceva, ești

doses of some completely unknown substance. The doctors would shrug when asked if she was ever going to recover.

Sorin became agitated and Eliza was sorry she had told him so many things. She finally understood what he wanted: he was asking her to tell the station to send a film crew. He wanted to continue his series of stories from the hospital. The next morning when, Ionuț, his cameraman, came, he had already managed to write a few paragraphs. It was enough. Eliza read them aloud so that he could hear how they sounded. He seemed content. He asked Ionuț to interview doctor Milică regarding the unknown substances ingested by the new patients and to film the girl in a coma.

“They won’t let me broadcast it”, he protested.

“They will, this time,” Sorin insisted. “Come back when you finish. I want to record something for the end of the coverage. Not my face, just my words; that’s how I want to close the feature.”

Eliza asked the television managers to install a TV set in his room. In the evening, they watched the story, hand in hand.

Nothing is changing in the ethnobotanical trade, Sorin had written. People die, murders take place. Children and teenagers continue to be lured into taking drugs; at every street corner, packs of dreams are being sold without any impediment. If you try to uncover

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

133

bătut și băgat în spital. În spitalul în care se afla reporterul, ajunsese în seara dinainte un tânăr violent; a scăpat, cu traume. Mai devreme, fusese aduse trupul fără viață al unui licean remarcabil, olimpic, care se aruncase de pe bloc. Medicii sunt neputincioși, poliția ridică din umeri, parlamentarii se ceartă între ei, în loc să dea legi aspre.

Vocea lui chinuită a lui Sorin, care pronunța cu greu cuvintele, încheia reportajul.

– Pe un pat de spital, alături de mine, stă o fată în comă de două săptămâni. Nimeni nu știe cine este, n-avea niciun act la ea când a fost găsită, nimeni n-o dă absentă prin școli. O indiferență totală, parcă n-ar avea părinți, profesori, prieteni. Îmi e greu s-o filmez, legea spune că nu e bine, dar trebuie s-o fac, poate o recunoaște cineva. Să redevină din obiect, un om. Poate o să-și revină și o să spună prin ce a trecut. Dacă o să-și mai amintească ceva. N-o recunoaște nimeni?

something, you are beaten up and put in hospital. A violent teenager was brought to the same hospital as the reporter; he recovered but with long-lasting trauma. Earlier that day, they brought the corpse of a bright highschool boy, an honour student who had jumped off a building. Doctors are helpless; the police are shrugging and members of Parliament argue with one another instead of passing harsh laws.

Sorin's rough voice, struggling to utter the words, concluded the coverage:

"On a hospital bed, close to me, there is a girl who has been in a coma for two weeks. No one knows who she is. She had no identification papers on her when she was found and no one noticed her absence from school. A total indifference, as if she didn't have parents, teachers, friends. I should not film her, I know the law frowns on it but I have to; maybe someone will recognize her. This may help her become a human being again, because she is an object right now. Maybe she will get well and tell us what happened to her – if she remembers anything. Does anyone recognize her?"

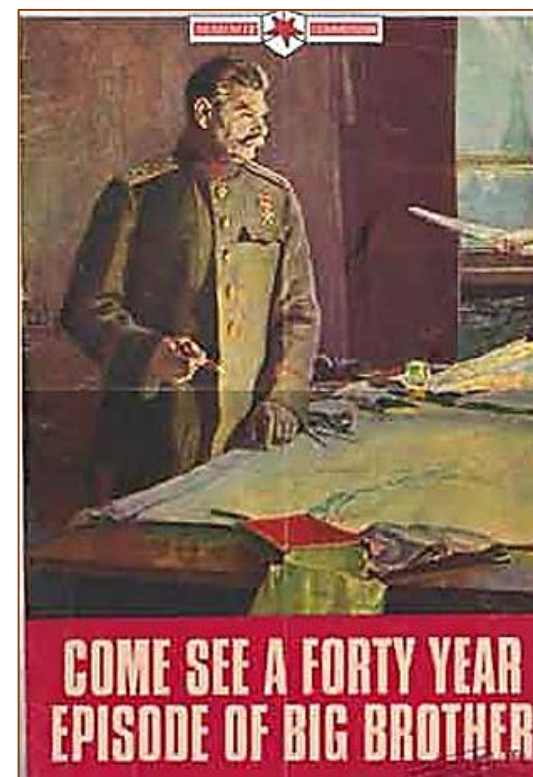
Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

134

Chapter Seven

Jachi

Inspectoru' Stamate a pus să fiu săltat iar, nu poate fi altceva. Îmi spune că nu sunt arestat, doar că dacă sunt adus la poliție e cel mai sigur mod să stea de vorbă cu mine, față în față, cât are chef. Nu mi-a zis vreodată cum îl cheamă, da' așa stă scris pe insigna-nfiptă-n piept. I-o fi zicând altfel? Îi răspund că putem face o înțelegere, e destul să mă cheme, îmi dă un telefon, doar îmi știe numărul', promit să n-arunc telefonu', mai am și altele, da' p-âl de-l știe el o să-l păstrez cu sfințenie, o să răspund și-o să mă prezint la apel. Sau, dacă se teme să nu fie el însuși ascultat, e destul să treacă să mă vadă, îmi face un semn cu ochiu', nu trebuie să vorbească, o să-nțeleg și-o să mă prezint. Îmi strică vada' când vin gaborii să mă ridice, când mi-e lumea mai dragă, exact în miezu-afacerii, ca acum. Se uită la mine ca prin sticlă, nu i se mișcă un mușchi, nu spune nimic, nu clipește, nici nu mă vede. Sunt aici, omule! îmi vine să-i strig. Mă lasă să-mi fac numărul', de fiecare dată e la fel, mă văicăresc că-mi strică vada', îmi ies vorbe că m-am dat cu caralii, o să se ferească toți de mine, n-o să mai aflu nimic, o să mă cheme degeaba la el. O' să spună că-s turnător. Nimănui nu-i plac turnătorii, nici mie. Să zică măcar ciripitor, sună mai

Inspector Stamate must have ordered them to bring me to the station — that must be it. He tells me I'm not under arrest, that I've been brought to the station just because it's the easiest way to talk to me face to face for as long as he wants.

He never told me his name; I read it on the badge he wears on his chest. I wonder if they call him by another name... I tell him we can make a deal, all he has to do is call me. Give me a buzz. He knows my number: I promise not to throw away the phone, I have other numbers as well but the one he knows is sacred. I will definitely answer when he calls and I will do all he asks. Or, if he fears his number is tapped, all he has to do is come to see me, wink at me without talking, and I'll understand and come to the station. When he sends the cops to get me, he ruins my business; they come at the worst moment possible, and the deal falls through. Just like now. He looks at me as through a glass wall, not one of his muscles is moving, he doesn't say anything; he doesn't blink; he doesn't even see me. "I'm here, man!" I feel like shouting. He lets me play my part, it's always the same — I complain that he is ruining my business, that the others will say I've joined the cops now; they'll start avoiding me and I won't be able to find out anything any longer. I'll have

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

137

frumos, chiar dacă-i tot aia. Sunt sigur că nici lui nu-i plac. Este? Mă disprețuiește, mă disprețuiești, nu-i așa? Sunt arestat și pe urmă mă eliberezi. Bine, nu sunt chiar arestat, sunt săltat pentru verificări. Probabil am pe undeva un dosar. Poate-i chiar al pe care-l ai pe masă. Aș fi curios să-l răsfoiesc, să aflu cum sunt încondeiat. Sigur acolo-ți verși tot disprețu', parcă nu știi! Mă deranjează că pui să fiu adus din ce în ce mai des. Dacă-i vreo problemă, spune, rupe pisica! Data trecută nici măcar nu m-ai ascultat, aveam ce-ți zice, pe tine te interesează doar să-mi transmiți niște mesaje, pe cine să stau cu ochii beliți, sau asta am înțeles io. Bine, o să-mi tacă fleanca, n-ai vreme de pierdut cu aiurelile mele, o s-ascult, doar de asta am fost adus. Dar dacă nu-mi vărs și io ofu' acum, să știi ce-i în căpățâna mea, când s-o mai fac? Nici nu m-ascuți, te uiți în hârtiile alea de parc-ai vrea să vezi de n-ai câștigat la loto între timp, atât de atent te uiți, io sunt pielea pulii pe scaunu-ăsta și te doare-n cur de mine, da' când nu m-aștept, mă iei la întrebări: Ce-a mai făcut ăla? Cum a fost cu treaba cutare? sau Ce-am aflat despre neica Ixulescu? Despre unii nici măcar n-am idee cum de știi că-s pe lume. Nici măcar nu te interesează, știi tot ce mă-ntrebi, doar mă verifici, să vezi dacă bat câmpii, ș-abia după aia, zdrang! mă-ntrebi ce vrei cu-adevărat să știi, ți-am învățat tehnica! Isteț, nenicule! Dar nici io nu-s adunat de pe

nothing to say when he calls me again. They'll know I am a rat. No one likes rats, I don't like rats either. It would be nicer if they called me a snitch, it sounds nicer but it's the same thing. I'm sure he doesn't like me either, does he? He despises me; you do despise me, don't you? First you have me arrested, then you release me. Sure, I'm not arrested for real; I'm just being checked. They've probably got my file somewhere. Maybe it's the one you've got on the table. I'd be curious to look into it, to find out what my crime is. I bet you express your contempt there, I know that! It bothers me that you have me brought to the station so often. If there's a problem just say so, let's get this over with! Last time you didn't even listen to me, even though I had so many things to tell you. You're only interested in sending me messages about whom to keep my eyes on; at least that's what it looks like to me. All right, I'll keep silent — I know you have no time to waste with my crap; I'll listen to you, that's why you brought me here. But if I don't get it off my chest now so you know what's in my head, when shall I do it? You don't even listen to me, you're looking at those papers as if you want to see if you've won the lottery; you look at them so carefully and it's like I'm some kind of shit sitting on this chair; you don't give a damn about me. But when I least expect it, you start interrogating me: "What has X been up to lately?", "How did that go down?" or "What have you found out about Y?" I have no idea how come you even know that some of them exist. You're not even

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

138

drumuri, am și io școala vieții. Ce-o fi în dosaru' din fața ta, de-l tot frunzărești? Poze cu gagici?

Poze cu mine? Poze cu mamamare? Vorbele vreunuia ca mine pe care te pregătești să-l pui la popreală? Am înțeles, să-mi țin gura că te fac să-ți piezi timpu'. Dar n-am venit io singur aicișă, să mă plimb, m-ai adus, io acuma mai bine stăteam pe scaunu' meu, vindeam bere și mâncam o șaormă de la vecinu' Mitică, face niște șaorme de te lingi pe degete, ar trebui să le-ncerci, i-am zis asta și ăluia dinaintea matală, tot așa mă chema, n-avea răbdare să m-asculte, zicea că dacă mai deschiz pliscu' să-l fac să piardă vremea duce dosaru' mai sus și nu mai ies din pârnaie câțiva ani, nu prea-l credeam, dar nici nu voiam să văz dacă are dreptate, așa că-nchideam clonțu'. O fi același dosar? Tu ești altfel, mai răbdător, stai și-ascuți, le-ntorci pe toate fețele, pui întrebări cu nemiluita, de parcă ai avea tot timpu' din lume, altă stofă, nenicule! Da știu că pâ'n' la urmă, dacă-ți sare muștaru', tot la pârnaie ajung, ba chiar mai repede și mai încondeiat decât ar fi făcut-o ăl dinaintea ta. Și poate pentru mai mulți ani! D-aia-mi zic să fiu atent, să nu te supăr. Mi-

interested in the answers, you already know them, you're just checking up on me, to see if I tell the truth. And then, all of sudden, bang! You ask the question that you really want answered. I've learnt your technique! Smart move, baby! But I'm not at all stupid myself; I've learnt a lot at the school of hard knocks. I wonder what's in that file you keep leafing through? Pictures with babes? Pictures of myself? What the hell do you see in there? The words of someone just like me, whom you are about to send to the cooler? I got it, I'll keep my mouth shut; I'm wasting your time. But I didn't come here because I wanted to, or because I thought this would be a nice walk; you brought me. I could have been in my chair now, selling beer and eating a shawarma made by Mitică, my neighbour. He makes delicious shawarmas — you should try one. I told the same thing to the man who had me come here before you. He used to bring me to the police station like you do; he had no patience to listen to me, he said that if I opened my trap and wasted his time he would take my file to the big boss and I'd be in prison for a few years; I didn't really believe him but I didn't want to be proved wrong either, so I would keep my mouth shut. Can this be the same file? But you are different; you've got patience, you listen to me. You examine all angles and ask many questions, as if you had all the time in the world. You're cut from a different cloth, man! But I know that if I piss you off, I'll end up in the cooler, even faster than the one before you would have sent me. And maybe for

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**

Bilingual Edition

139

amintesc că te-am supărat o dată, la începuturi, și-ai făcut urât, m-am cam speriat, eram sigur că s-au dus zilele mele-n libertate. Am înțeles, te-ai săturat de trăncăneala mea, vrei să știi ce s-a petrecut aseară. Păi, nu s-a petrecut nimic. Chiar nu fac pe prostu', de unde să știu io ce anume vrei să știi? Da, a venit o mașină neagră, văz că ești la curent, de ce mă mai întrebi? Habar n-am ce marcă era, nu mă pricep, dar era dintr-alea mișto și scumpe, nu-ș cum se face că toți ăia cu afaceri babane au numa' mașini dintr-astea de stă mătu-n coadă. Și parc-atunci când le vezi pe stradă, nou nouțe, strălucesc în soare, fir de praf nu se lipește de ele, niciun strop de noroi, mă gândeam o dată că dac-aș arunca o flegmă pe-o mașină d-aia ar ieși cât ai zice pește unu' cu spatele cât tancu' și mi-ar rupe oasele c-o bătă, io cel puțin așa aș face dacă s-ar trezi vreun nenorocit să-și lase flegma pe mașina mea. Bine, a venit mașina asta ș-a oprit ceva mai încolo, până să-nceapă bazaru', de parcă nu-ndrăznea să intre-n bazar, și n-a intrat. S-a dat jos unu' durduliu, cu păru' roșu și vâlvoi, n-aveam idee dacă era doar el și șoferu-n mașină, nu vedeam nimic prin geamurile alea fumurii. Nu s-a-ndepărtat, a așteptat și-a venit la el unu' pe care nu știu dacă-l știi, io crez că-l știi, prea-i știi pe mulți, îi zice Lunganu, n-am idee cum îl cheamă, poate chiar îl cheamă Lunganu, prea i se potrivește numele sau porecla asta, ce-o fi, e-nalt, ras în cap, c-o scăfârlie care-a primit pumni la greu

more years! That's why I keep telling myself to be careful not to upset you. I remember I once pissed you off, at the beginning, and you went ballistic; I was kind of frightened, I was sure my days of freedom were gone. I got it, you're fed up with my rambling; you want to know what happened last night. Well, nothing happened. I'm not acting the ass, honest, how am I supposed to know what you really want to find out? Yes, a black car came; if you already know that, why ask? I have no idea what make it was, I don't know cars, but it was one of those cool, expensive ones; how come all those with big businesses always have such cars that are the bee's knees? You see them on the street, brand new, shining in the sun, not a speck of dust or trace of mud on them. It occurred to me once: if I spat on one of those cars, a bozo would come out in no time and break my bones with a bat — at least that's what I'd do if a motherfucker would spit on my car. So, this car showed up and stopped a little further from where I was, before the entrance to the bazaar, as if it didn't dare enter the bazaar — and it didn't. A chubby guy with dishevelled red hair got out; I have no idea whether it was just him and the driver in the car, I couldn't see anything through the tinted windows. He didn't get too far; he waited until some guy came to him. I don't know if you know this guy but I believe you do, you know everyone — his nickname is Lunganu. [*Lung* means "long, tall" in Romanian, The nickname *Lunganu* means "The tall one".]

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**

Bilingual Edition

140

de când se știe, toată deformată, sfrijit, curg hainele pe el, are ochii-nfundați în orbite, da' de-abia de-i vezi, umblă mereu cu ochelari negri, da' e păcăleală cum arată, omu' e numai fibră, se vede cum zvâcnește mușchiu' subțire sub pielea aia străvezie, o fi bolnav? umblă vorba c-a făcut kickboxing și s-a lăsat când și-a rupt un picior, d-aia și șchioapătă un pic, abia de se vede, n-am idee dac-a fost așa, da' nici nu vreau să aflu pe pielea mea, așa că-mi văz de-ale mele. Prin bazar apare rar și m-am prins că atunci când apare s-ampuțit treaba pe undeva și el parc-ar fi trimis să rezolve și să liniștească lucrurile. Se lasă cu ciomăgeală, da' toate se-ntâmplă fulgerător și ca la carte, nicio urmă, când apăreți voi, poliția, e la fel de liniște ca-nainte și toți își văd de treaba lor, o singură dată era prea de tot, unu' umplut de sânge nu se mai ridica de pe caldarâm, urlau în apropiere sirenele salvării, da' n-a fost un martor măcar să spună ce se-ntâmplase, nimeni nu văzuse nimic, toți își dădeau cu părerea că omu' căsca gura și se-mpiedicase de vreun bolovan, că erau mulți prin zona aia, și căzuse-n nas tare rău, de-i dăduse borșu'. Lunganu ăsta umblă ca o umbră, nu știi de unde-apare. Nici ieri nu l-am văzut, doar că era deodată lângă grasu' cu păru' vâlvoi și discuta ceva cu ăla, de fapt el doar asculta și dădea din cap. Și p-ormă s-a lăsat geamu' din spate-al mașinii, numai puțin, o palmă, o palmă și ceva, Lunganu s-a-ndoit de spate și-a plecat

I have no idea what his real name is, maybe Lunganu is his real name; this name, or nickname, whatever it is, suits him so well — he's tall, with a shaved head and a face that has been punched all his life, not a face at all any more, skinny, baggy clothes. He's as thin as a rake and his eyes are sunk in the eyeholes. You can hardly see them, he always wears dark glasses. His looks are deceiving, though, the man is all muscles, and you can see his thin muscles pulsing under his translucent skin. Could he be sick? Rumour has it that he was a kick boxer and he quit when he broke his leg. That's why he limps a little, hardly noticeable; I have no idea if that was the reason and I don't want to find out the hard way. So I mind my own business. He rarely comes to the bazaar and I know that, when he shows up, something's wrong and he's sent to solve and calm things down. It ends up with a good thrashing, but it all happens very fast because he works by the book. He leaves no trace. When you, the police, arrive at the site, it's just as quiet as ever and everybody minds their own business. Once, but once only, it was different — one bloke was lying in blood on the pavement, unable to get up, the ambulance sirens wailed closer and closer, but there wasn't a single witness to say what had happened. No one had seen anything, everybody said that maybe the wounded man was gawking around and he tripped on a stone; there were many stones in that area and he had a nasty fall nose-first — that's why he was bleeding. This Lunganu walks like a shadow;

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

141

urechea spre deschizătura aia, parcă i se șoptea ceva și trebuia să nu piard-o vorbă. Foarte atent părea la ce ascultă. Atunci am fost sigur că în mașină mai era cineva, unu' cu coaie mari, nu umbla grasu' roșcat c-o mașină ca aia, nu era de el. N-a durat un minut, geamu' s-a ridicat la loc și mașina pe care tare-aș fi vrut să-mi las flegma, uite-așa să mă dau și io mare, a dat înapoi și n-am mai văzut-o. Lunganu și-a făcut de lucru toată seara cu ăia doi care au prăvălii cu semințe, gura lumii zice că vând droguri, da' ce droguri visează? Găsești acolo chiar toate plantele pe care le vrei în casă, dacă nu le are unu', te trimite la celălalt sau îți spune să vii peste câteva zile, fac ei rost de marfă. Parc-ar fi frați, așa se-nțeleg, de parcă nu le-ar păsa că se concurează, da-ți dai seama că e loc de amândoi, vine lumea ca la balamuc la ei, atât de mulți iubitori de plante și de flori sunt pe pământu' ăsta, iar noi,ăștilalți din bazar, profităm cu toții, ori înainte, ori după ce-ntreabă de plantele lor se mai opresc la o șaormă, la un covrig, la o bere la trei varice, ca la mine. Nu e unu' să n-o facă și iese bănuțu'. Da' aseară a cam fost vânzoleală după ce-a dispărut mașina. După ce Lunganu s-a-nchis în prăvălie cu ăia doi cu plantele, a-nceput să vină câte unu' și să bată la ușa lor, intra, ședea un minut, două, ieșea și se făcea nevăzut, venea altu', intra un minut, două, ieșea și se făcea nevăzut și el, de parcă se duceau să se miruiască. Sau fuseseră chemați să dea

you can't tell when he will come up. It was the same yesterday. He suddenly appeared besides the fat man with wild hair and they were talking about something; actually, he was just listening and nodding. And then the back window of the car opened just a little. Lunganu leaned down and put his ear close to the window opening, it seemed somebody whispered something and he didn't want to miss any part of it. He seemed very attentive to what he was being told. I was sure then that there was someone else in the car, a big shot; the red-head wouldn't have driven a car like that, it wasn't the kind of car that he would own. It didn't last more than a minute; the window was raised and the car I deeply wished to spit on — just to show off — went into reverse, and then vanished. Lunganu kept himself busy all evening with the two blokes who have seed shops. Rumour has it that they sell drugs, but what kind of drugs? You can find all the stuff you need. If one of them doesn't carry what you want, he sends you to the other or he tells you to return in a few days — they'll get the stuff. They get along like brothers — as if they don't care they are in competition. But you can tell there's room for both of them; people come to them like crazy. There are so many plant and flower lovers on this Earth and we, the ones from the bazaar, take advantage of that, either before, or after they get their plants. They stop for a shawarma, a pretzel or a beer at a small shop like mine. They all do that and that is how I get my money. But last night, after the car vanished,

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**

Bilingual Edition

142

socoteală, mai degrabă asta era. Abia atunci m-am uitat mai atent și-am văzut că nu ieșea unu' cu vreo plantă, vreun ghiveci, vreo floare, nici măcar nu părea c-au tras pe nas ceva, cum se mai întâmplă, îi miros eu de nu se văd, toți erau încruntați ș-al dracu' de grăbiți s-o șteargă mai repede, nu s-a oprit unu' la o bere, cărpănoși, nene, făceam și io un ban cinstit. Nici măcar Lunganu n-a luat o bere când s-a cărat, da' la el nu m-așteptam, n-a făcut-o niciodată, lumea zice că de la băutură i s-a tras cu picioru' și nu mai pune gura, n-am de unde ști. Și p-ormă dimineața asta, nici nu deschisesem bine, c-au venit caralii să mă invite la secție, noroc că nu-i departe, mergem pe jos, și mai mare noroc c-am un ajutor, afacerea merge mai departe, vinde el bere cât lipsesc, dacă mă trage-n piept și bagă banii-n buzunar cât nu-s acolo, îi rup picioarele. V-ascult. Ce să vă mai povestesc?

there was a great commotion in the neighbourhood. After Lunganu locked himself in the shop with the two guys who sold the stuff, clients started to come one by one. They would knock on the door, go inside for a minute or two, and then they would disappear. Then another one came, went inside, stayed for a minute or two, got out and disappeared, too, as if they were going to confession. Or maybe they had been called to account for something; more likely, that was it. When I looked a little closer, I saw that no one came out with a plant or a flower pot or something; they didn't even look like they sniffed something, as they usually do. I can smell them a mile away — they were all terribly worried and in a terrible hurry to get away fast. Not one of them stopped for a beer, stingy blokes! I could have made some honest money off them. Not even Lunganu got a beer when he left. But I wasn't expecting him to, he never did. People say his leg problem was caused by drinking and since then he has never touched alcohol. Maybe, I can't possibly know. And then, this morning, no sooner had I opened my shop than the cops came to take me to the station. Luckily it's not so far away; we can walk here. And, luckily, I have someone helping me at the shop, so that business goes on; he sells beer while I'm gone but if he pulls a fast one on me and pockets the money while I'm not there, I break his legs. I'm all ears. What else do you want me to tell you?

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

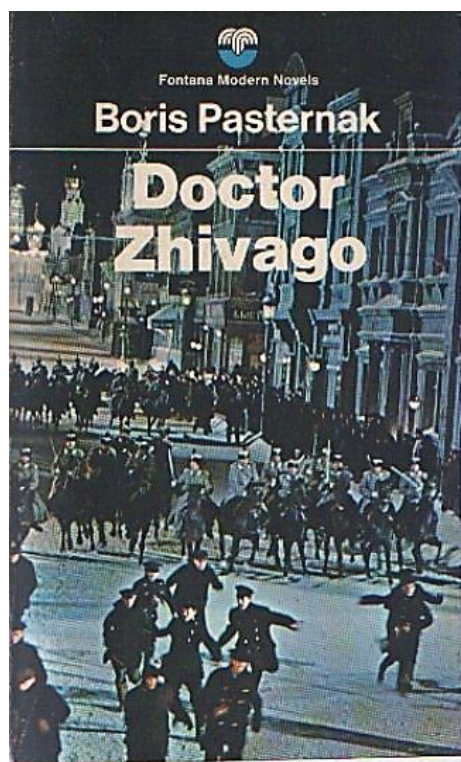
143

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition
144

Chapter Eight.

Lunganu

La aproape treizeci de ani, nu se săturase să repete ca un automat un program care îi modelase de la cincisprezece ani tinerețile. Se trezea la cinci dimineața, chiar dacă sen-
tâmpla să adoarmă după miezul nopții, făcea gimnastică de înviorare, arunca cu apă rece pe față, ieșea din casă și alerga spre cimitirul de mașini. Sărea gardul de sârmă ghimpată și o oră, două ore, până simțea că încep să apară primii muncitori, lovea cu pumnii goi și cu picioarele carcassele vechi, ruginite și dezmembrate, le făcea zob. Niciodată nu purta mănuși. Niciodată nu schimba programul, indiferent de anotimp. Înainte să se mute în București, cu câțiva ani în urmă, alerga în pădurea de lângă oraș și lovea cu piciorul cu aceeași furie copaci tineri și bătrâni până le jupuia coaja.

N-avusese decât un țel în viață: să fie cel mai bun luptător. Cele vreo douăzeci de medalii de la campionate naționale și internaționale pe care le ținea într-o cutie de lemn cocoțată pe șifonier ar fi fost semn că reușise. Dar lui îi era rușine cu ele, se simțea ca o epavă, n-ajunsese chiar în vârf, așa că nu suporta să le mai vadă atârdate pe pereți, le

At nearly thirty, he kept exercising like a robot according to a programme he had been using since he was fifteen. He'd wake up at five a.m., even if he had gone to sleep after midnight, he'd do his morning exercises, throw cold water on his face, get out of the house and run towards the junk yard. He'd jump over the barbed wire fence and, for about an hour or two, until he saw the first workers show up, he'd hit, bare-handed, or kick at the old, rusted, dismantled carcasses; he'd knock them to pieces. He would never wear gloves. He had never changed this daily programme, regardless of the season. Before moving to Bucharest, a few years ago, he'd run through the forest near the city and kick old and young trees with the same fury, until their bark peeled.

He only had one purpose in life: to be the best fighter. He had about twenty medals which he had won in the national and international championships, which he kept in a wooden box atop his wardrobe: they showed that he had succeeded. But he was ashamed when he looked at them. He felt like a loser. He didn't actually get to the very top, so he couldn't stand seeing

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

146

împachetase în ziare și legase cutia de lemn cu o curea de piele. Nu se îndura să arunce cutia, se gândea că poate o să mai apuce și zile mai bune și-o să vrea să se uite la ele.

Avea zece ani când s-a dus cu un prieten la un club de lupte din Craiovița. I-a plăcut și a rămas. La paisprezece ani, elev de liceu, a plecat la lotul național de juniori și cadeți de lupte greco-romane din Pitești. A rămas acolo, unde era și un centru olimpic, patru ani. A participat de mic la concursuri, a câștigat competiții naționale și internaționale. A trecut la seniori. A fost legitimat la o echipă din Slatina cu care a luat trofeu după trofeu, în timp ce figura ca angajat la fabrica de aluminiu, fără să lucreze o zi. Erau mândri că au printre ei un campion, nu se ducea la fabrică decât să le povestească cum a fost la concursurile în care învingea pe rând ucrainieni, ruși și turci. Dar a venit criza, în 2009 au început restructurările și și-a pierdut slujba.

Pentru că făcuse toată viața lupte greco-romane, un șmecher care se gândea să obțină bani i-a propus să treacă la luptele K1 și la MMA. Se holba neînțelegând inițialele. „Arte marțiale mixte”, i-a spus șmecherul, „să nu-mi spui că nu știi ce-s alea”. Știa. Adică lupte fără reguli. Când adversarul e jos, îl poți lovi cu picioarele, tăbăci cu pumnii și cu ce apuci. Nu era stilul lui, dar a acceptat. A câștigat în

them hanging on the walls; he wrapped them in newspapers and tied the wooden box with a leather belt. He didn't have the heart to throw away the box; he thought that maybe better days would come and he might want to look at them again.

He was ten when he went with a friend to Craiovița, to a club for fighting. He liked it and he stayed. At fourteen, as a high school student, he joined the national wrestling team for juniors and cadets in Pitești. He spent four years there; they also had an Olympic centre. He took part in many contests ever since he was little; he won national and international competitions. Then he became part of the seniors' team. He became a member of a team from Slatina with which he got many trophies. At the same time, he was on record as a worker in the aluminium factory, without actually working a single day. They were proud that they had a champion among them. He would go to the factory only to tell them about the contests — how he kept defeating Ukrainians, Russians and Turks. And then the crisis came, in 2009. The company underwent a downsizing process and he lost his job.

Because he had practised wrestling all his life, a wise guy who wanted to make some money asked if he wanted to try K1 and MMA fights. Lunganu stared at him, not understanding these names.

“Mixed Martial Arts”, said the wise guy, “don't tell me you don't know what they are.”

treizeci de secunde prima luptă din primul circuit K1 la care a participat. Era pe val de la început.

N-a avut emoții în viața lui. Dar la meciuri avea. Dacă nu ai emoții, spunea cui îl întreba, meciul e pierdut din start. Dar frică nu-i era. Nu i-a fost frică niciodată. În ring, mai spunea, n-are ce să ți se-ntâmpale: ori câștigi, ori pierzi. Atuul lui era forța, loviturile le-a învățat de la boxeri, iuțea o avea de la greco-romane. Nu ceda niciodată, a reușit să revină în meci după un knockdown la ficat.

Dar luptele se făceau pe bani, a aflat târziu, pe bani mulți, habar n-are în ce buzunare se strâneau. Nu într-ale lui.

Ar fi fost gata să se lupte cu Lungu, cu Tolea, cu Smărăndescu, oameni de categorii mai mari care umpleau ziarele cu faptele lor sportive și nesportive. Nu-i era frică. N-a apucat s-o facă. S-a accidentat stupid la un meci, a sărit din ring să ajungă mai repede la vestiar și și-a fracturat glezna. Kickboxingul îi era interzis din acel moment. Șchiopăta abia vizibil. Nu s-a gândit o clipă să rămână ca sac de box pentru ălalți.

He knew what they were — fighting without rules. When the opponent was down, you could kick or punch him, or hit him with whatever was handy. It wasn't his style but he accepted that. It took him no more than thirty seconds to win the first fight of the first K1 competition in which he participated. He was successful from the start.

He had never been nervous in his life. Except before the games. If you don't feel nervous, he used to say, the game is lost from the start. But he was never afraid. He had never been afraid. He would also say that, in the ring, only two things can happen — you can either win or lose. His advantage was his force. He learnt punches from boxers and swiftness from wrestling. He never gave up. He had even managed to keep on fighting even after a liver knockdown.

But that fighting was done for money — he found that out later: for lots of money, and he had no idea in whose pockets it would go. Not in his pockets anyway.

He would have been ready to fight with Lungu, Tolea or Smărăndescu, all of them belonging to higher categories: the newspapers were full of them — sport-related and otherwise. He wasn't afraid. But he never got to do it. He had a stupid accident during a game — he bolted from the ring in order to get to the locker room faster and he fractured his ankle. He couldn't practice kickboxing any more. His limp was hardly noticeable.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**

Bilingual Edition

148

Visase să meargă la marile competiții K1, singur sau alături de alții, acum le urmărea evoluțiile de pe margine, surprins că se spurcau ca la ușa cortului, era loc pentru toți. Avea o vorbă: și dacă plecau în mâini spre Japonia, tot ar fi trebuit să ajungă. Dar n-auzise ca unul măcar să fi reușit. Doar turnee de doi bani prin Thailanda, obțineau titluri, dar n-ajungeau vedete, nu erau buni, doar bunicei, atât, nu-i lua nimeni între cei glorioși.

Atunci a aflat că în circuite erau luptători puțini și bani mulți. Cineva, care voia să rămână în umbră, îl plăcuse foarte mult, mizase pe el, pierduse când își fracturase glezna, dar fusese impresionat de încăpățânarea lui și-l voia aproape. Îl plătea regește. Trecuseră de-atunci aproape trei ani. Nu uitase de circuite, dar parcă fuseseră în altă viață, își amintea de ele doar seara târziu când îl provoca câte unul întrebându-l care-i mai bun dintre luptătorii care se înghesuie la televizor: Badr Hari, Carter Williams, Peter Aerts, ăsta da campion! sau Semmy Schilt, pe care nu-l plăcea deloc, dar îl socotea grozav. Regreta că n-a apucat să lupte cu ei. S-ar fi mulțumit și cu o bătaie cu Moroșanu, zis „Moartea din Carpați”. Mai toți luptătorii din K1 își luaseră un nume de ring cu care să-și intimideze adversarii. El n-a

Never for a single moment did it occur to him that he could stay on in the business and be a punching bag for others.

He had dreamt of going to the great K1 competitions, alone or with others; now he watched their performances from the sidelines, surprised to see how they cursed each other; there was room for every one of them. He used to say: if one decided to go to Japan walking on one's hands, one had to get there. Well none of those fighters ever did. They only went to cheap tournaments in Thailand, got titles all right, but they never became stars; they were not really good, they were just “so and so”, that's all, never the best.

Then he found out that, in the fight circuits, there were lots of money but few fighters. Someone who wanted to remain anonymous liked him very much; he had bet on him but lost when he fractured his ankle. Still, that someone was impressed by his stubbornness and he wanted to keep him close. He paid him a king's ransom. That had been three years ago. He hadn't forgotten about the circuits but they seemed to have taken place in another life; he'd only remember them late in the evenings, if someone asked which one of the fighters on TV was the best: Badr Hari, Carter Williams? Peter Aerts — now that was a true champion! Or Semmy Schilt: that one was great, even though he didn't like him at all. He wished he had got to fight with them. Even a fight with Moroșanu, nicknamed “The Carpathian Death” would have pleased him. Almost all the K1 fighters

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

149

vrut asta, dar unii i-au spus Lunganu și din vorbă în vorbă lumea i-a zis numai așa, uitaseră cum îl cheamă.

— La dracu! izbucnea de fiecare dată când își amintea cu cine putea să se bată în ring. La dracu!

Era bine să nu-i fi în apropiere atunci.

Se schimbase mult în trei ani. Fizic era același: sfrijit, capul, ca o bilă deformată de câți pumni primise, ras tot la două zile, ochii-nfundați în orbite, numai fibră. Că-și târa puțin un picior vedeai târziu, poate nici nu mai apuca să vezi. Nu renunțase la programul spartan, nu se ducea la vreo sală de forță, de zeci de ori fusese invitat și refuzase, se ținea în formă după metodele lui, alerga în zori kilometri, făcea zob carcassele de mașini cu pumnii și picioarele.

Psihic, era altul. Plin de ranchiună, se gândea că cineva îl blestemase de mic să n-ajungă în frunte cum dorea, ura pe toată lumea. Era un singuratic. N-avea prieteni, nu se ducea la discotecă sau cluburi, nu punea picătură de alcool în gură. Când nu lucra, ședea în singurul fotoliu din garsoniera lui, se holba la pereții goi și asculta punk rock.

chose competition nicknames that could intimidate their opponents. He didn't want to choose one for himself, but some called him "Lunganu" and eventually most everyone started calling him that. They had forgotten his real name.

"To hell with everyone!" he would think whenever he remembered those whom he could have fought in the ring. "To hell with everything!"

When he was in that mood, you had better keep your distance.

He had changed a lot in three years. Physically, he was the same: thin body, his head looking like a ball deformed by punches — shaven every other day; eyes sunk in their sockets; all muscles. His limping was hardly noticeable, maybe not noticeable at all. He didn't give up on his Spartan program; he wouldn't go to any gym. He had been invited so many times but he had turned down all those invitations. He had his own methods to keep himself fit — he would jog a few kilometres in the morning and then he would smash car carcasses with his fists and feet.

He had changed inside. He was full of resentment: he believed that someone had cursed him when he was little not get his wish, never to be a star. He hated everyone alive. He was a loner. He had no friends; he wouldn't go dancing or clubbing and never touched alcohol. When he wasn't working, he would sit in the only armchair in his studio apartment, staring at the

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

150

Avea mormane de muzică punk rock. Asculta în neștire *Sex Pistols*. La televizor se uita doar la programele sportive și rareori la altceva decât lupte. Era as în lupte de orice fel.

Ținea atârnat de gât un telefon mobil, zi și noapte, chiar și sub duș. Un singur om îi știa numărul. Când începea să sune nu răspundea niciodată, se îmbrăca și în două minute era plecat, știa unde să se prezinte. Niciodată nu întârziase, nici când lua droguri. Erau singurul lui viciu.

Prima oară îi ceruse să încerce chiar șeful, trebuie să știi, îi spusese, să vezi în ce lume intri, dar dacă vrei să rezisti, oprește-te la doze foarte mici. Făcuse întocmai. Când simțea că arde de dorința unei doze noi, se ducea să facă praf carcase de mașini. I-a mers așa aproape trei ani.

Nu voia să-l știe lumea. Când urca pe ring — pe vremuri, ar fi spus, dacă l-ar fi întrebat careva —, îi plăcea să fie ovaționat, tremura când lumea îi striga numele, lovea cu și mai mare sete, voia să câștige, ca urletele să fie și mai mari. Acum nu voia să fie recunoscut, nici să i se amintească de anii ăia. Era fericit în anonimat.

empty walls and listening to punk rock. He had piles of CDs with punk rock. He would play the *Sex Pistols* over and over again. He only watched sport programs on TV, and he would rarely watch anything else but fights. He knew everything about fights of every kind.

His mobile phone hung around his neck day and night, even under the shower. Only one man knew his number. When it started ringing, he would never answer; he would get dressed and go out in two minutes; he knew where he had to be. He had never been late, not even when he was doing drugs. Drugs were his only vice.

His boss asked him to try drugs for the first time. "You must know the world you are getting into," he had said to him, "but if you want to hang on, take only very small doses." He had done as he was told. When he felt he was burning with the desire to take a new dose, he would go and smash heaps of dilapidated cars. He went on like that for nearly three years.

He didn't want the world to know about him. When he was up in the ring, in the old times — he admitted, if asked — he liked being applauded and he trembled with excitement when he heard them shout his name; he would hit even more avidly, wishing to win and make them shout even louder. But now he didn't want to be recognized or be reminded about those years. He was happy to lead an anonymous life.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

151

Nu voia să-l știe nimeni, era destul să-l știe cei puțini pe care era trimis să-i pună la punct. Nu întreba niciodată de ce, nu știa cu ce e dator unul sau altul. Dacă era trimis, înseamna că lucrurile nu erau în regulă, cineva spusese cuiva ce nu trebuie, întârziase cu plata, încercase să-l păcălească pe șef. Trebuia potolit sau învățat minte. Nu stătea niciodată de vorbă. Lovea scurt, atât. Devastator. Interlocutorul nu apuca să se justifice, pe Lunganu nu-l interesa, dacă fusese trimis el, era deja târziu pentru justificări. El nu era intermediar, să transmită scuzele cuiva.

Nu folosea niciodată arme, nici măcar bâte sau ciomege de luptă la care recurg toate clanurile și-i vezi agitându-le deasupra capetelor în filmările stupide de la televizor. Parc-ar fi la circ, la manifestație. El avea pumnii, picioarele, capul. Lovea pe rând cu toate și cel care trebuia liniștit nu se mai ridica. Uneori nu se mai ridica niciodată. Dar chiar și asta o făcea doar atunci când i se spunea s-o facă. Nu-i spunea decât un singur om, cel care telefona și cu care se vedea un minut, nu mai mult. N-asculta niciun ordin de la nimeni altcineva. O singură dată a lăsat lat definitiv un bărbat care trebuia doar învățat cum să se poarte, dar acesta credea că e mai șmecher, îl aștepta cu un pistol, a

He didn't want anyone to know him; it was enough that he was known to the few people he was sent to take care of. He never asked why he had to do it – he had no idea what they were paying for. If he was sent, that meant things were not in order; someone had talked too much or to the wrong person or was late with their payments, or someone had tried to cheat the big boss. That someone needed to be taken down a notch or taught a lesson. He never negotiated. He would apply short punches; that was all. Fatal punches. The victim didn't have time to explain anything – Lunganu wasn't interested in explanations. If he had been sent to that person, it was already too late for explanations. He wasn't a go-between, he didn't deal with excuses.

He was never armed, he didn't even carry bats or fighting sticks, which all the gangs were using and would swing above their heads in the stupid videos on TV. That looked like circus or a demonstration. He used his fists, his legs and his head. He would use them in turn till the victim was down. Sometimes his victim would stay down forever. But this was something he would do only when instructed. Only one man would ask that of him – the one who called him and whom he met for no more than one minute. He would take orders from nobody else. Only once did he knock a man cold – for good. The man needed to be taught a lesson but he thought he was smarter and was waiting for Lunganu with a gun. He used it on him and, though

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

152

apucat să-l folosească și, deși rănit la coapsă, Lunganu a lovit atât de tare, că n-a fost nevoie să mai dea o dată. La înapoiere, când l-a văzut sângerând, șeful n-a întrebat nimic, și-a trimis doctorul să-l îngrijească.

Dacă se întâmpla să fie nevoie doar să transmită un mesaj, o făcea fără să folosească nume. Interlocutorul nu trebuia să știe decât că șeful dorește un lucru. Era clar că dacă apăruse el și spunea ce spunea, fusese trimis de șef, nu mai era nevoie s-o și spună, dar uneori o spunea, să întărească mesajul. Dar nu permitea nimănui să rostească numele șefului. Pereții au urechi, mobilele au urechi, oamenii au ascunse, lipite de trup, echipamente de transmisie, minuscule uneori. Mulți joacă cu fundul în două luntre. El știa, dar nu se apuca să controleze. Puteau să aibă orice! Dacă nu foloseau nume, puteau să spună orice! Dacă foloseau nume, trebuiau învățați minte, și o făcuse până se dezvățaseră. Prin urmare, șeful voia să... Nu mai era o probă pentru nimeni. Iar șeful era încântat.

Nu l-a interesat niciodată ce face șeful. Știa că are afaceri de tot felul, care îi aduceau grămezi de bani, altfel n-ar fi avut case peste case, mașini peste mașini și o cohortă de bodiguarzi. Pe unii îi ținea minte din vremea când intra în ring, fuseseră și ei în ring sau pe-aproape, se salutau înclinând ușor capul, dar nu intra niciodată în vorbă cu ei.

shot in the hip, Lunganu hit so hard that he didn't have to hit again. When he returned bleeding, his boss didn't ask any questions: he sent his doctor to take care of the wound.

If he only needed to convey a message, he would never use names. His interlocutor only had to be informed that the boss wanted something. It was obvious that, if he showed up, and if he said what he said, he had been sent by the boss. There was no need for him to say that but sometimes he did, in order to reinforce the message. But he didn't allow anyone to utter his boss' name. Walls had ears, even the furniture had ears, and people could carry hidden transmission equipment stuck to their bodies. Some of those devices were tiny. Many people play on both sides of the fence. He knew that but he didn't even check. Let them! If they didn't use names, they could say anything they pleased! If they mentioned names, they had to be taught a lesson and he would teach it until they quit talking. Therefore, the boss wanted to... No evidence whatever. The boss was thrilled.

He didn't care what his boss was doing. He knew he was involved in all sorts of deals and that he made piles of money. Otherwise he wouldn't have had so many houses and cars and so many bodyguards. Some of them he would remember from his fighting days. They had fought in the ring more or less, and they would greet each other by slightly nodding their heads; he

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

153

Șeful le ceruse să nu-l chestioneze niciodată, habar n-avea de ce, oamenii se conformaseră și lui îi plăcea că e lăsat în pace. Nu avea chef să stea la taifas cu nimeni. Dacă se plictisea, își punea un disc cu *Sex Pistols*. Sau căuta un post de televiziune sportiv și urmărea un program de lupte. Vorbea destul când transmitea mesaje. Nu-l interesa ce afaceri are șeful, nici cum își făcuse averea despre care auzea că-i colosală, nici ce scriu sau dacă scriu ziarele despre el, nici ce avea de gând să facă peste o zi sau peste un an. El avea o slujbă de îndeplinit.

Rar se întâmpla să stea laolaltă cu ceilalți bodiguarzi, șeful îi cerea să nu fie lângă el decât când are nevoie de el. Putea face orice, oriunde, important era să răspundă la apelul telefonic și să se prezinte în cel mai scurt timp. În rest, nu voia să-l vadă. Nimeni nu putea face vreo legătură între Lunganu și șef, îl văzuseră intrând în câte una din casele acestuia, dar nu exista nicio fotografie cu ei doi, nici măcar vreo fotografie de grup, niciun paparazzo, oricât de iscusit ar fi fost, n-avea idee de întâlnirile lor. Șeful voia ca lucrurile să continue așa și nimeni dintre puținii care știau n-avea de gând să-și pună pielea la bătaie vorbind aiurea.

Era bine plătit. Oricum el era mulțumit, nu-l interesa cum erau plătiți ceilalți sau dacă ar fi putut cere mai mult. În prima întâlnire, șeful spusese îți dau atâta, lui i se păruse

would never talk to them. His boss told them never to ask him any questions; he had no idea why, but the people had done accordingly, and he liked it that he was left alone. He didn't feel like chatting with anyone. If he got bored, he would play a CD with the *Sex Pistols*. Or he would look for a sports channel on TV and watch the fights. Delivering messages was talk enough for him. He was interested neither in his bosses' businesses, nor in finding out how he had made his fortune. He heard it was huge. He wasn't interested in what the newspapers wrote about him, if they wrote anything at all, or in what he was going to do in a day or in a year from now. He was a man on a mission.

He would rarely hang around with the other bodyguards; the boss only wanted him around when he needed him. He was free to do whatever he liked, anywhere. The important thing was to answer the phone call and turn up as soon as possible. Aside that, the boss didn't need to see him. No one could trace any connection between Lunganu and the boss. He'd been seen entering some of his houses, but there was no picture of them together, not even in a group. No paparazzo, however skilful, had any idea about their meetings. The boss wanted things to continue like that and the few people who actually knew about this would never risk their lives by talking shit.

He was well paid. Or so he thought, anyway; he didn't want to know what the others were paid, or if he could have asked for more. From at first, the boss had told him: "I will give you

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

154

că-i o sumă uriașă, n-a comentat și n-au mai discutat despre bani. Îi erau vărsați lunar într-un cont. Acolo rămâneau, scotea din ei puțin, când avea vreo nevoie. De fapt, banii nu-l interesau deloc.

Îl interesa doar ca tot ce face să iasă perfect. Și nu voia să facă circ. Auzise lumea vorbind că luptători de kickboxing ca el să dăduseră mari prin baruri sau pe stradă și snopiseră oameni în bătaie. Pe unii îi lăsaseră în comă sau îi trimiseseră la cimitir. Erau singurele momente când se anima, simțind furnicături în degete, ar fi vrut să dea nas în nas cu luptătorii ăia și să-i snopească în bătaie. Fiecare are legea lui, legea lui era să nu se-amestece lucrurile.

Când i-a sunat din nou telefonul, Lunganu își pregătea o omletă. A stins aragazul, a aruncat ouăle neprăjite la gunoi, a tras pe umeri o geacă neagră și a ieșit din casă. Un sfert de oră mai târziu era în fața bossului care l-a privit multă vreme înainte să scoată o vorbă. Lunganu aștepta, avea tot timpul din lume. N-a pus nicio întrebare. Celuilalt îi plăcea că nu e presat. Era prima oară că părea îngrijorat.

– Stai pe aici, a spus în cele din urmă. S-ar putea să te trimit undeva în seara asta, urgent. Mai înainte o să-ți spun câte ceva. Nu te interesează și nu trebuie să te intereseze ce-

this much.” It seemed a lot to him but he didn’t say anything and they never mentioned it again. It was transferred into his account every month and it stayed there. He would only withdraw a small amount, when he needed it. Actually, he wasn’t interested in money at all.

He only wanted to be perfect in everything he did and keep a low profile. He had heard people talking that kickboxing fighters like him often showed off in bars or in the street, that they often gave people a good hammering. Some victims had fallen into a coma or had been taken directly to the cemetery. Those were the only moments when he felt animated. He felt pins and needles in his fingers; he wanted to confront those fighters and knock them down. Everyone has a rule of his own; his rule was never to mix business with pleasure.

When his phone rang this time, Lunganu was making himself an omelette. He turned off the stove, threw away the still uncooked eggs, put on a black jacket and went out of the house. A quarter of an hour later he was facing boss; the latter stared at him a while before talking. Lunganu waited; he had all the time in the world. He didn’t ask any questions. His boss appreciated his patience. He had never looked worried before.

“Wait here,” he finally said. “I might send you on an urgent errand tonight. But first I need to tell you something. You are not interested and you must not be interested in what I’m

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

155

ți spun. Dar e bine să știi câte ceva, poate e nevoie să improvizezi și atunci e bine să-ți amintești ce-o să auzi acum. Sau n-o să-ți spun, o să vedem.

Avea lângă el o măsuță cu sticle de votcă, whiskey, coniac. Nu și-a turnat și nu l-a invitat nici pe Lunganu să-și toarne, știa că nu bea. Își aprinsese o țigară, dar a stins-o în scrumieră după două fumuri. Lunganu nu știa dacă e tutun adevărat sau altceva. În spatele șefului era un perete întreg de sticlă dincolo de care înotau peștișori colorați.

– Îl știi pe unul Virgil.

Lunganu a înclinat din cap. Nu-i știa pe dealerii șefului, dar Virgil era special. Se zvonea că fusese lângă șef înainte ca acesta să fie mare, dar nu-i rămăsese locotenent pentru că nu se putea abține de la droguri. Așa că fusese lăsat să se ocupe de ce-i plăcea, de nimic altceva. Îl mai vedea pe șef din an în paște.

– Vreau să-l vezi în seara asta. Să-i spui că se-mpute rău treaba și-o să fiu nevoit să mă scutur de câțiva. Ția să se descurce cum știu, n-au nicio legătură cu mine. Dacă nu vrea să pătească și el la fel, să scape în noaptea asta de puștoaica aia în comă în spital pe care au dat-o cu mare scandal aseară la *Știri*. Mi-a suflat cineva că au făcut legătura cu el, prieteni de-ai puștoaicei sau naiba știe cine i-

going to tell you. But it's good for you to know what's what; maybe you need to improvise and then you'll need to recall what I'm going to tell you now. I may or I may not tell you... we'll see about that."

Next to him there was a little table with bottles of vodka, whiskey, and brandy on it. He didn't pour himself a drink and he didn't invite Lunganu to pour himself a drink either; he knew Lunganu didn't drink. He lit a cigarette but he stubbed it out after two puffs. Lunganu didn't know if he smoked tobacco or something else. Behind the boss there was an entire glass wall and beyond it coloured fish were swimming.

"You probably know a guy named Virgil."

Lunganu nodded. He didn't know his boss' dealers but Virgil was special. There were rumours that Virgil had been with the boss before the boss had become a boss, but he had lost that place because he couldn't abstain from drugs. So he had been allowed to do what he liked, no more. He would meet the boss very rarely.

"I want you to meet him tonight. Tell him things have gone out of control and I'll have to cut some people loose. They're on their own now; they have nothing to do with me any more. And if he doesn't want the same treatment, he'd better get rid of that girl who's in a coma at the hospital. The one they made a big deal about in the *News* last night. I've got word that the police have traced him. Some friends of the girl's, someone,

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

156

au văzut împreună, iar pe numele lui e un dosar de trafic cu droguri, stă în amorțire, e un inspector Stamate gata să-l înhațe. Doar o chestie ca asta să apară și-l saltă. Mi s-a șoptit de foarte sus. N-o să am cum să-l scap. Iar dacă-l saltă și suflă ceva, n-apucă ziua. Vreau să știe că nu-i de glumă. Atât vreau să-i spui. Pe urmă îl urmărești un timp. Face sau nu face. Acționezi în funcție de asta.

saw them together. Besides, he's got a file pending for drug trafficking. There's a certain inspector called Stamate who is about to grab him. This is exactly what that inspector needs right now. I've been warned by someone very important. I won't be able to help him. And if he's arrested and he speaks, he won't live to tell the story. I want him to know he's in trouble. That's all I want you to tell him. Then you keep an eye on him for a while. See if he does it or not. You act accordingly.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

157

Chapter Nine.

Virgil

Inima-mi bate nebunește când întru-n spital, noroc c-am tras o doză înainte, altfel mă căcam pe mine de emoții. Am pus pe umeri un halat de-al felcerilor, oricine mă poate lua de brancardier, cu cărucioru-ăsta pe care-l împing mă grăbesc să car un mort la subsol sau un bolnav la alt etaj. Nimeni nu mă bagă-n seamă, e bine.

E noapte, încă vânzoleală, dar când e vreo clipă de liniște-n spitalu-ăsta? Am agățată de gât o lanternă, să nu dau de vreun coridor neluminat, și-n spital se fac economii, e criză. Ar fi de căcat să nimeresc aiurea sau peste vreun paznic care-i știe pe toți ca pe apă. Am în buzunarul din dreapta briceagul elvețian cu lama de-o palmă, intră ca-n unt, nu știi dacă nu-i nevoie.

Lunganu mi-a făcut o schemă ca la carte cum să intru nevăzut, prost să fiu să n-ajung la fetișcană. Mi-a zis scurt: „Te duci și-i iei mau’!” Am albit, sigur a văzut asta, altfel nu-ntreba: „Ai coaie?”

Ce mă mai întrebi?, m-am grăbit eu să zic. Dacă spuneam altceva, mă lăsa-n apele mele, da’ nu știu dacă mai apucam ziua de mâine, cu Lunganu nu glumești.

My heart is beating like a drum now, as I enter the hospital. Good thing I took a dose before; otherwise I’d have shit my pants. I’m wearing a doctor’s robe. Anyone can take me for a stretcher bearer pushing this carrier, as if I am in a hurry to take a body to the morgue or a patient to another floor. No one’s paying any attention to me, thank goodness.

It’s night time but people are still squirming... there’s never a moment of peace in this hospital. I’ve a flashlight hanging around my neck, in case I go into a corridor with no light. It’s crisis here too: they’re saving power. It’d be nasty if I ended up in the wrong place or run into a guardian who knows everyone around here. I’ve a Swiss knife in my right pocket; its short blade will pierce anything. Just in case...

Lunganu told me exactly how to get in without being seen. I will get to the girl, no way I can miss her. He told me briefly: “You must go and shut her up!” I went pale and he saw that, or he wouldn’t have asked: “Do you have the balls?”

“Do you need to ask?” I rushed to answer. If I had said anything else, he wouldn’t have forced me into it but I doubt I’d have lived to see another day. Lunganu means business.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**

Bilingual Edition

160

N-a adăugat altceva, era treaba mea cum mă descurc. A mai zis doar: „Știi cum arată? Să nu dai peste alta și să stricăm piața.”

Nu știu ce voia să zică cu stricatu-pieții, da' i-am spus c-o știu, n-a întrebat de unde, puteam s-o fi văzut la vreun dealer, nu-l interesa să-i desfășor povestea.

M-am gândit să-i pun perna pe față, s-o deconectez de la aparate, improvizez ceva la fața locului. E-o legumă, așa am auzit, n-are cum să mă recunoască, să dea alarma.

Da' bine nu mi-e bine. Am ținut la fata asta, așa cred. Am avut muieri la greu, nici nu mai știu pe câte-am futut, toate niște curve. Și-o trăgeau cu mine că le luam să țină-le-n cluburi scumpe unde li se scurgeau ochii după beizadele plini de bani. Sau le făceam rost de prafuri de tras pe nas la orice oră li se trezea, zi sau noapte. Sau le plimbam cu mașina. Pe urmă le dădeam papucii fără vorbe și nu crâcnea una.

Da' pe fata asta am dorit-o altfel. Am respectat-o. Nu i-am două palme când n-a vrut să-și desfacă cracii, cum făcusem cu altele. Dac-aș spune asta cuiva, mi-ar râde-n nas, te-ai prostit, maestre! nu ți se mai scoală sau ce? cum să lași prospătura ne-ncepută?

Îi făceam și ei rost de prafuri, poate n-ar fi trebuit să-i dau, e crudă, da' m-am gândit că tot o să-și facă rost,

That was all he said; after that it was up to me. He only asked me: “Do you know what she looks like? See that you don't confuse her with another and get into more trouble.”

I don't know what he meant by “get into more trouble” but I told him I knew her. He didn't ask where I knew her from; I could have known her from some dealer or other. He wasn't interested in the story.

I can smother her with a pillow, disconnect the machines, I'll think of something, anyway. She's a vegetable, so I've heard; she can't possibly recognize me and ring the alarm.

I'm not happy with this. I had feelings for this girl, I must have. I've had more women than I can count; I can't even remember how many I fucked; whores, all of them. They fucked me because I took them to expensive clubs where they danced and made sheep's eyes at young playboys rolling in dough. Or because I could get them powder to sniff whenever they felt like it, day or night. Or just because I drove them in my car. When I dumped them, I was never sorry and they never said a word.

But this girl was special. I respected her. I didn't slap her when she wouldn't spread her legs for me, like I used to do with the others. If anyone knew it, they'd laugh in my face: “You've lost it! Can't you get it up any more or what? How on earth can you fail to fuck a virgin?”

I gave her drugs too, but maybe it wasn't the right thing to do; she's so young. But I thought she'd get some anyway, if

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

161

dacă vrea, se duce la altu și cine știe ce-i dă ăla și i-o mai și trage. Așa, o țin sub control. Îi știu eu pe dealeri, îi doare-n cur ce dau și cui dau, numa să iasă bănuțu și să n-o mierlească nimeni în fața lor.

Și eu fac la fel, mă doare-n cur de ei.

Da' de fata asta chiar îmi păsa.

În dimineața aia, nu-nțeleg ce s-a-ntâmpat, îmi beam liniștit berea dup-o noapte grea, mahmureală câtnape, fumam o țigară, mi-o rulasem chiar eu și-a dat buzna să mă fută la cap. În mă-sa, cum să nu-mi sară țandăra? Nu putea să stea în pizda mă-sii la casa ei sau să se ducă la școală, de unde chiulește-n draci?!

N-am băgat-o-n seamă, da' chiar a-nceput să mă fută la cap și mă gândeam: să mor io dacă nu-ți trag una de te las lată!

Da' ea tot trăncănea și ca s-o liniștesc, i-am dat să fumeze din țigara pregătită pentru sufletu meu și din care abia de trăsesem vreo două, trei fumuri. Se bucura mereu când împărțeam lucrurile cu ea.

Da' când mă gândeam mai fericit la ale mele, nici nu eram atent la ce trăncăne, s-a făcut ca o fiară, sărise să mă mpungă și să-mi scoată ochii cu foarfeca, se hlizea, râdea ca proasta și avea o forță, Dumnezeule! nu credeam c-o

she wanted to. She could go to another dealer and who knows what she'd get, and he'd fuck her too. I tried to keep an eye on her. These dealers — they don't give a damn what they sell and to whom, as long as they get the money and no one kicks the bucket in front of them.

I do the same. I don't give a damn about them.

But I really care about this girl.

I don't understand what happened that morning; I was quietly drinking my beer after a hard night, hangover and so on. I was smoking a cigarette that I had rolled myself when she came in all of a sudden. She started pissing me off. I just lost my temper. Who wouldn't? She should've fuckin' stayed at home or she should've gone to school. She's been ditching her classes like crazy...

I never paid any attention to her but she started getting on my nerves again and I thought: I'll be damned if I don't slap you and knock you flat on your face!

But she kept clattering and, to calm her down, I let her smoke the cigarette I'd prepared for myself. I'd only smoked it once or twice; she was always glad when I shared things with her.

While I was comfortably lost in my thoughts, not paying any attention to her clattering, she started acting like a wild beast; she jumped at me to poke me and gouge my eyes out with the scissors; she had the giggles, laughed and laughed,

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**

Bilingual Edition

162

fetișcană poate avea o asemenea forță! Ce-o apucase? Fumase prea mult? Fumase și mai înainte și nu țineam minte să se fi dat în spectacol.

Am fost nevoit să-i dau câteva palme, s-o liniștesc, da' nu se lăsa, m-a zgâriat, mi-a sfâșiat pieptul cu foarfeca, parcă-nnebunise. I-am dat alte palme, sigur am pocnit-o ca la carte, cum se zice, am dat-o cu capu de pereți, s-a liniștit.

Îmi amintesc ca prin ceață că am dat cu pumnul strâns, s-o fac să tacă, mă călcau pe nervi țipetele ei, și-a tăcut brusc, parcă și-ar fi înghițit limba, i-ar fi pleznit corzile, ceva.

Cam atunci m-am trezit și io din beție, după palmele alea, eram amețit bine când sosise, niște beri peste care venise iarba. Când am văzut că nu mișcă, i-am dat alte palme să se trezească, nu voia, avea un puls slab ca o respirație de fulg, dacă fulgul respiră, și m-au apucat dracii și pe mine.

Ce-ți veni? strigam. Ce-ți veni? Vrei să mă bagi în pușcărie? Nu-i destul că stă cu ochii pe mine inspectoru-ăla care mi-a zis să nu mișc în front o vreme, dacă nu vreau să mă salte?

Trezește-te, tâmpita dracului!

Da' ea, nimic!

and, boy, she was really strong. Good Lord! I never believed that a young girl like that could be so powerful! What had got into her? Had she smoked too much? She had smoked before and I didn't remember her going postal.

I had to slap her a few times to calm her down but she wouldn't give up; she scratched me, she stuck the scissors in my chest; it was as if she'd gone crazy. I slapped her again. I did it by the book, so to say, I hit her head against the walls and she calmed down.

I remember as if in a daze that I punched her with my fist, to make her shut up; her screams had gotten on my nerves. She suddenly fell silent, as if she had swallowed her tongue or her vocal chords had broken or something.

I woke up from my dizziness after I had slapped her; I was really dizzy when she had come in. I had downed a few beers and smoked that weed. When I saw she wasn't moving, I started to slap her again to wake her up. She wouldn't wake up and she had a weak pulse, she was hardly breathing. I lost it too.

"What's gotten into you?" I shouted. "What's wrong with you? Do you want to see me in prison? The inspector's watching me! If I do anything dumb, he said he'd take me in! Wake up, you stupid broad!"

But she wouldn't budge!

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**

Bilingual Edition

163

Pleosc! o labă. Pleosc! înc-o labă. Parcă era o momâie, o loveam și-i zbură capu când într-o parte, când în alta, ca și cum i se rupsesse gâtul, dar nu i se rupsesse nimic, doar era ca păpușile de bălci pe care le lovești cum îți trece prin cap.

Și mi-a trecut atunci prin cap că-i groasă. Fusesem prea ocupat să-o observ din timp.

I-oi fi dat să fumeze prea mult?

Și-atunci m-am prins că-i dădusem să tragă din țigara răsucită pentru sufletul meu, din ultima tranșă de iarbă primită, aia dură de tot. Îți stă inima dacă nu ești obișnuit, cred că și dacă ești tot îți stă inima, cum ți-e norocul. Unde mi-o fi fost mintea? Nu fusesem atent.

Și dacă era așa și-o mierlește, s-a zis cu mine, mă gândeam. Trebuia să scap de fătucă, să nu dea colțu-n casa mea. Am săltat-o pe umeri, de parc-ar fi fost beată, nu mă gândeam că ne vede careva, da' eram liniștit, lumii puțin îi pasă de ce face aproapele, așa e mai nou, da' dacă avea de gând să mă-ntrebe vreun prost de ce-o târăsc după mine, i-aș arăta cât e de beată, se poartă. Femeia de azi s-a emancipat. De mică.

Ș-am dus-o la mașină.

Am avut noroc, zic io, se pornise ploaia, turna voinicește, din ce în ce mai tare, mă și speriasem. Mă

Slap! Once. Slap! Twice. She was like a plastic dummy. I continued to hit her and her head would fly from side to side, as if her neck was broken, but nothing was broken. She was just like one of those rag dolls you can hit and hit and nothing happens.

And then it dawned on me that the shit had hit the fan. I hadn't seen it coming.

Did I let her smoke too much?

And then I realized I had let her puff from the cigarette I had rolled for myself, from the latest weed pack I'd received, the really hardcore stuff. If you're not used to it, your heart can stop; your heart can stop even if you *are* used to it. It's a matter of luck. What had I done? How had I been so careless?

"And if I'm right and she kicks the bucket, I'm finished," I thought. I had to get rid of the girl; she mustn't bite the big one in my house. So I lifted her and put her arm around my shoulders as if she was drunk; I didn't worry about being seen — I was calm. People don't give a damn about what their neighbours do — that's how it goes these days. And if some fool asked me why I was carrying her, I would show him how drunk she was; they all do that now. Women are emancipated. They're at it since childhood.

I took her to my car.

I was lucky, I think. It was raining cats and dogs, so heavily that it almost scared me. I kept staring through the

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**

Bilingual Edition

164

chioram prin parbriz, se mișca ștergătoru de parcă era fugărit de caralii. Nu era țipenie pe stradă sau la ferestre, cine să mă vadă? Am dus-o la marginea pădurii, am lăsat-o lângă un copac. Mi-era milă de ea, da' de mine mi se rupea sufletu. I-am mai dat câteva palme să văz de și-a revenit, da' și-n lemn dacă dădeam, tot aveam vreun răspuns.

Dacă-și revine, mă gândeam, norocu ei, sigur nu ține minte nimic ce-a făcut, o luăm de la capăt, eu oricum îmi găsesc un alibi. Dacă nu-și revine, Dumnezeu s-o ierte, nu-i prima. Măcar nu se face legătura cu mine, n-am văzut-o-n ziua aia, habar n-am pe unde-a umblat. Asta dacă ajunge vreun caraliu să mă-ntrebe sau îmi zice vreunu că știe c-o știam.

O să șterg urmele roților ș-ale pantofilor, pe ploaia năpraznică până și urmele ștersăturilor mele dispăreau cât ai clipi.

A avut noroc că n-a murit înghețată, a găsit-o unu. Da' s-a băgat pe fir și inspectoru pe care-l știu, m-a și întrebat dacă am idee de fătucă. Sunt atâtea-n jur, am făcut eu pe prostu, care fătucă? Las-o cum a căzut, a zis. Nu eram prost să insist, să arăt că m-ar interesa subiectul.

windscreen, the wiper was moving as if chased by cops. There was not a single creature in the street or at the window. There was no one to see me. I took her to the outskirts of the forest and I left her near a tree. I was sorry for her but I was even sorrier for myself. I slapped her a few times to see if she came to her senses but she did not react. A log would have been more responsive.

If she comes around, lucky her, I thought, she surely won't remember what she has done. We can start all over; I can find an alibi anyway. If she doesn't come around, may she rest in peace, and she wouldn't be the first. At least she can't be traced back me: I never saw her on that day, God knows where she went — in case some cop asks or someone claims I knew her.

I cleared all the traces left by the tires and by my shoes, but in that heavy rain even the signs I had cleared the traces disappeared in no time.

She was lucky that she didn't freeze to death: someone found her. That inspector I know also got involved; he asked me if I had any idea who the girl was. I pretended I had no idea what he was talking about: With so many girls around, I said, how was I to know which one he meant? "Let's just leave it at that", he said. It would have been dumb of me to insist and show him I was interested in the topic.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**

Bilingual Edition

165

Ș-acuma, după două săptămâni, vine Lunganu și-mi cere să-i iau mau. Nu-mi spune ce s-a-ntâmpat. El doar dă ordinu, îl execuți sau ți se-ntâmplă și ție ce nu vrei să faci, așa merge vorba. Nu spune vreodată de ce e bine să faci chestia aia. Noroc că știu.

Fata-i legumă, da' nici nu vrea să moară. Și s-a găsit un băgăreț s-o filmeze și s-o dea la tlevizor, după care s-a aflat cine e, e tam-tam mare, toți puștani fac liste cu cine-o cunoștea, anturaju și tot restu, și trec pe rând pe la poliție la întrebări. Chiar dac-am mai fost, o să-mi vină rându din nou, n-am cum să scap, precis proasta aia care-o căuta la fereastra mea o să le spună de mine.

Unii speră că dacă-și revine cumva o să dea pe goarnă ce prafuri a luat, de la cine și tot tacâmu, și-n nebunia asta cu vânătoria de dealeri de etnobotanice ar fi prăpăd, cade unu, cad mulți, cine știe unde s-ajunge. E mai bine pentru toți să nu-și mai revină.

Chiar și pentru ea.

Asta pricep și io, nu trebuia să mi-o spună Lunganu. Mă supără că nu mi-a spus-o Aurică. De-aproape un an nu mai ajung să dau ochii cu el, parcă-i un zid în juru lui, nu treci, bodiguarzi și lepre la greu, unu nu face ochii mari

And now, two weeks later, Lunganu comes and asks me to shut her up. He doesn't even tell me what happened. He only gives the order. You either carry it out or someone else does to you what you don't want to do to another person. That's what they say. He never tells you why it must be done. But I know the reason.

The girl's a vegetable but she doesn't want to die either. Some busybody filmed her and broadcast the video on TV. After that she was identified. Suddenly everyone knows. All those kids are making lists who knew her. Her friends and acquaintances are called for questions at the police station. My turn will come, and it won't be the first time in my life that I go there. There's no way I can avoid it. That stupid girl who came looking for her at my window will tell them about me.

Some hope that, if she gets well, she'll be able to tell them what drugs she used, who gave them to her and all the rest. Now that all dealers of ethnobotanicals are being chased, this won't do any good. If one falls, others fall, too. Who knows where we'd end up. It's better for everyone if she doesn't come around.

It's better even for her.

I can understand that myself; I don't need Lunganu to tell me. It bothers me that Aurică didn't tell me. I haven't seen him for over a year, he seems surrounded by a wall or something, I just can't reach him. He is surrounded by

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**

Bilingual Edition

166

când le spun că mă băteam pe burtă cu Aurică, cu șefu vostru, bă, ciumeților! Nu-i mișcă. Nu mă cred. Parcă n-ar auzi. Poate nici n-aud și-i alege după cât sunt de surzi.

Da' trebuie să mă-ntâlnesc într-o zi cu Aurică, oricât de sus pus a ajuns, aud că vrea să intre și-n parlament. De, dac-a știut cum să facă banu să tragă numa la el, fără urme, acu i-a-ncălecat pe mulți! Poate apuc să vobesc cu el despre asta.

Acu să am grijă să dau de camera fătucăi. Uite-un boșorog slăbănog în cadru unei uși, în cămeșoi de noapte, vrea ceva, vrea să se agațe de mine, ar trebui să-i șteargă cineva balele de pe bărbie, stai măi, tataie, că nu-s soră, nu vezi că n-am fâțe? la pat, tataie, la pat, nu cu mine trebuie să vorbești, o s-apară sora, ea-ți dă ce vrei...

Am scăpat. Nu mai e nimeni la vedere. Beton.

Nu e nimeni nici în rezervă. Sigur n-am nimerit în alta.

O lumină de veghe, chioară ș-asta, economie-n toi. Abia văd patu. Aparate care pâlpâie. Sau zumzăie, dacă nu-mi zumzăie mie urechile de la prafu tras pe nas să am coaie.

bodyguards and scoundrels. I tell them that Aurică and me used to be best of friends. Yes, your boss, assholes! They're not impressed. They don't believe me. As if they didn't hear me. Maybe they can't hear after all and that is how he chooses them, the deafer the better.

I really have to meet Aurică face to face, no matter how high up in the world he is now. I hear he wants to become Member of Parliament. Well, he's been clever enough to make money and never get into trouble: now many people are at his beck and call! I really hope I can talk to him.

I need to find the girl's room. Here's a thin old geezer at this door, in a night gown. He wants something, he wants to latch on to me; someone should wipe the saliva off his mug. Hold on, grandpa', I'm not a nurse! Can't you see I don't have tits? Go back to your bed, grandpa'. Back to your bed, I'm not your man; the nurse will come and she'll give you what you need...

I got away! No one in sight. Cool.

There's no one in the ward either. I'm pretty sure it's the right one.

There's a night light, you can't see a thing around — they are saving up on energy. I can hardly see the bed. All these blinking... or is it buzzing devices? Unless it's my ears — all the powder I sniffed to get myself hyped up.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**

Bilingual Edition

167

Trebuie să termin repede și să mă car dracului d-
aici. Urăsc să umblu noaptea-n spitale după fătuci amețite,
să le pun perna pe față, mai bine mă bat c-un grup de
labagii să le dau omoru pe care-l vor.

Stă-ntinsă-n pat, mă așteaptă. Privesc fix în
întuneric, să-mi obișnuiesc ochii. S-aude doar scârțâitul
pașilor mei, degeaba mi-am luat pantofii cei mai ușori, pe
linoleumul ăsta și musca, de se mișcă, scârțâie.

Ceva nu e-n regulă, da' nu mă prind ce.

Ar trebui să mă car dracului.

Da' parcă văz că m-așteaptă afară Lunganu, n-are
somm și e sigur pe urmele mele și mă ia la întrebări. Nu
ține să-i spun că era prea întuneric. Și nu mi-ar folosi la
nimic briceagu...

Mi se chircește stomacu, mă cuprinde o depresie
groasă... Trebuia să iau două pliculețe, să nu-mi pese de
nimic, să nu mă-ntreb unde sunt și ce-am de făcut când îi
văd fața albă și-o să trebuiască s-o ating cu mâna goală, să
nu-mi pese c-ating o mortăciune ca s-o fac și mai
mortăciune.

Ceva nu e-n regulă.

Parc-ar mai fi cineva.

Da' ce mă-sa să caute cineva într-o rezervă în toiu
noptii?

Eu ce caut?

I must be done quickly and get the hell out of here. I hate
hanging around in hospitals, smothering dizzy girls with a
pillow. I'd rather fight with a group of jerkoffs...knock the hell
out of them.

She's lying in there in bed, waiting for me. I stare into the
darkness to get used to it. Only the creaking of my footsteps can
be heard; I'm wearing my lightest shoes but you can even hear
a fly moving on this linoleum.

Something's wrong but I don't get what it is.

I should get the hell out of here.

Odds are Lunganu is waiting for me outside; he can't get
any sleep and he's following me to give me the third degree. I
cant tell him it was too dark. And I can't use my pocketknife
either...

I'm scared to death, I'm close to despair... I should have
taken two packs so I wouldn't give a damn about anything or
ask myself where I am and what I'm going to do when I see her
pale face and when I have to touch her with my bare hands;
she's as good as dead, I am only helping her out.

Something's wrong.

There's somebody else in here.

What the fuck is someone doing in a hospital ward in the
middle of the night?

What am I doing here?

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind Îmi ies din minți !
Bilingual Edition

168

Dacă și *el* caută același lucru?

– Te așteptam, vocea cunoscută, se aprinde brusc o lumină puternică, nici n-am ajuns la pat, îmi strâng pleoapele să nu mă orbească, nu mișc.

Și când le întredeschid, imediat sau după un secol, îl văd pe inspector. Întorc capu și văd ușa blocată de-o uniformă, un malac în stare să mă facă lat c-o singură labă. N-am unde fugi.

Suppose *he* is doing the same thing?

“I was waiting for you,” says a familiar voice. Suddenly, a bright light comes on. I haven’t even gotten to her bed, I close my eyes not to be blinded by that light. I freeze.

When I open them again, in a second that feels like a century, I see the inspector. I turn my head and I see the door blocked by someone in uniform — a muscle man ready to knock me down flat at one blow. No way out.

<http://editura.mtlc.ro>

București 2013

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

169

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition
170

Chapter Ten.

Milică

Senzația că fusese atras într-o capcană imposibilă nu se mai dezlipea de el, dar era conștient că e prea târziu să mai schimbe lucrurile. Nu aștepta decât să se termine toate mai repede.

E doctor de aproape patruzeci de ani. Milică Milică. După ce că-l chema Milică, părinții îl mai botezaseră și Emil, ca să-i zică lumea Milică și să nu mai știe dacă-l tutuiește sau nu. S-a obișnuit. Părinții fuseseră medici din tată-n fiu, adică burghezi, adică oprimaseră poporul, el n-avea voie să fie primul în școală, oricât se străduia, dar s-a obișnuit. Inventa mereu bancuri pe seama locului lui în societate, până i s-a spus s-o lase mai moale, nu se glumește cu lucruri dintr-astea. Și-atunci, ca să se răzbune, și-a zis că neapărat să facă meseria părinților.

Când era student, lăsase însărcinată o fată. Știa cum s-o facă să avorteze, dar s-a prins cine nu trebuia că a și făcut-o. Pentru chestia asta intrai la zdup fără proces. L-au chemat băieții și i s-a dat de ales: ori colaborează, ori îl paște pârnaia

He was paralyzed by the feeling that he'd been drawn into an impossible trap; he was aware it was too late to change anything. He just wanted it to end fast.

He'd been a doctor for nearly forty years. Milică Milică. It wasn't enough that his family name was Milică; his parents gave him the name Emil so everyone would nickname him Milică. He had no way of knowing whether they were being familiar with him or not. He got used to it. His parents and grandparents had also been doctors, which means they were bourgeois. Which also means they had oppressed the people. As a student he was never allowed to be the best, no matter how hard he tried. But he got used to it. He would always make jokes about his place in society, until he was told to calm down; these were no joking matters. And then, as a revenge, he chose his parents' profession.

When he was a student, he got a girl pregnant. He knew how to give her an abortion and he did. However, the wrong person found out that he did. It was something that sent you straight to the cooler without as much as a trial. The Securitate

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

172

și sigur zboară din facultate. Momentul a fost de pomină. Uite, ce-i, dom'le, i-a spus bărbatului care-l chemase, un căcănar tuciuriu care fuma ca un turc și scuipa sânge, eu o să fac cum spui matale, dar îți dau și un sfat gratis: o să mori curând dacă nu lași dosarele astea în care încondeiezi oamenii și nu te duci la un sanatoriu, îți spun și unde, dar bărbatul i-a răs în nas, lasă, to'a'șu, că mai știm și noi cum să ne ducem viața, n-oi fi crezând că scapi dacă schimbi vorba. Milică a hotărât să nu mai dea sfaturi, nici măcar plătite, nu l-a interesat nici dacă tuciuriul a mai trăit, doar observa că informările pe care le ducea o dată pe lună le prelua curând un alt securist. S-a obișnuit și cu asta.

Nu i s-a părut că face vreun rău. Ce trebuia să le spună, știa mai toată lumea, iar pe informări n-a luat niciodată vreun ban. Doar că a durat mulți ani, a continuat și după ce luase rezidențiatul și ajunsese într-un spital cu bube. Nu știe să fi suferit vreun coleg de pe urma informărilor lui. Nici măcar nu era singurul care o făcea, așa că n-ar fi putut spune dacă turnătoriile lui erau mai periculoase decât ale altora. Apoi într-o zi a hotărât să nu mai scrie nimic. Nu l-a chemat nimeni să-l întrebe de ce n-o mai face, dar era sigur că undeva i se pusese o cruce.

summoned him and he was given a choice: either collaborate or go to prison and be expelled from the university. The moment was memorable. "Well," he told the man who had summoned him, a dark-haired, shit-eating officer who smoked like a Turk and spit blood, "I'll do as you say but I also have a free piece of advice for you: you'll die pretty soon if you don't give up those files you use against people and you don't go to a sanatorium. I'll even tell you where to go." The man laughed in his face. "My life is my own business, and don't you think you'll get away by changing the topic." Milică decided not to give advice any more, not even if he was paid; he didn't care to find out if the dark-haired policeman was alive, he just noticed that the reports he made a month were soon taken from him by another policeman. He got used to that too.

He didn't think he was doing any harm. The information he needed to transmit to them was known by almost everybody, and he never got a penny for his reports. It went on for a long period of time, even after he took his residency exam and got into a hospital that had issues. He didn't know of any colleague who had suffered from his reporting. He wasn't even the only one who did it so he couldn't say if his reports were more dangerous than the others'. Then, one day, he decided to stop writing. No one called him to ask why he didn't write any more but he was sure that, somewhere, someone was hatching a plot against him.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**

Bilingual Edition

173

Când s-a terminat cu comunismul, a văzut cum sunt dați în gât colaboratorii și ce se întâmpla cu ei, dar a aflat și despre pușinii care au mărturisit fără să-i constrângă nimeni. După scurte înfierări, lumea uita și-i integra total. A vrut să facă la fel. Soția și fiica au încercat să-l determine să renunțe, dar el insista să spună adevărul. Dacă nu mărturisea atunci și mai târziu i se afla trecutul, credea c-o să intre într-un bucluc și mai mare.

– Ești naiv, îi striga soția, sunt atâția în jurul tău cărora nu le pasă de ce-au făcut! De ce să-ți torni cenușă-n cap când chiar n-ai făcut nimic rău?

N-a ascultat-o. A făcut o mărturisire, nu între colegii din spital, ci la o conferință județeană a medicilor. A apărut în toată presa. S-a simțit ușurat, de parcă ar fi fost un moment de glorie, era convins că-n scurtă vreme or să-l urmeze și alții. Îi știa pe aproape toți care făcuseră ca și el. Nu l-a urmat nimeni, ba chiar îl priveau cu suspiciune. Drumul i s-a închis și în noul regim. Director rămăsese un medic despre care jura că făcuse aidoma. Ai vrut să te dai isteț? l-a întrebat acesta într-o dimineață, înaintea raportului de gardă. Asta a fost tot. S-a obișnuit din nou.

When communism fell, he saw the collaborationists being exposed and he saw what happened to them. He also found out about the few who confessed their collaboration with the secret police without being constrained by anyone. After a short period of stigmatisation, people forgot and accepted them completely. He wanted to do the same. His wife and daughter tried to talk him out of it but he insisted on telling the truth. If he didn't confess immediately and they discovered his past later on, he believed he would get in even more trouble.

"You're so naïve!" his wife would shout at him. "There are so many around you who did that and don't give a damn! Why make things harder on yourself when you haven't actually done anything wrong?"

He didn't listen to her. He made a public confession, not among his hospital colleagues but at a county conference of the doctors. It was published in all the papers. He felt relieved, as if that was a moment of glory. He was convinced that, in a short while, others would follow suit. He knew almost all the persons who had collaborated with the secret police. But no one followed him; actually, they all disapproved. The doors were closed to him in the new regime, too. The manager of the hospital was a doctor he'd known as a collaborationist. "Did you want to play it smart?" he asked him one day, before the morning watch report. That was all. He grew accustomed to the new state of things.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**

Bilingual Edition

174

Nevastă-sa a divorțat în scurt timp, cum îl amenințase, și tot în scurt timp s-a recăsătorit cu cel pe care Milică îl socotise mereu concurentul numărul unu. Sigur nu era curat ca lacrima, cum clama peste tot. El, Milică, n-avea de gând să se mai însoare, aflase că femeile sunt la fel când își satisfac poftetele. S-a obișnuit și cu asta.

Nu s-a obișnuit cu gândul că fiică-sa voia să plece definitiv în străinătate după ce-și încheie studiile. E o țară de căcat, în care nu se pune preț pe muncă, spunea. Ar fi vrut s-o convingă de contrariul, dar nu-i putea da niciun exemplu, nici măcar pe al lui.

Se întâmpla în urmă cu cinci ani. Între timp, avusese doar vești sporadice de la ea. Spera să-i facă măcar un nepot.

Acum, Milică Milică se simțea obosit. Sunt luni de când nu mai doarme noaptea ca lumea. Nu mai doarme aproape deloc. Mai are aproape doi ani până la pensie, dar știe că n-o apucă. Are cancer, cunoaște simptomele, și-a făcut singur analizele, să se convingă. N-a spus nimănui, n-are niciun rost, n-ar suporta să-l compătimească cineva. S-a obișnuit și cu gândul ăsta.

Își face treaba cât mai poate. Când n-o să mai poată, o să se retragă, o să se ducă să se piardă-n munți, n-are rost să-și facă planuri de pe-acum. Bea de stinge. Măcar cu atât să

His wife divorced him shortly after, as she had threatened him, and soon married the man Milică had always considered his number one competitor. This man surely wasn't as clean as a whistle, as he claimed to be. As for Milică, he didn't intend to get married again, he'd discovered that all women were the same when they satisfied their carnal desires. He got used to that, too.

He couldn't get used to the idea that his daughter wanted to leave the country for good after graduation. "It's a shitty country, hard work is shit here," she'd say. He'd have wanted to make her change her mind but he couldn't give her any examples; least of all his own.

That was five years ago. In the meantime, he received very little information from her. He hoped she would at least give him a grandson.

Milică Milică feels tired now. He hasn't slept well in months. He hardly sleeps at all. He has to go two more years until his retirement but he knows he won't make it till then. He's got cancer; he knows the symptoms, and has done all his tests himself, he is certain. He hasn't told anyone. Why should he. Pity is disgusting. He's got used to this idea as well.

He does his job while he still can. When he's not able to do it any more, he will give it up. He'll get lost somewhere in the mountains; no use making plans now. He drinks like a fish

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

175

se aleagă. Cu cât bea mai mult, cu atât i se pare că îi este mintea mai limpede. Niciodată n-a gândit atâta. Nu greșește niciun diagnostic. Dacă i s-ar întâmpla să greșească, ar pleca a doua zi. Dar nu prea are de dat diagnostice, a acceptat să fie la dispoziție pentru cazurile de urgență polițienească de care fugeau toți. Adică să fie pregătit să meargă în orice moment al zilei la crime, accidente, sinucideri. Orice medic poate s-o facă. Nu prea vor. Nu vor să dea cu ochii din prima clipă a zilei de cadavre sau trupuri sfârtecate. Lui nu-i pasă. Lui sigur îi și place. Dă zilnic nas în nas cu moartea concretă, o înfruntă, o sfidează, îi râde în față, îi spune în gând c-o așteaptă.

Polițiștii îl știu ca pe-un cal breaz. Bănuiește că cei mai tineri își dau coate, iar a apărut boșorogul bețiv. Îl acceptă fără rezerve pentru că-și face treaba, oricând. E de-al lor. Mai strâmbă din nas doar noii veniți, dar curândăștia nu vor mai fi deloc, se aude că-i perie și pe polițiști ca prin toate instituțiile statului, sunt prea mulți.

Cu Victor Stamate îi place să lucreze. Stau de vorbă din când în când. Inspectorul îi vorbește despre meciuri de fotbal. El îi vorbește despre concerte de pian. Se privesc lung și se-nțeleg, deși Milică n-a fost în viața lui la un meci de fotbal, iar Victor nu știe cum arată o sală de concert.

— he might as well enjoy it while he can. The more he drinks, the clearer his mind is. He has never thought so much. His diagnoses are so precise. If he were to make one mistake, he would leave the next day. But he doesn't get to diagnose very often; he has made himself available for police emergency cases that everyone avoids. That means that, whenever he's called, he has to go see: crime scenes, accidents, suicides. Any doctor can do that. They just don't want to see, first thing in the morning, dead or lacerated bodies. But he doesn't care. He certainly likes it. He faces the reality of death every day; he confronts it, he defies it, laughs in its face. He talks to it in his thoughts and tells it that he's waiting.

The policemen have got him pegged. He suspects the younger policemen whisper as they nudge themselves: "Here's that old drunkard again!" They accept him without reserve because he does his job at all hours of the day. He's one of them. Only newcomers cock their noses; but they'll be discharged soon — rumour has it that the policemen will be discharged just like the employees of other state institutions; there are too many of them.

He likes working with Victor Stamate. They talk from time to time — the inspector talks to him about football games. Milică tells him about piano concerts. They gaze at each other and understand each other, although Milică has never been to

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

176

Inspectorul fumează prea mult, se gândește Milică, în timp ce-l ascultă. Prea înnoadă țigară de la țigară. Ar trebui să-i spună s-o lase mai moale, dar nu mai dă sfaturi demult, știe că oamenilor nu le place să le spui ce să facă. Zâmbește vag în sinea lui: nici lui nu i-ar place să-i spună cineva s-o lase mai moale cu sticla. Fiecare pe limba lui piere.

Și în timp ce stă de vorbă cu inspectorul, se gândește la ce-l frământă de când nu mai poate dormi noaptea și de când și-a aflat boala: senzația că fusese atras într-o capcană imposibilă care nu se mai dezlipește de el. Era conștient că e prea târziu să mai schimbe lucrurile. La început se întâmplase totul fără voia lui, pe urmă se complăcuse, mai târziu își construise singur capcana. Acum era prea târziu s-o mai dărâme, poate o dărâmasese și nu-și dă seama, dar nu mai avea rost să plece pe alt drum. Ar fi vrut să spună toate astea cuiva tânăr, să nu facă greșelile lui. Ar fi fost mulțumit și să le spună doar, știa că nimeni n-ascultă pe nimeni în lumea asta, oricâte sfaturi bune dai, le dai degeaba. Dar voia să fie măcar cu conștiința împăcată că a încercat să facă și-o faptă bună.

De când s-a ntețit nebunia cu etnobotanicele și adolescenții care cad pe capete, Milică a rămas mai mult în spital. Aștepta câteva ceasuri și-o lua de la capăt. S-a obișnuit

a football game and Victor doesn't even know what a concert hall looks like.

"The inspector smokes too much," Milică thinks, while he's listening to him. "He's a chain smoker." He should tell him to take it easy but he hasn't given any piece of advice in a long time; he knows people don't like to be told what to do. He smiles faintly to himself: he wouldn't like to be told to ease off liquor either. Death must bear a name.

While talking to the inspector he ponders over his thoughts at night, when he can't sleep, since he found out about his illness. He cannot shake the feeling that he has been drawn into an impossible trap that will not release him. He's aware it's too late to change things. At the beginning, everything happened against his will; then he simply went with the flow, and later on he built the trap himself. Now it is too late to destroy it. Maybe he has destroyed it and does not know he has. In any case, it makes no sense for him to start anew. He wants to tell a young person about all these things, lest that person should make the same mistakes. He'd be happy to tell it all, but he knows nobody listens to anybody in this life. Advice is useless. Yet it would make him feel better if at least he could try, it would be a good deed.

When all this business with ethnobotanicals started and so many teenagers died, Milică spent more time in the hospital. He would sleep for a few hours and then start all over again.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

177

repede. Câțiva au profitat nonșalant, crezând că el nu se prinde: ține-mi și mie locul în garda din noaptea asta. N-a refuzat pe vreunul.

După ce a fost adus reporterul de la televiziune bătut măr, nu-i mai sunt nici nopțile pustii. A constatat repede că-i somnambul ca și el și s-a-nvățat să-și petreacă noaptea în rezerva lui Sorin, trăncănind. Nu-ndrăznea să-și aducă și sticla, nu știi niciodată cine mai apare. Mai ales că la început nu se dădea dusă nevastă-sa, nu mai văzuse demult o femeie atât de înnebunită după bărbatul ei. A convins-o până la urmă să meargă să doarmă câteva ore noaptea, Sorin rămâne pe mâini bune.

O să-i lipsească atunci când o să-l trimită acasă, curând. Uneori îl ajută să meargă, parcă sprijină o mumie coborâtă din sarcofag, pieptul, un braț și un picior înțepenite în ghips, capul înfășurat în bandaje, i se văd numai ochii, nasul și gura. Pășește încet, de parcă învață să meargă. Noroc că nu mai vorbește cu greutate, chiar dacă i-au spart maxilarul, lui Milică nu-i place să-și audă doar propriul glas. Au tocat lumea, au vorbit despre cărți, i-a povestit viața lui sau ce credea că se poate povesti din ea. I-ar fi plăcut să aibă un fiu ca el. Au râs amândoi când i-a spus asta. Au râs și de orgoliul imens al doctorului: dacă o să scrii vreodată o carte, să nu uiți ce ți-am povestit, poate merge de-un capitol.

He got used to it. Some took advantage of that selfishly, imagining he did not really mind: could you take my place on duty this night? He never turned anyone down.

Since the television reporter was beaten to a pulp and brought to his hospital, his nights have not been empty any more. He has rapidly found out that Sorin shares his habit of sleepwalking, and he spends his nights in Sorin's ward: they talk. He doesn't dare bring his bottle. You never know who might show up, especially since, at the beginning, Sorin's wife wouldn't leave at all. In a long time he has not seen a woman so crazy about her husband. He has managed to talk her into going home to sleep for a few hours at night. Sorin will be left in good hands.

He'll miss Sorin when he goes home — soon. Sometimes he helps Sorin walk; it's as though he's helping a mummy to descend from its sarcophagus. His chest, his arm and one leg are completely stuck in plaster. His head is wrapped up in bandages, only his eyes, nose and mouth can be seen. He walks slowly, as if he's just learning how to walk. Luckily, he does not have difficulty speaking even though his jaw was broken. Milică doesn't like to do all the talking. They have exhausted almost every subject; they have discussed books, and he told him his life story or at least those things that could be told. He would have liked to have a son like him. They both laughed when he said that. They also laughed at the doctor's immense

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

178

După ce a filmat-o pe adolescenta în comă de două săptămâni și a dat-o pe post, Sorin a fost sigur că-i vor afla numele.

– Să ai grijă, acuma or să vină după ea, l-a avertizat pe Milică. Să nu-i facă vreun rău.

– Cine să vină?

– Nu știu. Presupun.

Milică i-a spus inspectorului Stamate, care avea aceleași bănuieli. Nu i-a venit să creadă când peste inspectorul așezat la pândă a dat un traficant de droguri care o căuta pe Cristina Milena. Ciudată lumea în care trăim, se gândea doctorul Milică.

– Nu s-a terminat, l-a auzit mormăind pe ziarist, când i-a spus că nu i-au făcut niciun rău Cristinei.

– Ce vrei să spui?

–N-or să se lase până n-ajung la ea. O fi importantă. Și e bine să nu spună nume.

– Doar Dumnezeu știe dacă o să-și mai revină.

Și de data asta ziaristul avusese dreptate.

După toată nebunia din ultimele ore, Milică îl privește pe inspectorul de poliție prăbușit în scaunul din camera de gardă, suflând din greu, cu privirea înfrântă. Nu-i vine să creadă cât de repede se petrecuseră toate. În aceeași

vanity: if you ever write a book, don't forget what I have told you – maybe you can use it in a chapter or something.

After filming the girl who had been in a coma for two weeks, and after broadcasting the video, Sorin was sure they would find out her name.

“Take care now, they'll come after her”, Milică warned him. “They might try to harm her.”

“Who'd want that?”

“I don't know. I just think so.”

Milică informed inspector Stamate about this; the latter had the same suspicion. He couldn't believe it when, one night, the inspector caught a drug dealer looking for Cristina Milena. “It's a strange world we live in,” doctor Milică thought.

“It's not finished yet,” he heard the journalist growling, when he told him they didn't hurt Cristina.

“What do you mean?”

“They won't give up until they find her. She may be important. And she had better not mention any name.”

“She may never get well again.”

Once more, the journalist was absolutely right.

After the excitement of the last few hour, Milică watches the police inspector sunk in his chair in the watch room, gasping for air, with a defeated look. He can't believe how fast everything has happened: just one night, actually less than an

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**

Bilingual Edition

179

noapte, în mai puțin de-o oră. Inspectorul înjură ca la ușa corului, fumează, doctorul abia de-i face un semn să stingă țigara, pe care și-o strivește sub talpă. Nu-l întreabă nimic, o să-i spună singur când o să se mai liniștească.

Malacul cu spatele cât un dulap îi pusese cătușele traficantului și-l scosese din rezerva Cristinei. Inspectorul începea să-l ia la întrebări, dar tânărul era dus cu mintea. Milică a dat peste toți trei pe hol. I-au sărit în ochi privirile rătăcite ale tânărului.

– Îl întrebi degeaba, i-a spus Milică inspectorului, e sub influența drogurilor. Ai grijă, nu poți ști cum reacționează, cine știe ce-a înghițit. Nu-l duceți încă în arest până nu-i fac niște spălături. Altfel o faceți degeaba. Așa, legat, la operații cu el!

Inspectorul s-a conformat. A schimbat mai înainte câteva vorbe cu malacul cu spatele cât un dulap.

– Rămâi aici de pază, cheamă-l și pe Florin, nu intră nimeni peste fată, oricine-ar fi.

– Am înțeles, să trăiți!

Când a izbucnit scandalul, Milică era ocupat cu tânărul care începuse să se zbată și pe care fusese nevoit să-l lege de masa de operații. I-a injectat tranchilizante. Polițistul parcă avea un al șaselea simț, a auzit ceva ca o rumoare, a ieșit din sală și imediat a luat-o la fugă.

hour. The inspector curses like a sailor, and chain smokes; the doctor makes a faint sign pointing at the cigarette, which the inspector stamps out with his foot. He doesn't ask him anything; he will say everything when he calms down.

The broad-shouldered strapper had handcuffed the drug dealer and taken him out of Cristina's ward. The inspector started to interrogate him but the youth made no sense. Milică found all three of them in the hall. The dealer's confused gaze caught his attention.

"Don't interrogate him now, he's high," Milică told the inspector. "Take care! He can do anything; God knows what substance he has used! Don't take him before I clean him thoroughly. He won't be much use otherwise. Take him to the operating room, in handcuffs!"

The inspector did as he was told. He exchanged a few words with the broad-shouldered strapper.

"Keep watching her! Call Florin to help you, nobody enters the girl's ward, no matter who he is."

"Yes, sir!"

When the scandal broke, Milică was busy with the young man who had started to struggle. They had to tie him to the operating table. He injected tranquillizers. The policeman seemed to have a sixth sense; he heard something like a murmur; he left the room immediately and rushed on.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**

Bilingual Edition

180

La capătul culoarului, o siluetă în combinezon negru, ca luptătorii ninja din filme, îi aruncase o privire și o luase la goană. Malacul cu spatele cât un dulap era prăbușit de-a latul culoarului. Nu respira. În ușa rezervei Cristinei, tot pe jos, zăcea celălalt polițist. Victor Stamate nu s-a mai chinuit să le ia pulsul, știa că e degeaba. Cristina era în patul ei, nu intrase nimeni în rezervă. Milică a înțeles abia când a aflat povestea până la capăt cum de fuseseră dați peste cap doi polițiști cât ușa. Cu lovituri precise, luptătorul de kickboxing îi trimisese în lumea cealaltă. Și pentru că nu era prost, luptătorul ninja a luat-o la fugă, știa că următorul polițist o să scoată pistolul.

Stamate a alergat după el, gâfâia, uite efectul țigărilor ăloră afurisite! L-a urmărit afară din spital, l-a zărit fugind spre parcul de distracții, spre străduțele întunecate. Abia-l vedea. Nu s-a oprit, îngrozit că distanța dintre ei se mărește. Abia-l mai țineau picioarele. L-a somat, celălalt a continuat să se îndepărteze. A tras. Un singur glonte. Voia să-l lovească în umăr, dar a nimerit mai jos. Bărbatul în combinezon a căzut. Inspectorul n-a mai apucat să cheme salvarea. L-au adus la spital doar pentru autopsie.

Victor Stamate înjura acum ca la ușa cortului, era furios cum Milică nu-l mai văzuse. Nu l-a întrebat ce-l apucase. Bănuia.

At the end of the corridor, someone in black coveralls, like a ninja fighter in a film, glanced at him and dashed away. The broad-shouldered strapper was lying helplessly across the corridor. Dead. On the doorstep to Cristina's ward, the other policeman lay dead. Victor Stamate did not even bother to look: he knew. Cristina was in her bed; no one had entered the ward. It was not until later that Milică understood how it was possible to kill two massive policemen. They had been killed by a kickboxing fighter, with precise kicks. The ninja fighter wasn't stupid, he ran away knowing the next policeman would use his gun.

Stamate ran after him, breathing hard — this is what smoking does to you, damn it. He followed him out of the hospital; he saw him running towards the amusement park, down the narrow, dark streets. He couldn't really see him well. He didn't stop, terrified that the distance between them was growing. His legs were failing him. He called to the man but the man ran faster and faster. He pulled the trigger. Just one bullet. He aimed at his shoulder, but he hit lower. The man in black fell down. That was it. The ambulance took him to the hospital for the autopsy.

Victor Stamate was now cursing like a sailor; Milică had never seen him that angry, but he didn't ask what had happened. He already knew.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

181

Toată munca lui dusă pe apa sâmbetei. Urmăriți degeaba de luni de zile dealerii de droguri. Urmăriți cât putea de aproape, cu riscul să-i dea peste nas șefii că s-a dat cu infractorii. Drogatul ăla, Virgil, nu-i folosea la nimic. Fusesse doar o momeală. Nu se putea baza pe mărturiile lui, orice avocat i le-ar fi făcut țândări. Lunganu ar fi fost altceva, era un personaj, avea credibilitate, un trecut care impunea respect. Găsise, credea el, omul nesperat, care să-l ducă în miezul afacerii, mai aproape de peștele cel mare. Ajunsese aproape de peștele cel mare, rechin sau ce-o fi fost, știa că n-o să-l prindă, nu-și făcea iluzii, dar măcar putea striga în gura mare:

– Măi, oameni buni, acolo este, acolo stă ascuns, iată dovada!

Avusese dovada în mână, pusese mâna pe ea. Era aproape sigur c-o să-l facă pe Lunganu să deschidă gura, să se dea de gol. Să-i dea de gol și pe alții. Îl știa. Citise despre el în ziare, stătuse de vorbă cu antrenorul lui, era sigur că deține informații care l-ar fi făcut să coopereze. Doar să apuce să stea față în față cu el. Frustrarea că-și rupsese o gleznă și nu mai intra în ring ca un învingător, cum fusese, nu trebuia să-l facă să treacă de partea cealaltă a baricadei. Asta avea să-i spună.

All his work had gone to the dogs. He had followed all those drug dealers for months — in vain. He had got so close to them that his superiors almost accused him of siding with the gang. That crackhead, Virgil, was of no use to him. He had only been the bait. One couldn't rely on his testimony; any lawyer would have destroyed it. Had he caught Lunganu alive, that would have been a totally different story: he was someone, he had credibility and a past that called for respect. He had found in him the best man, the one who could show the way straight to the heart of the matter, to the big fish. He had gotten closer to the big fish, to the shark or whatever it was. He knew he wouldn't catch him; he didn't hold his breath, but at least he could cry out:

“Hello, everyone! There he is! He's hidden in there, and this is your proof!”

He had held the proof in his hands; he had actually got to it. He was almost sure he would make Lunganu speak, he would make him spill the beans. He was sure he would lead them to the rest of the gang. He knew him. He had read about him in the newspapers, he had talked to his coach; he was sure he held important information which would make him cooperate. He only wanted to talk to him face to face. The frustration that he had broken an ankle and would never ever again be a winner in the ring shouldn't have made him take sides with the bad guys. That's what he wanted to tell him.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

182

Și-acum toate se duseseră dracului. Trăsese mai jos cu o palmă!

Victor Stamate se simțea ca într-unul dintre meciurile de fotbal despre care tot îi plăcea să vorbească: și-a presat adversarul, și-a presat adversarul nouăzeci de minute și-n ultima secundă ăsta s-a trezit și l-a lăsat în fundul gol.

Cristoșii ei de viață! Îl împușcase, nu asta voia. Măcar fusese în exercițiul funcțiunii, în legitimă apărare. Or să-l absolve. Dar nici de asta nu mai poate fi sigur. Vine o armată de avocați care demonstrează că l-a vânat ca pe-un iepure. Mai degrabă așa o să fie.

Și toate or să continue. Ca până acum.

Și eu cred la fel.

*Șimon,
august 2011*

And now... everything had been in vain. He had narrowly missed the target!

Victor Stamate felt as though he was in one of those football games he liked to talk about: he had squeezed his enemy hard, he had squeezed him for ninety minutes on end, and then, at the last second of the game, the adversary struggled free and scored.

Fuckin' life! The last thing he'd wanted was to kill him. It had been in the act of duty, it was self defence. He would be exempted from punishment. Hopefully. One never can tell. With a legion of good lawyers, it could be proved that he had hunted the man out of spite. That was very likely to happen indeed.

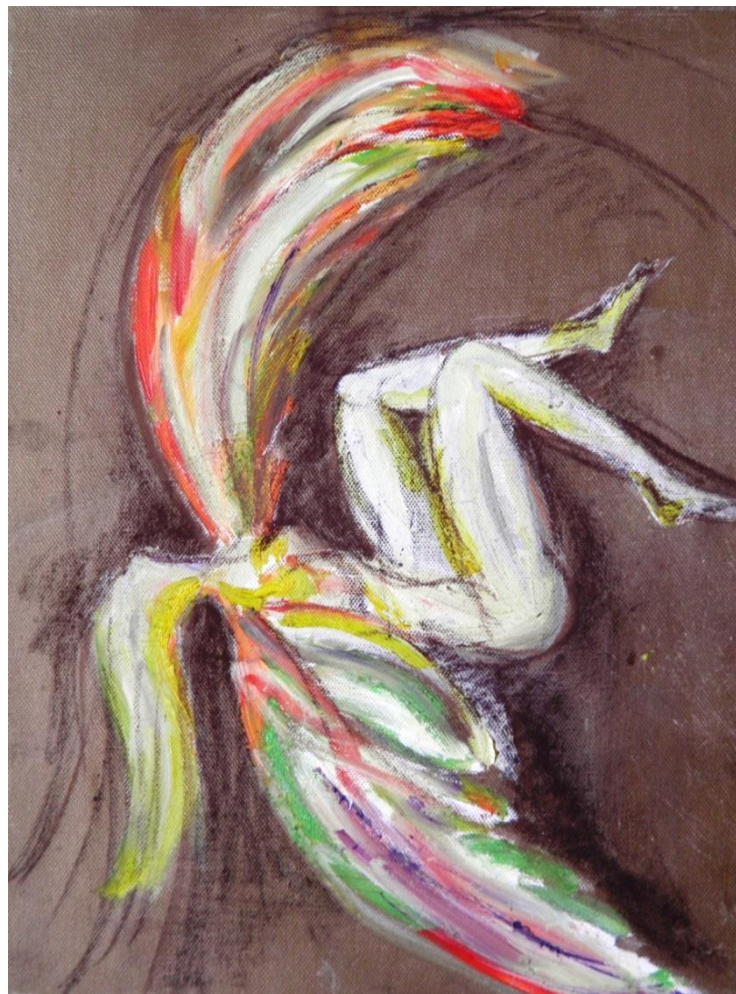
And nothing would change, Not now, not ever.

My thoughts exactly.

*Șimon,
August, 2011*

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

183

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition
184

Stelian Țurlea

Born in January 1946, Stelian Țurlea studied Philology (1968) and Philosophy (1976) in Bucharest. For nearly three decades, he has been an editor on external affairs ("Lumea" magazine). After 1989, he has coordinated "Lumea", "Zig-Zag", and "Meridian" magazines, and worked in television as Head of *Antena 1* News Department. He has been working for ProTV since 1996 and, since 2000, he has been a Senior Editor for "Ziarul de duminică".

He is the author of eighteen novels, ten books on journalism, nine books for children and two translations. He has coordinated six albums (a three-volume album about Bucharest during Carol I; other albums: The public works during Carol I; The Palace of the Patriarchy; The Royal Palace; B.N.R. – Chronicle of the Old Palace Restoration; The Financial-Banking, Historical Centre of Bucharest).

He received the Writers' Union Award for Children Literature (2003), the Romanian Editors' Association Award for Children Literature (2005), the Writers' Union Special Award (2006) and the Bucharest Writers' Association Award (2007) and "Flacăra" magazine Award for Literature (2011). He was nominated for the Writers' Union Award for Children Literature in 2000 and AER Novel Award in 2003.

De aceeași autor / By the same author:

La nord și la sud de Tejo – 1980, note de călătorie, Editura Sport Turism.

America celor trei asasinate (în colaborare) – 1982, publicistică, Editura Dacia.

Dallas '63, un dosar deschis – 1985, publicistică, Editura Politică.

O lume bolnavă - 1987, publicistică, Editura Politică.

Cadmos și clipa cea repede – 1988, note de călătorie, Editura Facla; 2002 - ediția a doua revăzută și mult adăugită, Editura Fundației Pro.

Pavană în peisaj marin - 1988, roman, Editura Cartea Românească.

SOS! Natura în pericol – 1989, publicistică, Editura Politică.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

186

Bomba drogurilor – 1991, publicistică, Editura Humanitas.

Comandourile deșertului, de Jean Bourdier (traducere) – 1991, Editura Militară.

A cincea valiză, de Jacques de Launay (traducere) - 1993, Editura Agni.

Iubire interzisă - 1995, roman, Editura Intact.

Fă-ți patul și dormi! – 1997, roman, Editura Pro.

Pasărea nopții. Povești cu Daniel – 1988, literatură pentru copii, Editura Pro; ilustrații de Sorin Andreescu.

Revoluția în oglindă - 1999, publicistică, Editura Fundației Pro.

Cavalerul spațial. Aventuri cu Daniel - 1999, literatură pentru copii, Editura Fundației Pro; ilustrații – arhitect Victor Crețulescu.

CIA – „Compania” cu ușile deschise – 2000, publicistică, Editura Fundației Pro.

Martorul – 2000, roman, Editura Albatros; 2012 - ediția a doua, Crime Scene Publishing.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind Îmi ies din minți !
Bilingual Edition

187

Călătorie fantastică în vreme de eclipsă - 2000, literatură pentru copii, Editura Fundației Pro. Volum nominalizat pentru Premiile Uniunii Scriitorilor.

Virusul Mileniului - 2000, literatură pentru copii, Editura Fundației Pro.

Daniel și Dracula - 2001, literatură pentru copii, Editura Fundației Pro.

Italia mea - 2001, impresii și reportaje, Editura Eminescu; desene de Sorin Trușcă.

Iubire în decembrie 89 - 2002, roman, Editura Meronia. Volum nominalizat pentru Premiile AER (Asociația Editorilor din România).

Magicianul în Pădurea Uitării - 2002, literatură pentru copii, Editura Fundației Pro.

Orbi în tranziție - 2003, roman, Editura Fundației Pro.

Planeta portocalie - 2003, teatru pentru copii, Editura Fundației Pro. Premiul Uniunii Scriitorilor.

Relatare despre Harap Alb - 2004, roman, Editura Fundației Pro. Premiul Asociației Editorilor din România pentru cea mai bună carte pentru copii a anului.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

188

Ieși din rând! – 2005, roman, Editura Fundației Pro. 2011 - ediția a doua, Crime Scene Publishing

Prințul iluziilor – 2005, literatură pentru copii, Editura Fundației Pro; desene de arhitect Cristina Popescu.

Darul Ioanei – 2007, roman, Editura Polirom.

Greuceanu. Roman (cu un) polițist – 2007, roman, Editura Paralela 45; Premiul Asociației Scriitorilor din București; 2010 - ediția a doua, Crime Scene Publishing.

Fire and Ice. Cronica dragonilor, adaptare cinematografică – 2008, Editura RAO.

Arunc-o pe soră-mea din tren! – 2009, roman, Editura Cartea românească.

Carol I, un destin pentru Romania, reconstituire istorică împreună cu Ion Bulei, Editura RAO – 2009.

În absența tatălui – 2009, roman, Editura Leda; traducere în italiană *In assenza del padre*, Editura Redidiva, 2013.

Trei femei – 2010, roman, Editura Cartea românească.

Te voi răpi la noapte! – 2011, roman, Editura Cartea românească.

Stelian Țurlea
I'm Out of My Mind **Îmi ies din minți !**
Bilingual Edition

189

Îmi ies din minți – 2011, roman, Crime Scene Publishing.

Cincizeci de ani – 2013, roman, Editura Tritonic.

Caz închis – 2013, roman, Editura Cartea românească.

Ingrijiri de editii:

Bucureștii în vremea lui Carol I, 3 volume – 2006, Editura Fundației Pro, Premiul special al Uniunii Scriitorilor;
2007 - ediția a doua, Editura Cadmos.

Nicolae Noica – Lucrări publice în vremea lui Carol I. Acte de fundare – 2007, Editura Cadmos.

Nicolae Noica – Palatul Patriarhiei – 2008, Editura Cadmos.

Nicolae Noica – Palatul Regal – 2009, Editura Cadmos.

Cristina Țurlea – Cronica restaurării Palatului vechi B.N.R. – 2010, Editura Cadmos.

Cristina Țurlea – Centrul istoric financiar-bancar al Bucureștilor – 2011, Editura Cadmos.

Cristina Gabriela Țurlea este licențiată a Universității de Arhitectură „Ion Mincu” (1990) și a Facultății de drept administrativ „Dimitrie Cantemir” (2003). A urmat cursuri de specializare la București și Rotterdam.

A lucrat ca arhitect în cadrul mai multor firme particulare și în cadrul Ministerului Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului. A fost membru al grupului de experți Vision Planet. Din 2003 este arhitect în Banca Națională a României. Este doctor în arhitectură din 2007.

A publicat *Ahitectura și spațiul public*, *Cronica restaurării Palatului vechi al BNR*, *Centrul istoric financiar-bancar al Bucureștilor*. A avut trei expoziții personale de pictură – „Culori și culoare”, 2010 și „ÎnSemne în culoare”, 2011, „Joc de culori”, 2012 și a participat la o expoziție colectivă.

A primit Ordinul Național « Pentru Merit » în grad de cavaler.

